

29.04.2014

SM027:00/2013

Ålands landskapsregering

BEGÄRAN OM UTLÅTANDE OM UTKAST TILL REGERINGENS PROPOSITION TILL RIKSDAGEN MED FÖRSLAG TILL LAG OM FONDERNA FÖR INRIKES FRÅGOR

Inrikesministeriet ber Ålands landskapsregering att avge utlåtande om bifogade utkast till regeringens proposition med förslag till lag om fonderna för inrikes frågor. Propositionsutkastet finns också (på finska) på inrikesministeriets webbsidor på adressen: http://www.intermin.fi/sv/lagberedning/ovriga_lagberedningsprojekt/eu-fonder_for_inrikes_fragor.

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om fonderna för inrikes frågor. Avsikten är att i lagen föreskriva hur förvaltningen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor ska ordnas. I lagen ska enligt förslaget föreskrivas om ordandet av det nationella programarbetet, om nationella behöriga myndigheter och om andra aktörer som deltar i genomförandet av de nationella programmen. I lagen föreslås också allmänna bestämmelser om förutsättningarna och villkoren för stöd som beviljas med medel ur fonden för inrikes frågor samt om ansökan om och beviljande, utbetalning och övervakning av stöden. Bestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001) föreslås komplettera de föreslagna bestämmelserna. I lagen föreslås också bestämmelser om ett datasystem för fonderna för inrikes frågor som ska inrättas för skötseln av de nationella uppgifterna i anslutning till genomförandet av fonderna för inrikes frågor. Dessutom föreslås lagen innehålla bestämmelser om tekniskt bistånd till stöd för förvaltningen av fonderna för inrikes frågor.

Utlåtandena begärs i elektronisk form (som en doc- eller rtf-fil) till inrikesministeriets e-postadresser hare@intermin.fi och kvy@intermin.fi **senast den 20 maj 2014** (Inrikesministeriet, PB 26, 00023 STATSRÅDET).

Ytterligare upplysningar ges av överinspektör Päivi Pietarinen, tfn 0295 488 257 (paivi.pietarinen@intermin.fi) och överinspektör Sanna Virtanen, tfn 0295 488 264 (sanna.virtanen@intermin.fi).

De inkomna utlåtandena och ett sammandrag av dem förs in i statsrådets projektre-gister (<http://www.hare.vn.fi/>), där de finns till remissinstansernas förfogande.

Överdirektör Laura Yli-Vakkuri

Överinspektör Päivi Pietarinen

Detta dokument har undertecknats elektroniskt i ärendehanteringssystemet. Inrikesministeriet 29.04.2014 klo 09.20. Signaturen kan verifieras hos registratorskontoret.

Bilagor Utkastet till regeringens proposition

Sändlista Ålands landskapsregering

För kännedom

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om fonderna för inrikes frågor

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om fonderna för inrikes frågor. Under programperioden 2014 - 2020 finansierar Europeiska unionen utvecklingen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser. Finansieringen anvisas medlemsstaterna från asyl-, migrations- och integrationsfonden samt från fonden för inre säkerhet. Finansieringen till medlemsstaterna baseras på deras nationella program. Syftet med de nationella programmen är att förverkliga syftet med fonderna för inrikes frågor på ett sätt som beaktar medlemsstaternas behov. För programperioden upprättas ett nationellt program för asyl-, migrations- och integrationsfonden och ett nationellt program för fonden för inre säkerhet.

Genom den föreslagna lagen uppfylls de krav som Europeiska unionens lagstiftning ställer på förvaltningen av de nationella programmen. I lagen föreskrivs om beredning, godkännande, förvaltning och samordning av de nationella programmen samt de nationella genomförandeprogram som preciserar dessa.

Enligt förslaget ska inrikesministeriet i samråd med de centrala aktörerna för förvaltningen av migrationsströmmarna och upprätthållandet av den inre säkerheten bereda ett förslag till ett nationellt program som statsrådet ska godkänna innan det skickas till Europeiska kommissionen för antagande. Det nationella programmet preciseras i det nationella genomförandeprogrammet som ska beredas vid inrikesministeriet och godkännas av statsrådet.

I lagförslaget föreskrivs om behöriga myndigheter för förvaltning av de nationella programmen och om andra aktörer i anslutning till förvaltningen av de nationella programmen. Den ansvariga myndigheten ska ansvara för genomförandet, förvaltningen och övervakningen av de nationella programmen. Revisionsmyndigheten ska ansvara för kontrollen av förvaltnings- och övervakningssystemens effektivitet.

Övervakningskommittéerna ska delta i förvaltningen av de nationella programmen. För det nationella programmet för asyl-, migrations- och integrationsfonden tillsätts en egen övervakningskommitté som består av de centrala samarbetsparterna med tanke på upprätthållandet av den inre säkerheten.

I den föreslagna lagen föreskrivs om förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd från fonderna för inrikes frågor, om stödansökningar, om förfaranden för beviljande och utbetalning av stöd samt om kontroll av stöd. På stödförfarandet ska utöver den föreslagna lagen tillämpas statsunderstödslagen.

I den föreslagna lagen föreskrivs också om ett datasystem för förvaltningen av de nationella programmen och om tekniskt bistånd för förvaltningen av de nationella programmen.

Det föreslås att lagen ska träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

De rättsliga och inrikes frågorna har under de senaste åren fått en allt större betydelse inom EU, i och med prioriteringen av området med frihet, säkerhet och rättvisa. De finansieringsprogram som genomförs via EU:s budget används som ett instrument för att uppnå EU:s strategiska mål.

De åtgärder som inom området för inre säkerhet, gränsbevakning och migration under de närmaste åren ska genomföras med hjälp av fonderna för inrikes frågor baseras på EU:s strategi för inre säkerhet och på Europeiska kommissionens, nedan *kommissionen*, meddelande 22.11.2010 till Europaparlamentet och rådet EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken (KOM (2010) 673 slutlig). Dessutom baseras de på kommissionens meddelande 4.5.2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén Meddelande om migration (KOM (2011) 248 slutlig), kommissionens meddelande 16.10.2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén Förvaltning av Schengensamarbetet (KOM (2011) 561 slutlig) och på kommissionens meddelande 25.10.2011 till Europaparlamentet och rådet Smart gränsförvaltning (KOM (2011) 680 slutlig). Målsättningen för programperioden 2014 - 2020 är att de åtgärder som stöds via fonderna ska vara förenliga med EU:s strategiska mål som framgår av de ovan nämnda dokumenten.

I kommissionens meddelande 29.6.2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén Budgeten för inrikes frågor för perioden 2014 - 2020 (KOM (2011) 749 slutlig) föreslås för programperioden 2014 - 2020 att det inrättas två fonder, dvs. asyl-, migrations- och integrationsfonden samt fonden för inre säkerhet. Den sist nämnda fonden indelas i ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering samt i ett instrument för stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Asyl-, migrations- och integrationsfonden har inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG nr (/2014), nedan *asyl-, migrations- och integrationsförordningen*. Fonden för inre säkerhet har inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG, nedan *förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering*, och genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF. Dessutom har allmänna bestämmelser om fonder

för inrikes frågor utfärdats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, nedan *den horisontella förordningen*.

Asyl-, migrations- och integrationsfonden kan stödja asylpolitik och vidarebosättning, laglig migration, integration av tredjelandsmedborgare samt återvändande.

Med instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering är det möjligt att stödja en gemensam viseringspolitik för att underrätta lagligt resande, bekämpa olaglig invandring, säkerställa likabehandling av tredjelandsmedborgare genom en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de yttre gränserna och en ändamålsenlig handläggning av Schengenvisum. Med instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering är det möjligt att främja polissamarbete, utbyte av och tillgång till information, förebyggande av brottslighet, bekämpande av gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt att skydda människor och från EU:s synpunkt kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade händelser och kriser.

Dessa fonder ersätter de två allmänna programmen under programperioden 2007 - 2013 och fonderna inom ramen för dem samt de särskilda programmen. Inom ramen för det gemensamma ansvaret och förvaltningen av migrationsströmmarna verkade fonden för de yttre gränserna, Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare och Europeiska återvändandefonden, nedan SOLID-fonderna. En del av det allmänna programmet för säkerhet och skydd av friheter har varit det särskilda programmet för förebyggande och bekämpande av brott och det särskilda programmet för förebyggande, beredskap och konsekvenshantering av terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker.

Genom EU:s särskilda förordningar om fonderna för inrikes frågor skapas en ram för EU:s finansiering av inrikes frågor genom asyl-, migrations- och integrationsfonden samt fonden för inre säkerhet. I de särskilda förordningarna om respektive fond definieras fondernas syfte och tillämpningsområde, finansiering och genomförandemetoder. Med EU:s allmänna förordning om fonderna för inrikes frågor utfärdas allmänna genomförandebestämmelser för vardera fonden. Syftet med den allmänna förordningen är att säkerställa att fonderna följer samma principer och att stödmottagarna behandlas likvärdigt. Genom att utfärda allmänna bestämmelser om vardera fonden har det också varit möjligt att minska antalet bestämmelser. Jämfört med den föregående programperioden har bestämmelserna om tillämpningsområdet för fonderna för inrikes frågor ändrats så att fonderna nu bättre täcker olika sektorer av området för inrikes frågor.

Under den innevarande programperioden flyttas tyngdpunkten från årliga program till en flerårig programplanering, som föregås av en politisk dialog mellan kommissionen och medlemsstaterna. På detta sätt säkerställs det att åtgärder som finansieras från EU:s budget uppfyller medlemsstaternas behov och samtidigt motsvarar EU:s målsättningar.

Finland har från och med programperioden 2000 – 2004 genomfört finansieringsprogram inom området för inrikes frågor. Under perioden 2007 – 2013 var den finansieringsandel som Finland fick från SOLID-fonderna sammanlagt ca 75 miljoner euro. Av detta belopp fick Finland den största delen, ca 52 miljoner euro, från fonden för de yttre gränserna. Under programperioden 2014 – 2020 beräknas EU-finansieringen av de nationella programmen i fråga om fonderna för inrikes frågor uppgå till ca 113 miljoner euro. I den summan ingår en uppskattning av det kompletterande anslagsbelopp som Finland får enligt artikel 17 i asyl-, migrations- och integrationsförförordningen.

EU:s lagstiftning och finansieringsram för perioden 2014 - 2020 har sedan år 2011 beretts i EU:s institutioner. Lagstiftningen och finansieringsramen väntas bli klara i april 2014.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Finansieringen inom området inrikes frågor genomfördes under programperioden 2007-2013 i enlighet med det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar och allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter. SOLID-fonderna hörde till programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar. På förvaltningen av fonderna tillämpades artikel 53 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, enligt vilken kommissionen ska genomföra budgeten tillsammans med medlemsstaterna. Uppgifter i samband med att genomföra budgeten delegerades sålunda till medlemsstaterna. Vid förvaltningen av fonderna biträdde kommissionen av en gemensam kommitté för solidaritet och hantering av migrationsströmmar, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007 - 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar.

SOLID-fonderna inrättades genom följande beslut av rådet och Europaparlamentet, nedan *inrättandebeslut*: Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008 - 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar och om upphävande av rådets beslut 2004/904/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007 - 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar, Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008 - 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar. Dessutom inrättades Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, nedan *integrationsfonden*, genom rådets beslut om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007 - 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (2007/435/EG).

I samband med genomförandet av inrättandebesluten antog kommissionen för fonderna strategiska riktlinjer som anger ramarna för fondernas verksamhet under programperioden 2007 – 2013. De strategiska riktlinjerna för integrationsfonden anges i kommissionens beslut

K(2007) 3926 slutlig, om genomförande av rådets beslut 2007/435/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2007 – 2013, kommissionens beslut 2007/815/EG om genomförande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2008 – 2013, kommissionens beslut 2007/837 om genomförande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2008 – 2013 och kommissionens beslut 2007/599/EG om genomförande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2007 – 2013.

Ramarna för respektive fonds verksamhet har förtydligats i följande beslut av kommissionen, nedan *tillämpningsföreskrifter*. I fråga om Europeiska flyktingfonden finns tillämpningsföreskrifter i kommissionens beslut 2008/22/EG om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008 – 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar när det gäller medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem, reglerna för administrativ och ekonomisk förvaltning samt stödberättigande utgifter för projekt som medfinansieras av fonden. I fråga om integrationsfonden finns tillämpningsföreskrifter i kommissionens beslut 2008/457/EG om tillämpningsföreskrifter för rådets beslut 2007/435/EG om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007 – 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar när det gäller medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem, reglerna för administrativ förvaltning samt stödberättigande utgifter för projekt som medfinansieras av fonden. Tillämpningsföreskrifter för integrationsfonden finns i kommissionens beslut 2008/458/EG om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008 – 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar när det gäller medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem, reglerna för administrativ och ekonomisk förvaltning samt stödberättigande utgifter för projekt som medfinansieras av fonden. I fråga om fonden för de yttre gränserna finns tillämpningsföreskrifter i kommissionens beslut 2008/456/EG om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007 – 2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar när det gäller medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem, reglerna för administrativ och ekonomisk förvaltning samt stödberättigande utgifter för projekt som medfinansieras av fonden. I tillämpningsföreskrifterna för fonderna anges bestämmelserna för genomförande av fonden i fråga om vissa myndigheter, förvaltnings- och övervakningssystemen, den information som medlemsstaterna skickar till kommissionen om användning av fonden, anmälningar, information och offentliggörande av överträdelser av bestämmelserna, personuppgifter och utbyte av elektroniska dokument.

Av betydelse för användningen av EU:s medel är Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, nedan *budgetförordningen*, och de författningar som utfärdats med stöd av den.

Sådana beslut om inrättande av fonder där det föreskrivs om förvaltning av medel gäller framför allt de krav som ställs på medlemsstaternas interna system för förvaltning av EU:s medel, medlemsstaternas skyldigheter samt uppgiftsfördelningen mellan medlemsstaterna och kommissionen. Enskilda stödmottagares ställning påverkas indirekt av detaljerade bestämmelser i inrättandebesluten och tillämpningsföreskrifterna, bl.a. om val, uppföljning och kontroll av finansieringsprojekt. I en bilaga till tillämpningsföreskrifterna föreskrivs dessutom i detalj om stödberättigande utgifter.

Enligt tillämpningsföreskrifterna för enskilda fonder ska medlemsstaterna på det sätt som förutsätts i beslutet om inrättande av respektive fond och med iakttagande av proportionalitetsprincipen upprätta anvisningar om förfaranden och praktiska arrangemang som gäller vissa myndigheters uppgifter, åtgärder för att säkerställa åtskillnad och övervakning av uppgifter, fastställande av fleråriga och årliga program, fastställande av revisionsstrategi och årliga revisionsplaner, val av projekt, beviljande av stöd samt övervakning av projekt och ekonomiförvaltning, hantering av oriktigheter, finansiella korrigeringar och återkrav, planering och genomförande av inspektionsbesök, beredning av inspektionsberättelser och anmälningar, verifiering av utgifter, utvärdering av program, rapportering till kommissionen samt verifieringskedjor. För SOLID-fonderna utfärdades gemensamma nationella tillämpningsdirektiv (SMDno/2008/562) som riktade sig till myndigheter som utsetts till att förvalta fonder.

Medlemsstaterna är skyldiga att för fonderna skapa nationella förvaltnings- och kontrollsystem, utse ansvars-, attesterings- och revisionsmyndigheter samt vid behov en eller flera delegerade myndigheter. Myndigheternas uppgifter anges i besluten om inrättande av fonderna.

Enligt tillämpningsföreskrifterna för fonderna är det, för att göra åtskillnad mellan de utsedda myndigheternas uppgifter, nödvändigt att fastställa reglerna för säkerställande av tillräcklig åtskillnad mellan funktioner, med tanke på undertecknande av den ansvariga myndighetens stödbeslut gällande interna aktörer samt med tanke på inledande, verifiering och godkännande av finansieringsåtgärder. Dessutom ska revisionsmyndigheten i sin verksamhet vara oberoende av den ansvariga myndigheten och av den attesterande myndigheten. Den attesterande myndigheten får för sin del inte delta i förfaranden som gäller val, genomförande eller finansiering i anslutning till EU:s medel.

Under programperioden 2007 – 2013 sköttes myndighetsfunktionerna i fråga om SOLID-fonderna av inrikesministeriet och de utsedda myndigheterna var gemensamma för alla fonder. Som nationell ansvarig myndighet för fonderna verkade inrikesministeriets enhet för internationella frågor, som attesterande myndighet ministeriets ekonomienhet och som revisionsmyndighet ministeriets enhet för intern granskning. Någon delegerad myndighet utsågs inte. Myndigheternas uppgifter bestämdes inrikesministeriets arbetsordning (1379/2009).

Det nationella förvaltnings- och kontrollsystemet för SOLID-fonderna var baserat på EU-författningar, nationell lagstiftning och inrikesministeriets arbetsordning. Förvaltningen och det praktiska genomförandet av fonderna reglerades genom den ansvariga myndighetens

direktiv om bl.a. ansökan om EU-finansiering och förvaltning av projekt. Direktiven baserades på kommissionens detaljerade författningar och riktlinjer.

Den ansvariga myndigheten för fonderna ansvarar för den nationella förvaltningen och för genomförandet av varje fonds nationella fleråriga program, enligt principen om sund ekonomisk förvaltning. Den ansvariga myndighetens uppgifter anges i besluten om inrättande av fonderna.

I inrättandebesluten definieras också den attesterande myndighetens och revisionsmyndighetens uppgifter. Den attesterande myndigheten ska verifiera uppgifterna om fondens utgifter och att de anmälts i enlighet med bestämmelserna.

Revisionsmyndighetens huvudsakliga uppgift är att säkerställa att revisionerna utförs på ett sätt som säkerställer ett effektivt förvaltnings- och kontrollsystem samt att säkerställa att verksamhetsrevisioner utförs på ett ändamålsenligt sätt för att kontrollera de uppgifter som lämnats.

Vissa förvaltningsuppgifter i samband med fonderna kan externaliseras till andra myndigheter än de som nämns ovan. Utbetalningen av understöd som SOLID-fonderna beviljat under programperioden 2007 – 2013 har skötts av Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning. Servicecentret sköter inrikesministeriets bokförings- och betalningsrörelse under överinsyn och ledning av ministeriet.

Enligt besluten om inrättande av fonderna ska varje medlemsstat i enlighet med gällande nationella bestämmelser och förfaranden sköta partnerskapsarrangemang mellan de myndigheter och organ som deltar i genomförandet av fleråriga program eller som enligt respektive medlemsstat på ett rationellt sätt kunde delta i utvecklingen av programmet.

I Finland genomförs partnerskapsprincipen framför allt via fondernas ledningsgrupper. Inrikesministeriet har för varje fond tillsatt en ledningsgrupp med uppgift att delta i beredningen av fondens årliga program, göra framställningar till den ansvariga myndigheten om projekt som fonden ska finansiera, delta i den nationella utvärderingen av programperioden, fastställa de nationella kriterierna för ansökan om finansiering ur fonden samt göra en framställning om användning av den finansieringsandel som årligen anvisas Finland. Till ledningsgrupperna har hört representanter för de från respektive fonds synpunkt centrala myndigheterna och organisationerna samt övriga representanter för det civila samhället. Till ledningsgruppen för fonden för de yttre gränserna har, till följd av fondens karaktär, hört endast myndighetsrepresentanter.

För varje SOLID-program har upprättats ett nationellt flerårigt program på det sätt som fondens strategiska riktlinjer, beslutet om inrättande av fonden och tillämpningsföreskrifterna för fonden förutsätter. Kommissionen har godkänt programmet. Programmet har under ledning av den ansvariga myndigheten beretts i samråd med de centrala myndigheter och representanter för det civila samhället som är verksamma inom tillämpningsområdet för besluten om inrättandet av fonderna. Vid den nationella beredningen har man dragit nytta av det nationella samordningssystemet för EU-ärenden. Den ansvariga myndigheten har godkänt

programförslaget innan det skickats till kommissionen för godkännande. Det nationella fleråriga programmet har genomförts med ett årligt program. Ett årligt program har upprättats för varje SOLID-fond. Vid den nationella beredningen av det årliga programmet har huvudsakligen tillämpats samma förfaranden som vid beredningen av de nationella fleråriga programmen.

Den ansvariga myndigheten har i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för fonderna kunnat genomföra fondernas åtgärder antingen i egenskap av det organ som beviljar finansiering eller i egenskap av verkställande organ. Den ansvariga myndigheten verkar som beviljande organ då den på basis av en projektansökan beviljar delfinansiering ur en fond. Den ansvariga myndigheten har då inte själv kunnat lägga fram projektansökan.

Den ansvariga myndigheten har kunnat verka som verkställande organ då den beslutat genomföra ett projekt själv, då projektets specifika karaktär inte har gett några andra möjligheter t.ex. på grund av en juridisk monopolställning eller av säkerhetsskäl. I sådana fall har de bestämmelser som gäller stödmottagaren i tillämpliga delar kunnat tillämpas på den ansvariga myndigheten.

Under programperioden 2007 – 2013 verkade den ansvariga myndigheten endast som beviljande organ i förhållande till integrationsfonden. I förhållande till Europeiska flyktingfonden och Europeiska återvändandefonden har den ansvariga myndigheten huvudsakligen verkat som beviljande organ. En del av finansieringen har vid behov i fråga om dessa fonder dock kunnat avsättas till projekt också då den ansvariga myndigheten verkat som verkställande organ till följd av genomförarens monopolställning.

I förhållande till fonden för de yttre gränserna har den ansvariga myndigheten endast verkat som verkställande organ, till följd av karaktären av fondens funktioner. Då den ansvariga myndigheten verkat som verkställande organ har den i egenskap av övervakande part deltagit i genomförandet av projekten, men inte själv genomfört dem. Projekten har genomförts av de behöriga myndigheterna som har monopolställning och är verksamma inom tillämpningsområdet för beslutet om inrättande av fonden. Dessa myndigheter har ansvarat för de åtgärder som definieras i inrättandebeslutet och som preciseras i fondens årliga program.

Alla fyra fonder har enligt tillämpningsföreskrifterna i regel kunnat bevilja stöd för högst tre år, under förutsättning att de regelbundet rapporterat hur projekten framskrider. Till följd av den årliga programstrukturen har finansiering dock i praktiken kunna beviljas för en period av högst två och ett halvt år åt gången, vilket är den tid som berättigar till stöd när det är fråga om ett årligt program. Stödmottagaren har kunnat ansöka om mera stöd med en projektansökan inom ramen för följande årliga program.

De allmänna principerna för val av stödberättigande projekt är genomskinlighet, öppenhet, opartiskhet, kostnadseffektivitet och kvalitet. Dessutom gäller för varje fond särskilda ansökningskriterier som framgår av ansökningsmeddelandet och -anvisningarna. Efter att sakkunniga har bedömt projektansökningarna behandlas de i ledningsgruppen för respektive fond. Ledningsgruppen gör en framställning till den ansvariga myndigheten om projekt som

ska finansieras. Ledningsgruppen kan vid behov höra också sakkunniga. Den ansvariga myndigheten fattar beslut om projektstöd på basis av ledningsgruppens framställning.

I tillämpningsföreskrifterna för fonderna anges i detalj vilka omständigheter som ska framgå av ett finansieringsbeslut. För de projekt som beviljas stöd upprättas ett särskilt stödbeslut som i enlighet med tillämpningsföreskrifterna anger villkoren för genomförande av projektet. Stödmottagaren har under vissa förutsättningar kunnat söka ändring i stödbeslutet.

Om en stödansökan har avslagits har sökanden fått ett beslut om saken, med uppgifter om grunderna för det negativa beslutet och med en anvisning om rättelseyrkande.

Stöd beviljades en stödmottagare och dessutom har s.k. projektpartner kunnat delta i genomförandet av projektet. Enligt tillämpningsföreskrifterna skulle stödmottagaren förvissa sig om att alla projektdeltagare uppfyller de skyldigheter som ålagts stödmottagaren. I besluten om inrättande av fonderna och i tillämpningsföreskrifterna angavs i detalj villkoren och förutsättningarna för genomförande av projekt. Den ansvariga myndigheten skulle säkerställa att projekten genomfördes enligt ekonomiska principer och att intressekonflikter inte uppkom.

Stöd skulle i regel betalas ut i tre rater. Under de förutsättningar som föreskrivs i 12 § i statsunderstödslagen (688/2001) kunde till stödmottagaren betalas förskott.

I enlighet med tillämpningsföreskrifterna för fonderna skulle den sista posten av EU:s finansieringsandel för varje projekt beräknas enligt det lägsta av följande tre alternativa belopp: stödets maximibelopp enligt stödbeslutet, den gemensamma finansieringens maximibelopp beräknat genom att de stödberättigande totalkostnaderna för projektet multiplicerades med de procentsatser (50 eller 75 procent) som nämndes i beslutet om inrättande av fonden samt det belopp som blev resultatet av en tillämpning av principen att verksamheten inte fick bedrivas i vinstsyfte.

Den ansvariga myndigheten skulle i enlighet med inrättandebeslutet underrätta både den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten om alla konstaterade oegentligheter i anslutning till förvaltningen eller genomförandet av projekten samt rapportera dessa till kommissionen i enlighet med föreskrifterna.

I tillämpningsföreskrifterna föreskrevs i detalj om den ansvariga myndighetens attesteringar.

Enligt tillämpningsföreskrifterna skulle revisionsmyndigheten genomföra revisionerna av förvaltnings- och övervakningssystemen utifrån ett urval av projekt som valdes enligt en metod som revisionsmyndigheten godkände. Granskningen av förvaltnings- och kontrollsystemen skulle omfatta alla centrala förfaranden minst en gång före år 2013. Projekten skulle granskas på plats, utifrån dokument och material som innehades av stödmottagaren och s.k. projektpartner. Om problem som upptäcktes föreföll vara systemrelaterade och därför kunde riskera andra projekt, skulle revisionsmyndigheten se till att vid behov ytterligare utredningar genomfördes för att fastställa vidden av sådana problem. Revisionsmyndigheten skulle vidta nödvändiga förebyggande och korrigerande åtgärder. Revisionsmyndigheten skulle dra sina slutsatser utifrån resultaten av de utredningar som

gjorts om utgifter som deklarerats till kommissionen och rapportera dem till kommissionen i samband med den årliga revisionsberättelsen.

I sådana fall då revisionsmyndigheten hade avgett ett yttrande med reservation eller ett negativt yttrande om hur förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar skulle den attesterande myndigheten kontrollera att denna information hade skickats till kommissionen. Den skulle också se till att en lämplig handlingsplan införts av den ansvariga myndigheten för att återställa förvaltnings- och kontrollsystemens effektivitet och för att bedöma hur funktionsstörningen påverkat utgiftsredogörelsen. Om en ansökan om utbetalning eller en redogörelse för ersättning inte validerats av revisionsmyndigheten för slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet, skulle den attesterande myndigheten se till att en korrekt ansökan om utbetalning eller redogörelse för ersättning upprättas utan dröjsmål.

I besluten om inrättande av fonder och i tillämpningsföreskrifterna föreskrivs i detalj om uppföljning och utvärdering av programmen, inklusive rapporteringsskyldigheterna. De bedömningar av programmen som förutsätts i författningarna har så som kommissionen förutsätter gjorts av utomstående bedömare.

I tillämpningsföreskrifterna föreskrivs i detalj hur uppgifter ska lämnas om användningen av fonderna samt om rapportering av oegentligheter till kommissionen.

I tillämpningsföreskrifterna föreskrivs också i detalj om de skyldigheter som gäller i fråga om den ansvariga myndighetens och stödmottagarens skyldigheter när det gäller information och offentliggörande av informationen.

I en bilaga till tillämpningsföreskrifterna föreskrivs dessutom för varje fonds vidkommande om stödberättigande utgifter. Kommissionen har också utfärdat direktiv om saken.

Den största finansieringsandelen under programperioden 2007 – 2013 av SOLID-fonderna i Finland fick fonden för de yttre gränserna, vars anslag för hela programperioden var ca 52 miljoner euro. Den näst största finansieringsandelen fick Europeiska flyktingfonden i Finland, dvs. ett grundanslag på ca 8 miljoner euro. Dessutom fick Finland ett särskilt anslag på 7,1 miljoner euro för mottagning av vidarebosatta flyktingar. Detta anslag betalades ut på basis av antalet vidarebosatta personer så att medlemsstaterna fick ett fast belopp på 4 000 euro för varje vidarebosatt person som hörde till de grupper som nämns i artikel 13.3 i beslutet om inrättande av fonden. Under programperioden 2007 – 2013 fick integrationsfonden i Finland ett anslag på ca 7,5 miljoner euro. Europeiska återvändandefondens anslag till Finland var närmare 6 miljoner euro. Programperioderna för Europeiska flyktingfonden och Europeiska återvändandefonden började år 2008, vilket innebär att i fråga om dem inte beviljades anslag för 2007.

	Återvändandefonden	Integrationsfonden	Flyktingfonden	Fonden för de yttre gränserna
	milj. €	milj. €	milj. € (grunddel + anslag för vidarebosättning)	milj. €
2007	-	0,78	-	4,72
2008	0,66	0,85	1,03 + 0,39	5,45
2009	0,65	0,90	1,10 + 0,72	6,19
2010	0,66	0,99	1,24 + 0,68	5,51
2011	0,72	1,13	1,46 + 1,06	7,02
2012	1,42	1,38	1,72 + 1,32	9,75
2013	1,47	1,50	1,70 + 2,34	13,72
Sammanlagt	5,61	7,57	8,27 + 7,17	52,39

Tabell. Fondernas anslag fördelade på årliga program.

Stödmottagaren skulle skaffa nationell delfinansiering för SOLID-fondernas projekt från nationella offentliga eller privata källor.

Tekniskt bistånd utgör en del av en medlemsstats årliga finansieringsandel. Tekniskt bistånd kan enligt genomförandebestämmelserna användas av de myndigheter som utsetts för förvaltning och övervakning av fonderna. Tekniskt bistånd är avsett för förvaltning av det nationella genomförandet av fonderna. För tekniskt bistånd har kunnat avsättas högst 7 procent av varje fonds årliga finansieringsandel åren 2007 – 2010 och högst 4 procent åren 2011 – 2013. Dessutom har för tekniskt bistånd årligen kunnat anvisas ett fast belopp på 30 000 euro per fond. Genomförandebestämmelserna har gjort det möjligt att helt och hållet sammanslå anslagen för de olika fondernas tekniska bistånd. I Finland har anslagen för SOLID-fondernas tekniska bistånd sammanslagits från och med det årliga programmet för 2010. Tidigare förvaltades varje fonds anslag för tekniskt bistånd som separata helheter. Med tekniskt bistånd har det varit möjligt att täcka 100 procent av de faktiska stödberättigande kostnaderna. På det tekniska biståndet har tillämpats kommissionens regler och direktiv om stödberättigande utgifter. SOLID-fondernas tekniska bistånd till Finland uppgick under programperioden 2007 – 2013 till sammanlagt ca 4,1 miljoner euro.

2.2 Den internationella utvecklingen samt utländsk lagstiftning och EU-lagstiftning

De nationella programmen för fonderna för inrikes frågor är baserade på EU-lagstiftning. Programmen godkänns genom kommissionens beslut, vilket innebär att de programrelaterade åtgärderna och de verkställande myndigheternas skyldigheter är desamma i alla berörda stater. De åtgärder som finansieras genom programmen kan definieras utifrån nationella behov och

vissa villkor kan uppställas för stödberättigandet. Det är också möjligt att fatta nationella beslut om vilka myndigheter som ansvarar för förvaltningen och kontrollen av fonderna. Regleringen är dock till största del direkt baserad på EU:s lagstiftning, vilket innebär att de medlemsstaternas förvaltningssystem till dessa delar motsvarar varandra.

Av EU:s medlemsstater hade bl.a. Polen under programperioden 2007 – 2013 utöver EU-lagstiftningen också nationell lagstiftning om fonderna. Eftersom EU:s lagstiftning är relativt detaljerad hade många medlemsstater dock inte någon nationell speciallagstiftning om SOLID-fonderna. I likhet med Finland gällde detta bl.a. Nederländerna, Norge, Sverige, Belgien, Danmark och Estland.

I Finland har myndighetsfunktionerna gällande SOLID-fonderna centraliserats till en enda ansvarig myndighet. Det är vanligare att förvaltningen av fonderna i medlemsstaterna på grund av behörighetsfördelningen mellan ministerierna har fördelats mellan två eller tre myndigheter. Genom att förvaltningen av fonderna centraliserats till en enda myndighet i Finland har det varit möjligt att effektivisera verksamheten och spara kostnader. Dessutom har det varit möjligt att säkerställa ett så enhetligt förvaltningsförfarande som möjligt.

Vid tiden för beredningen av regeringens proposition fanns det ingen detaljerad information att tillgå om vilka åtgärder i överensstämmelse med målsättningarna för fonderna för inrikes frågor de övriga medlemsstaterna kommer att genomföra under programperioden 2014 – 2020, eftersom beredningen av de nationella programmen fortfarande pågår. Det finns inte heller någon detaljerad information om de övriga medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem för den nya programperioden, eftersom också beredningen av bestämmelserna om den nationella förvaltningen fortfarande pågår.

Av denna anledning granskas i det följande huvudsakligen förvaltningen av de nationella programmen under programperioden 2007 – 2013 i tre medlemsstater. Av dessa representerar Sverige den nordiska förvaltningskulturen. Nederländernas och Estlands förvaltningssystem uppvisar likheter med Finlands system.

Estland

I Estland verkade under programperioden 2007 – 2013 inrikesministeriets (Siseministeerium) avdelning för extern finansiering (Välisvahendite osakond) som ansvarig myndighet för Europeiska flyktingfonden, återvändandefonden och integrationsfonden medan ministeriets finanspolitiska avdelning (Rahanduspolitiika osakond) var revisionsmyndighet. De avdelningar som verkar som fondmyndigheter lyder under olika huvudavdelningar. Som ansvarig myndighet för integrationsfonden verkar i Estland kulturministeriet. Som attesteringsmyndighet för SOLID-fonderna verkar finansministeriet (Rahandusministeerium). Det är regeringen som har utsett myndigheterna. Estland har ingen speciallag om SOLID-fonderna men i fråga om förvaltningen av fonderna tillämpas regeringens förordning (seadus) när det gäller återkrav av stöd. Till övriga delar har fonderna förvaltats i enlighet med EU:s lagstiftning.

I fråga om programperioden 2014 – 2020 har man i Estland för avsikt att fatta beslut om vilka myndigheter som ska förvalta fonderna efter att EU:s lagstiftning har trätt i kraft. Den ansvariga myndigheten kommer preliminärt, i fråga om båda fonderna, att vara inrikesministeriets avdelning för extern finansiering medan inrikesministeriets avdelning för intern revision kommer att vara revisionsmyndighet. Man har inte för avsikt att utse delegerade myndigheter. För de nya fonderna för inrikes frågor ska regeringen enligt planerna utfärda en förordning (seadus) där det föreskrivs bl.a. om principerna för beviljande av stöd och om villkor för stödberättigandet.

Sverige

I Sverige har den ansvariga myndighetens funktioner fördelats på tre myndigheter. Ansvarig myndighet för Europeiska flyktingfonden och Europeiska återvändandefonden var under programperioden Migrationsverket, ansvarig myndighet för integrationsfonden var Svenska ESF-rådet och ansvarig myndighet för fonden för de yttre gränserna var Rikskriminalpolisen som ansvarar för gränsbevakningen.

En särskild förordning har utfärdats om den ansvariga myndigheten för förvaltning av SOLID-fonderna i Sverige. Sverige har inte någon nationell speciallagstiftning om genomförandet av fonderna. För programperioden 2014 – 2020 pågår en kartläggning av förvaltningsorganisationen och regleringsbehoven. Uppgifterna som ansvarig myndighet för fonderna för inrikes frågor under den innevarande programperioden har i fråga om asyl-, migrations- och integrationsfonden genom regeringens beslut ålagts Migrationsverket och i fråga om fonden för inre säkerhet Rikspolisstyrelsen. Något beslut har inte ännu fattats i fråga om uppgifterna som revisionsmyndighet. I Sverige kommer inga delegerade myndigheter att utses.

Nederländerna

I Nederländerna har funktionerna som ansvarig myndighet för SOLID-fonderna liksom i Sverige delats upp mellan flera olika myndigheter. Som ansvarig myndighet för Europeiska flyktingfonden, fonden för de yttre gränserna och återvändandefonden verkade under den förra programperioden säkerhets- och justitieministeriets migrationsavdelning (Ministerie van Veiligheid en Justitie, Directie Migratiebeleid). Ansvarig myndighet för integrationsfonden var social- och arbetsministeriet (Directie Integratie en Samenleving (Sociale zaken en Werkgelegenheid). Attesteringsmyndighet för SOLID-fonderna var ekonomiministeriet (Dienst Regeling van het Ministerie van Economische Zaken). Som revisionsmyndighet för SOLID-fonderna har sedan år 2010 verkat revisionsmyndigheten som lyder under finansministeriet (Auditdienst Rijk, Ministerie van Financiën).

Under programperioden 2014 – 2020 kommer myndighetsuppgifterna i fråga om fonderna för inrikes frågor att huvudsakligen skötas av samma myndigheter. Den ansvariga myndigheten kommer att vara migrationsavdelningen vid säkerhets- och justitieministeriet (Ministerie van Veiligheid en Justitie, Directie Migratiebeleid). Som delegerad myndighet kommer att verka det ämbetsverk (Agentschap SZW, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid) under social- och arbetsministeriet som också svarar för förvaltningen av Europeiska socialfonden.

Som revisionsmyndighet kommer att verka den nationella revisionsmyndigheten (Auditdienst Rijk, Ministerie van Financiën) som lyder under finansministeriet. Myndigheterna för den innevarande programperioden kommer officiellt att utses efter att EU:s lagstiftning om fonderna har trätt i kraft. Under programperioden ska på den nationella förvaltningen av fonderna tillämpas den allmänna förvaltningslagen där det bl.a. föreskrivs om statsbidrag (Algemene wet bestuursrecht, Awb). Eventuella andra behov av nationell reglering utreds.

EU:s lagstiftning

För programperioden 2014-2020 har finansieringsprogrammen för inrikes frågor i strukturellt hänseende förenklats så att antalet finansieringsprogram har minskats till två och nya EU-förordningar har utfärdats om finansieringsprogrammen. Målsättningen för den nya programperioden är att finansieringsprogrammen bättre ska uppfylla EU:s strategiska mål. Avsikten är vidare att finansieringen ska förenklas under den nya programperioden. I detta syfte har bl.a. antalet fonder minskats. Genomförandemekanismerna när det gäller fonderna har förenklats så att de allmänna bestämmelserna om fonderna har sammanställts i den horisontella förordningen. Genom att de allmänna principerna för förvaltningen av fonderna regleras horisontellt eftersträvas också en minskning av det totala antalet regleringar.

Budgeten för inrikes frågor omfattar finansieringsprogram, finansiering för utveckling av komplexa datasystem samt anslag till EU-institutioner inom området för inrikes frågor.

Finansieringsstrukturen för inrikes frågor har förenklats också genom en övergång till enbart nationella program som omfattar hela programperioden. Programstrukturen för SOLID-fonderna baseras på kommissionens strategiska riktlinjer, på fleråriga nationella program och på årliga program. Under den innevarande finansieringsperioden sker en övergång till ett förfarande som innebär att medlemsstaterna upprättar endast nationella program för hela programperioden. Samtidigt slopas de årliga programmen. På detta sätt ges de nationella programmen högre prioritet. De nationella programmens målsättningar utformas i politiskt samråd mellan medlemsstaten och kommissionen.

Under programperioden 2014 - 2020 belöper sig anslagen till fonden för inre säkerhet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering till sammanlagt 1 004 miljoner euro, varav anslaget för Finlands nationella program är 15,68 miljoner euro. Anslaget till fonden för inre säkerhet för ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering uppgår till sammanlagt 2 760 miljoner euro, varav 36,93 miljoner euro är en grunddel till Finlands nationella program. Fondens anslag för ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering till medlemsstaterna består av en grunddel och en rörlig del. Finansieringsinstrumentet kan utöver grunddelen bestå också av en rörlig del för genomförande av vissa särskilda åtgärder. Dessutom ger finansieringsinstrumentet möjlighet till en rörlig finansieringsdel som operativt verksamhetsstöd för vissa åtgärder som definieras i bilaga III till inrättandebeslutet. Av finansieringsinstrumentets sammanlagda anslag används en del för funktioner som nämns ovan och en del för stödjande av ett särskilt transiteringssystem som genomförs av Litauen, för utvecklande av ett datasystem för gränspassage och ett program för registrerade passagerare samt för EU-åtgärder, nödhjälp och tekniskt bistånd på initiativ av kommissionen.

Enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF, ska det allmänna målet med instrumentet vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen. Inom detta allmänna mål ska instrumentet, i enlighet med de prioriteringar som fastställts i relevanta unionsstrategier, policycykler, program samt hot- och riskbedömningar, bidra till följande särskilda mål: förebygga brott, bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter och mellan dessa och Europol eller andra relevanta unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer samt förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.

Enligt artikel 3 i förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, ska det allmänna målet med instrumentet vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen och samtidigt underlätta lagligt resande, genom en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de yttre gränserna och en ändamålsenlig handläggning av Schengenvisum, i överensstämmelse med unionens åtagande avseende de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna. Inom detta allmänna mål ska instrumentet, i enlighet med de prioriteringar som fastställs i unionens relevanta strategier, program, hotbilda- och riskbedömningar, bidra till att uppnå följande särskilda mål: stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, tillförsäkra en hög servicekvalitet åt dem som ansöker om visum, säkerställa likabehandling av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig invandring, samt stödja en integrerad gränsförvaltning, inbegripet att främja ytterligare harmonisering av gränsförvaltningsrelaterade åtgärder i enlighet med gemensam unionsstandard samt genom utbyte av information medlemsstaterna emellan samt mellan medlemsstaterna och Frontex, för att säkerställa dels en enhetlig och hög kontroll- och skyddsnivå vid de yttre gränserna, bland annat genom att bekämpa olaglig invandring, dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket, samtidigt som tillgång till internationellt skydd garanteras dem som behöver detta, i enlighet med de skyldigheter som medlemsstaterna åtagit sig avseende de mänskliga rättigheterna, bland annat non-refoulement-principen, dvs. principen att en flykting inte får utvisas eller avvisas till gränsen mot ett område där dennes liv eller frihet skulle hotas.

Genom finansieringsinstrumentet kan EU visa sin solidaritet när det gäller sådana uppgifter som enskilda medlemsstater utför som en offentlig tjänst vid sina yttre gränser och sina konsulat för att trygga EU:s område utan inre gränser.

Migrations- och asylfondens anslag under programperioden 2014 – 2020 uppgår till sammanlagt 3 137 miljoner euro, varav merparten avsätts till medlemsstaternas nationella program. De enskilda medlemsstaternas anslag ur fonden utgörs av en grunddel och en rörlig del. Finland får för sitt nationella program en grunddel på 23,48 miljoner euro. Vidare är det

möjligt att ur fonden utöver grunddelen för nationella program få en rörlig finansieringsandel för genomförande av vissa särskilda åtgärder samt för att ta emot vidarebosatta flyktingar och personer som beviljats internationellt skydd. I detta skede vet man inte ännu hur mycket Finland kommer att få genom dessa åtgärder, men i synnerhet finansieringen för mottagande av vidarebosatta flyktingar kan avsevärt öka Finlands anslag ur fonden. Kommissionen förvaltar centralt en del av fondens totala anslag och avsätter medel till finansiering av EU-åtgärder, nödhjälp, Europeiska migrationsnätverket, tekniskt bistånd samt till särskilda operativa åtgärder som genomförs av EU-institutioner.

Enligt artikel 3 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen ska fondens allmänna mål vara att bidra till effektiv hantering av migrationsströmmar och till genomförandet, stärkandet och utvecklingen av den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd, tillfälligt skydd och den gemensamma invandringspolitiken, samtidigt som de rättigheter och principer som fastställts i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras till fullo. Inom ramen för detta allmänna mål ska programmet bidra till att uppnå följande gemensamma särskilda mål: att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension, att stödja laglig invandring till medlemsstaterna i linje med deras ekonomiska och sociala behov, till exempel arbetsmarknadsbehov och samtidigt värna om integriteten i medlemsstaternas invandringssystem, att främja en effektiv integrering av tredjelandsmedborgare, att främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna som bidrar till bekämpningen av olaglig migration, med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungs- och transitländerna, samt att öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskild gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar, bland annat genom praktiskt samarbete.

I den horisontella förordningen fastställs allmänna regler för genomförande av fonderna framför allt med avseende på finansieringen av utgifter, partnerskap, programplanering, rapportering, övervakning och utvärdering, de förvaltnings- och kontrollsystem som medlemsstaterna ska införa och avslutandet av räkenskaperna. Syftet med den horisontella förordningen är att skapa förutsättningar för resultatinriktad finansiering, enklare genomförandemekanismer, flexiblare genomförande och effektivare uppföljnings- och utvärderingssystem.

De båda fonderna har en yttre dimension enligt vilken riktat stöd ska beviljas till effektivisering av samarbete med tredjestater eller samarbete som utförs i tredjestater på områden som är relevanta när det gäller målsättningarna för EU:s invandringspolitik och inre säkerhet. Genom de åtgärder som fonderna stöder kompletteras vid behov det finansieringsstöd som beviljas genom EU:s externa instrument.

2.3 Bedömning av nuläget

Under programperioden 2007 – 2013 var SOLID-fondernas nationella förvaltnings- och kontrollsystem organiserat enligt EU:s lagstiftning och den uppgiftsfördelning som den förutsatte samt enligt differentieringsprincipen. Den direkt tillämpliga EU-lagstiftningen har varit detaljerad och styrt organiseringen av den nationella förvaltningen, vilket innebär att det

inte har bedömts finnas något behov av nationell speciallagstiftning. Nationellt har på förvaltningen av SOLID-fonderna tillämpats de allmänna förvaltningslagarna och statsunderstödslagen.

Under programperioden 2007 – 2013 utsågs tre myndigheter till fondförvaltare på nationell nivå: en ansvarig myndighet, en attesterande myndighet och en revisionsmyndighet. Någon delegerad myndighet utsågs inte. I Finland lydde myndigheterna under inrikesministeriet. Till följd av EU-lagstiftningen kunde det dock konstateras vissa överlappningar i fråga om myndigheternas uppgifter, i synnerhet i fråga om granskningsskyldigheterna. Eftersom myndigheternas roller och ansvarsfördelningen mellan dem anses vara oklar i flera medlemsstater har myndighetsrollerna under den period som nu inletts förtydligats så att den attesterande myndigheten har slopats. Strävan är samtidigt att förenkla förvaltningen.

Vid den nationella förvaltningen av SOLID-fonderna iaktogs i överensstämmelse med EU-lagstiftningen partnerskapsprincipen, vilket innebär att den ansvariga myndigheten förvaltede fonderna i samråd med de med avseende på fondernas verksamhetsområden centrala aktörerna, via fondernas ledningsgrupper. Eftersom tillämpningsområdena för besluten om inrättande av fonderna är fördelade mellan flera ministeriers verksamhetsområden, har arbetet i ledningsgrupperna ansetts vara en behövlig och fungerande samarbetsform. Under den föregående programperioden kunde det dock konstateras ett behov av att förtydliga ledningsgruppernas roll och ansvar vid genomförandet av de nationella programmen, i synnerhet med avseende på ledningsgruppernas beslutsförfarande och roll.

Både på EU-nivån och på den nationella nivån har den på EU-lagstiftningen baserade regleringen av förvaltningsstrukturen och genomförandet uppfattats som tungrodd och delvis oändamålsenlig. EU-bestämmelserna har varit detaljerade och inte alltid förenliga med nationell praxis. Systemet har uppfattats som oändamålsenligt i synnerhet i sådana medlemsstater och i fråga om sådana fonder vilkas nationella och fleråriga program har gällt smärre belopp, vilket delvis varit fallet i Finland. De resurser som krävs för förvaltningen har då kunnat vara betydande i förhållande till programmets nationella anslag. Också de detaljerade EU-bestämmelserna om stödberättigande kostnader har bl.a. i fråga om personalkostnaderna varit föga lämpade för förvaltningspraxis i Finland.

Kommissionen har vidare konstaterat missförhållanden i förvaltningsstrukturen och genomförandebestämmelserna i fråga om SOLID-fonderna. De detaljerade bestämmelserna uppfattades som problematiska och genomförandebestämmelserna ändrades därför år 2011. Detta innebar att förvaltningsförfarandet och reglerna för stödberättigande kostnader förenklades, men genom ändringen kunde dock de problem som berodde på programstrukturen inte lösas. Reglerna kunde på ett avgörande sätt förenklas först i förordningarna för den finansieringsperiod som nu inletts.

Under programperioden 2007 – 2013 var finansieringen på området inrikes frågor uppdelad på två allmänna program och sex olika fonder. Detta ledde till att finansieringen var svåröverblickbar och krävde en komplicerad fondförvaltning både på EU- och nationell nivå. Till följd av programstrukturen var funktionerna i anslutning till migrationen och den inre säkerheten uppdelade på olika fonder, trots att de hade många specifikt gemensamma drag.

Detta avgränsade på ett delvis oändamålsenligt sätt innehållet i den verksamhet som finansierades och ledde till att funktionerna inte kunde genomföras på ett flexibelt sätt. I och med att antalet fonder under den programperiod som nu inletts minskar till två, bortfaller flera gränsdragningsproblem när det gäller innehållsliga frågor. Till följd av SOLID-fondernas programstruktur har det dessutom varit nödvändigt att för varje fond på det nationella planet skapa särskilda fleråriga nationella program och årliga program. Detta har bidragit till att öka det administrativa arbetet både nationellt och på EU-nivån. Den årliga programstrukturen har också lett till att de stödberättigande kostnaderna och de stödda projektens längd har varit bundna till ett årligt program som på ett delvis oändamålsenligt sätt har begränsat tidsplaneringen av projekten.

Också när det gäller den nationella förvaltningen har det varit nödvändigt att för fonderna skapa nya sätt att effektivisera och koordinera verksamheten. För förvaltningen av fonderna har inte använts något enhetligt datasystem utan inom förvaltningen har tillämpats separata system för dokumentförvaltningen och den ekonomiska uppföljningen. Detta har inverkat menligt på handläggningen av ansökningar, rapporter och utbetalningar. Det har varit nödvändigt att sända in ansökningar och rapporter i pappersform och också myndighetsbeslut har getts i pappersform. Förfarandet har uppfattats som tungrott och långsamt. För att hjälpa upp situationen har man under den programperiod som nu inletts bl.a. tagit i bruk ett enhetligt elektroniskt dokumenthanteringssystem, utvecklat den elektroniska kundtjänsten och börjat tillhandahålla nättjänster för stödsökande och stödmottagare. Också myndigheternas arbetsmetoder och uppgifter kommer att förtydligas i syfte att ytterligare effektivisera förvaltningen av fonderna.

Stödmottagarna har uppfattat den detaljerade kostnadsrapporteringen och förvaringen av stora dokumentmängder som betungande. På motsvarande sätt har den detaljerade attesteringen av utgifter visat sig vara ett tungrott och långsamt förfarande också från den ansvariga myndighetens synpunkt. Till följd av de strikta krav som EU-lagstiftningen ställer på attesteringen har de nationella myndigheterna dock haft små möjligheter att till denna del minska förpliktelserna i samband med projektförvaltningen. De förenklade kostnadsmodeller som tas i bruk under programperioden väntas underlätta förvaltningen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med fonderna för inrikes frågor är att utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser. Avsikten med lagförslaget är att genomföra de bestämmelserna om den nationella förvaltningen av finansiering som ska användas för genomförande av EU:s fonder för inrikes frågor. Avsikten är vidare att föreskriva om de förutsättningar, villkor och förfaranden som gäller i fråga om stöd som beviljas av fonderna för inrikes frågor. Genom propositionen genomförs de bestämmelser om de nationella organen och deras uppgifter som förutsätts i EU-lagstiftningen.

Avsikten med propositionen är vidare att säkerställa att det nationella stödsystemet som är baserat på fonderna för inrikes frågor förvaltas och genomförs på ett ändamålsenligt sätt.

Dessutom är målet att säkerställa att den nationella lagstiftningen och det nationella systemet effektivt stöder genomförandet av EU:s fonder för inrikes frågor under programperioden 2014 – 2020.

Det är meningen att förenkla förvaltningen av de nationella programmen, främja möjligheterna att fullt ut utnyttja finansieringsprogrammet för inrikes frågor samt att effektivisera samordningen av fondernas finansiering med EU:s övriga finansieringsinstrument och -program som är relevanta med avseende på målsättningarna för övriga fonder för inrikes frågor. Målet är att förenkla den nationella programstrukturen för fonderna för inrikes frågor och samtidigt effektivisera förvaltningen så att de nationella programmens syften kan uppnås bättre än förr. Liksom under den föregående programperioden är avsikten att förfarandet för utdelning av medel fortfarande ska vara så flexibelt att det finns beredskap också för oförutsedda utgifter.

Syftet med propositionen är att för sin del förtydliga, förenkla och i en flexibel riktning utveckla den reglering som ska tillämpas på stödsystemet inom ramen för fonderna för inrikes frågor. Under den föregående programperioden utgjorde regleringen av fonderna för inrikes frågor en relativt svårhanterlig helhet både från stödmottagarnas och från de behöriga myndigheternas synpunkt. I samband med beviljandet av stöd som finansierades av EU var man tvungen att beakta de krav som följde av EU-lagstiftningen. Lagstiftningen på EU-nivå under den programperioden som nu inletts har förenhetligats genom allmänna bestämmelser som ska tillämpas på vardera fonden för inrikes frågor. När det gäller det nationella genomförandet av stöd är syftet med propositionen att på lagnivå fastställa de grundläggande förutsättningarna och villkoren för beviljandet och utbetalningen samt de myndigheters uppgifter och befogenheter som ansvarar för genomförandet. Syftet är att förenkla förfarandet i anslutning till genomförandet av de nationella programmen och stödsystemet samt de därav orsakade kostnaderna genom att ta i bruk förenklade kostnadsmodeller och genom att övergå till elektronisk ärendehantering. I synnerhet i fråga om kontrollen av fondernas medel är målet att förtydliga och effektivisera verksamheten. Målet är att minska den administrativa arbetsbördan för de stödsökande, stödmottagarna och de behöriga myndigheterna.

3.2 De viktigaste förslagen

I den horisontella förordningen och i de särskilda förordningarna om fonderna uppställs mål enligt vilka i det nationella programmet fastställs de nationella målsättningar och riktmärken som kommer att genomföras nationellt under programperioden. En jämfört med den föregående programperioden viktig ändring i den horisontella förordningen och i förordningarna om respektive fond är att i EU-lagstiftningen inte längre föreskrivs om stödberättigande kostnader, med undantag för vissa allmänna principer. Under den föregående programperioden fanns det i EU-lagstiftningen också bestämmelser om vissa omständigheter gällande val av finansieringsprojekt och beviljande av stöd. Under den innevarande programperioden bestäms dessa omständigheter nationellt. Under den föregående programperioden tillämpades på genomförandet och förvaltningen av de nationella programmen på det nationella planet, utöver EU-beslutet om inrättande av respektive fond

och genomförandebestämmelserna, också de allmänna förvaltningslagarna och statsunderstödslagen.

Genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor har övervägts med utgångspunkten att på genomförandet av de nationella programmen under den innevarande programperioden ska tillämpas den horisontella förordningen, de särskilda förordningarna om respektive fond, de allmänna förvaltningslagarna och statsunderstödslagen. Vid beredningen har därför beaktats frågan om huruvida de allmänna förvaltningslagarna och statsunderstödslagen räcker som regleringar på lagnivå i fråga om stödförfarandet och stödberättigande utgifter. I statsunderstödslagen föreskrivs om beviljande, utbetalning, användning, övervakning, återbetalning och återkrav av statsunderstöd samt om påföljder och ändringssökande. I lagen föreskrivs inte i detalj om de materiella grunderna för beviljande av understöd. I synnerhet när det gäller beviljande och utbetalning samt förutsättningarna för att kostnader ska berättiga till stöd finns det ett behov av att på lagnivå komplettera statsunderstödslagen. Det är skäl att i lagen ta in också grundläggande bestämmelser om omständigheter som ska regleras på en lägre hierarkisk nivå. Det är vidare skäl att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet, i synnerhet i fråga om stödberättigande kostnader. Det har konstaterats att de allmänna lagarna inte längre är tillräckliga under den innevarande programperioden. Under beredningen stannade man sålunda för att det finns behov av en nationell speciallag.

Under beredningen övervägde man möjligheten att genom ett stödförfarande i enlighet med de bestämmelser som gällde under den föregående programperioden effektivt uppnå de mål som eftersträvas genom sådana åtgärder och sådan finansiering som avses i den horisontella förordningen och i förordningarna om respektive fond. Det var fråga om till vilken del EU:s lagstiftning om det nuvarande stödförfarandet och om ersättningsberättigande kostnader kunde läggas till grund för den nationella regleringen gällande den nya programperioden och till vilken del det var skäl att göra ändringar i den, dels på grund av ändringar i EU-lagstiftningen och dels på grund av de ändringsbehov som på det nationella planet konstaterats i samband med tillämpningen av bestämmelserna under den föregående programperioden. Dessutom bedömdes det vilka behov att ändra de gällande bestämmelserna som är en följd av målsättningen att underlätta förvaltningen. Denna målsättning har föranlett vissa behov av ändringar i de bestämmelser som gällde under den föregående programperioden. Under beredningen har man dock konstaterat att de nationella bestämmelserna under den innevarande programperioden i stor utsträckning kan baseras på den EU-lagstiftning som gällde under den föregående programperioden. De ändringar som gjorts i EU-lagstiftningen för den innevarande programperioden föranleder emellertid vissa ändringar i de procedurbestämmelser som gällde under den föregående perioden.

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om fonderna för inrikes frågor. Den horisontella förordningen och de särskilda förordningarna om fonderna begränsar den nationella lagstiftande makten i förhållande till stödmottagarna, de projekt och verksamheter som stöds, stödbeloppen och stödformerna. Av EU-lagstiftningen följer skyldigheter i fråga om den nationella programverksamheten och förvaltningen när det gäller användningen av EU-medel. I propositionens lagförslag har tagits in bestämmelser om grunderna för systemet

för beviljande av stöd ur fonderna för inrikes frågor. I lagförslaget finns huvudsakligen bestämmelser som är nödvändiga för förvaltningen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor och för genomförande av stödsystemet. Lagförslaget innehåller bestämmelser om hur den nationella förvaltningen ska ordnas i fråga om stöd ur fonderna för inrikes frågor och hur nationella bestämmelser i enlighet med EU:s lagstiftning ska utfärdas om grunderna för stödberättigande kostnader. I lagförslaget föreskrivs vidare om organisering av det nationella programarbetet. Det föreslås att statsrådet ska godkänna förslaget till nationellt program innan det skickas till kommissionen. Det nationella programmet ska enligt förslaget kompletteras och preciseras med ett nationellt genomförandeprogram som också ska godkännas av statsrådet. I den föreslagna lagen föreskrivs om nationella behöriga myndigheter och om andra aktörer som ska delta i genomförandet av nationella program. Inrikesministeriet ska enligt förslaget verka som ansvarig myndighet och revisionsmyndighet för det nationella programmet. Den differentiering av uppgifterna som EU-lagstiftningen förutsätter ska enligt förslaget genomföras av inrikesministeriet genom underordnade författningar. Avsikten är att den ansvariga myndighetens uppgifter ska skötas av ministeriets enhet för internationella frågor och revisionsmyndighetens uppgifter av ministeriets enhet för intern revision. Viktiga förslag är dessutom att de uppföljningskommittéers uppgifter som deltar i genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor ska fastställas på lagnivå.

I lagförslagets 4 kap. har sammanställts specialbestämmelser om ansökan och beviljande av stöd. De kompletteras av statsunderstödslagens bestämmelser. Med avvikelse från den föregående programperioden föreslås att bestämmelserna om stödförfarandet ska utfärdas nationellt. Det föreslås att stöd ska kunna beviljas för reella kostnader så att kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet som beviljats stöd ersätts till stödmottagaren då denne visat att kostnader uppkommit och företett bokföringsverifikat samt övriga dokument över genomförda åtgärder. Stöd kan beviljas också för kostnader som täcks av enhetsbelopp, standardiserade skalor för enhetskostnader eller finansiering till en schablonsats. I fråga om engångsersättningar ska stödmottagaren på ett tillförlitligt sätt visa att den har genomfört de åtgärder för vilka stödet enligt stödbeslutet har beviljats. Stödmottagaren kan också överföra en del av stödet för genomförande av ett annat projekt eller en annan verksamhet. Ansökan om beviljande och utbetalning av stöd kan göras elektroniskt. Enligt förslaget är det vidare möjligt att elektroniskt fylla i en blankett som myndigheten godkänt och sända den undertecknade blanketten jämte bilagor till den ansvariga myndigheten.

I lagförslagets 5 kap. föreskrivs om tillsyn samt om rätt att få och lämna ut uppgifter. Vidare föreskrivs i den föreslagna lagen om det datasystem för fonderna för inrikes frågor som ska inrättas för skötseln av fondernas nationella genomförandeppgifter och om informationens offentlighet och utlämnande av information. I lagen föreslås också bestämmelser om tekniskt bistånd.

I lagförslaget ingår flera bemyndiganden som innebär att genom förordning av statsrådet kan föreskrivas närmare om detaljer i stödsystemet, utfärdas närmare bestämmelser framför allt om stödberättigande kostnader samt utfärdas sådana bestämmelser om den ansvariga

myndighetens och revisionsmyndighetens förfarande som behövs för genomförandet av stöden.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen gäller fonderna för inrikes frågor och det nationella stödsystemet. En del av de projekt eller verksamheter som stöds av fonderna för inrikes frågor kan genomföras delvis med EU-medel och delvis med nationella medel, medan andra kan genomföras enbart med EU-medel. Det är i första hand fråga om sådana av EU delfinansierade stöd som beviljas för genomförande av nationella program med medel från fonderna för inrikes frågor. Delvis är det fråga om helt EU-finansierade stöd, dvs. om driftsstöd, om stöd som beviljas av anslag enligt det unionsprogram för vidarebosättning som avses i artikel 17 i asyl-, migrations och integrationsfondsdirektivet, om stöd som beviljats av anslaget för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd enligt artikel 18 i samma förordning och om tekniskt bistånd.

Under programperioden 2007 – 2013 budgeterades utgifterna som betalades från SOLID-fonderna under moment 26.01.22 (EU:s andel i anslutning till ramprogrammen för solidaritet och hantering av migrationsströmmar). Det är fråga om ett treårigt reservationsanslag utanför statsbudgeten. För programperioden 2014 – 2020 har utgifterna som ska betalas från de fonder som genomför det allmänna programmet för inre säkerhet och hantering av migrationsströmmar budgeterats under moment 26.01.24 (EU:s andel i hanteringen av den inre säkerheten och migrationen), som är ett treårigt reservationsanslag utanför statsbudgeten. Kostnaderna för förvaltningen av EU-finansiering från fonderna för inrikes frågor betalas i regel från moment 26.01.24. Inrikesministeriets förvaltningskostnader för revisionsmyndighetens verksamhet täcks med verksamhetsanslag för inrikesministeriets förvaltningsområde.

Under momenten 26.01.22 och 26.01.24 har budgeterats och från dem betalas endast EU:s stödandel och den andel som behövs för fondernas förvaltningskostnader. Den gemensamma finansieringen för myndigheters projekt eller verksamheter kan budgeteras på andra moment.

EU ersätter reella utgifter. Finansieringsandelen från EU har från den föregående programperioden inkomstförts under moment 12.26.98 (Inkomster från EU för solidaritet och hantering av migrationsströmmar). Också under den innevarande programperioden inkomstförs EU:s finansieringsandel på detta moment. Inkomsterna balanserar utgifterna före utgången av programperioden.

Under moment 26.01.24 föreslås för år 2014, på basis av uppskattningen att de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor inleds och kommissionens förskottsbetalningar till medlemsstaterna fullgörs, ett anslag på 10,48 miljoner euro som enligt förslaget kan användas för betalning av tekniskt bistånd som under programperioden 2014 – 2020 behövs för genomförande av stöd till projekt och verksamheter i samband med de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor och för genomförande av de nationella programmen samt för betalning av tekniskt bistånd för förvaltningen.

Under hela perioden 2007 – 2013 anvisades Finland för de nationella programmen i anslutning till det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar EU-finansiering på sammanlagt ca 81,1 miljoner euro, varav det tekniska biståndets andel utgjorde ca 4,1 miljoner euro och andelen för vidarebosättning ca 7,2 miljoner euro. För åren 2014 – 2020 beräknas finansieringen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor uppgå till sammanlagt ca 113 miljoner euro.

För programperioden 2007 – 2013 kommer EU:s sista finansieringsandelar under moment 12.26.98 att inkomstföras år 2016. För programperioden 2014 – 2020 torde under moment 12.26.98 kommissionens i förskott betalda första finansieringsandelar att inkomstföras år 2014. Stödbetalningarna för programperioden 2014 – 2020 betalas enbart från moment 26.01.24. Moment 26.01.22 används inte för betalning av stödutgift under programperioden 2014 – 2020. Kostnaderna för förvaltningen av de nationella programmen täcks först med det tekniska bistånd som är budgeterat under moment 26.01.22. När detta tekniska bistånd har använts börjar det tekniska bistånd användas som är budgeterat under moment 26.01.24. Det beräknas att de sista stödutgifterna från moment 26.01.22 för programperioden 2007 – 2013 kommer att betalas år 2015. Moment 26.01.24 för programperioden 2014 – 2020 kan enligt förslaget endast i yttersta undantagsfall användas för betalning av stödutgifter för programperioden 2007 – 2013.

Utbetalningarna från EU till medlemsstaterna skiljer sig under perioden 2014 – 2020 från den föregående perioden på det sättet att huvudvikten nu läggs vid att de nationella programmen ska finansieras i förskott ur nationella källor och, när det gäller EU:s kompensation, på basis av årliga utgiftsdeklarationer. EU betalar till medlemsstaterna för inledande av nationella program mindre förskottsbelopp för hela programperioden och utöver de utgifter som rapporterats i den årliga utgiftsdeklarationen gällande förskott. Hela programperiodens inkomster och utgifter balanserar vid utgången av programperioden.

År 2014 kommer det enligt beräkningarna att göras få utbetalningar, närmast för tekniskt bistånd som gör det möjligt att genomföra det nationella programmet. Projekt och verksamheter som stöds genom utbetalningarna kommer enligt beräkningarna att huvudsakligen inledas under år 2015. Under ramperioden 2015 – 2018 beräknas inkomster och utgifter uppkomma enligt följande:

Moment	2015	2016	2017	2018
12.26.98	14 470 000	13 080 000	17 850 000	12 850 000
26.01.24	6 288 000	14 672 000	10 480 000	10 480 000

Finansieringen från EU:s fonder för inrikes frågor till Finland kommer att öka jämfört med den föregående programperioden.

Projekt enligt det årliga programmet 2013 under den föregående perioden genomförs ännu år 2015, vilket innebär att utgifter för den programperioden kommer att betalas också efter programperioden, dvs. till år 2015. Dessutom kan utgifter ytterligare orsakas på grund av

EU:s kontroller. Utgifter som hänförs till den innevarande programperioden kan betalas till år 2022.

Den gemensamma finansieringens andel kommer att minska under den innevarande programperioden, eftersom den procentuella andelen som stödmottagaren ska skaffa i medfinansiering för projektet utöver den finansiering som beviljas genom EU:s budget kommer att minska. Det beräknas att som medfinansiering under programperioden kommer att behövas ca 18,9 miljoner euro, dvs. 25 procent av projektfinansieringen. I vissa undantagsfall kan andelen medfinansiering som krävs sjunka till 10 procent.

Fonderna för inrikes frågor är av en sådan karaktär att merparten av stödmottagarna är myndigheter. Motsvarande finansiering beräknas rentav öka under den nya programperioden på grund av inrättandet av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Åtgärder i enlighet med instrumentet för ekonomiskt stöd kan genomföras huvudsakligen av myndighetsaktörer. Också organisationer, föreningar och andra motsvarande aktörer i det civila samhället kan dock få stöd för sin verksamhet, framför allt via asyl-, migrations- och integrationsfonden.

I asyl-, migrations- och integrationsfonden kommer att ingå en särskild finansieringsandel för flyktingar som ska vidarebosättas. Denna andel bestäms på basis av utlännningar som inom ramen för flyktingkvoten har tagits emot i Finland. Till en medlemsstat betalas i engångsersättning 6 000 euro för varje flykting som vidarebosatts i medlemsstaten. I fråga om grupper som prioriteras enligt EU:s vidarebosättningsprogram betalas i engångsersättning till en medlemsstat 10 000 euro per person. I vidarebosättningsprogrammet prioriteras vissa utsatta grupper samt områden som räknas upp i bilaga III till asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen. Om antalet utlännningar i Finlands flyktingkvot under programperioden årligen, liksom för närvarande, kommer att vara 750 personer kan finansieringsandelen för flyktingar som ska vidarebosättas under hela programperioden stiga till flera tiotal miljoner euro, under förutsättning att den finansiering som på EU-nivå budgeterats för vidarebosättningsåtgärder räcker till slutet av programperioden.

Under programperioden 2007 – 2013 kunde för tekniskt bistånd disponeras 4,1 miljoner euro för förvaltning och kontroll av genomförandet av SOLID-fondernas nationella fleråriga program. För genomförandet av de nationella programmen under den innevarande perioden beräknas behovet av tekniskt bistånd vara en aning större än under den föregående perioden. I början av programperioden kan tekniskt bistånd användas i större utsträckning än senare under perioden, eftersom medel kommer att användas för ett elektroniskt ärendehanteringssystem. Genomförandet av SOLID-fondernas nationella fleråriga program för programperioden 2007 – 2013 kommer dessutom att kräva tillräckliga resurser då de delvis kommer att överlappa genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor under programperioden 2014 – 2020.

Genomförandet av programperioden 2014 – 2020 effektiviseras genom ett elektroniskt ärendehanteringssystem. I inledningsskedet har för projektet med att inrätta och utveckla systemet reserverats 300 000 euro för tekniskt bistånd. Kostnader kommer dessutom att orsakas av upprätthållandet av det elektroniska ärendehanteringssystemet. Eventuella fortsatta

utvecklingsåtgärder kan också medföra kostnader i ett senare skede. Införandet av det elektroniska systemet samt de ändrade bestämmelserna om stödberättigande åtgärder medför behov av extra utbildning. Dessutom måste resurser avsättas för information om fonderna under den innevarande programperioden och på utbildning, för att informationen om de nya finansieringsmöjligheterna ska kunna spridas och fondernas medel i så stor utsträckning som möjligt ska kunna utnyttjas redan i början av programperioden. På grund av ändringarna i stödsystemet, på grund av att genomförandet av den innevarande programperioden börjar och på grund av fullgörandet av förpliktelser från den föregående perioden kommer kostnaderna för tekniskt bistånd för genomförande av stödsystemet att i stor utsträckning falla ut i början av programperioden. Senare under perioden beräknas effektiviseringsåtgärderna dock resultera i besparingar jämfört med de inledande åren, eftersom förvaltningen underlättas. I synnerhet användningen av de nya kostnadsmodellerna beräknas spara förvaltningskostnader bl.a. för revisionsverksamheten.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Jämfört med den föregående programperioden förändras myndigheternas inbördes uppgifter och behörighet i samband med förvaltningen av programmen för fonderna för inrikes frågor. Inrikesministeriet kommer fortfarande att ansvara för stödsystemet i dess helhet. Den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten kommer att vara behöriga myndigheter under den innevarande programperioden, men någon attesterande myndighet som under den föregående programperioden kommer inte längre att finnas. För den attesterande myndighetens uppgifter anvisades under den föregående programperioden 0,8 årsverken. Genomförandet av inrikes fonderna inom ramen för EU:s lagstiftning kommer att förenklas jämfört med den föregående programperioden. Under den innevarande programperioden är antalet fonder mindre och programstrukturen är enklare än under den föregående perioden. Av denna anledning beräknas den ansvariga myndighetens personalbehov minska till denna del, men å andra sidan ökar personalbehovet för revisionsverksamheten eftersom den ansvariga myndigheten i fortsättningen kommer att ansvara för förvaltningen och för kontroller på plats. Dessutom kommer fondernas verksamhetsområden att vara mera omfattande än under den föregående programperioden, vilket ökar den ansvariga myndighetens personalbehov. Det beräknas sålunda att den ansvariga myndighetens personalbehov på det hela taget kommer att vara i stort sett detsamma som under den föregående programperioden. Revisionsmyndighetens personalbehov beräknas i stort sett förbli oförändrat.

Avsikten med propositionen är att förtydliga arbetsfördelningen mellan den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten och att underlätta förfarandena, vilket kommer att minska den administrativa arbetsbördan och öka effekten av myndigheternas åtgärder.

Införandet av elektronisk ärendehantering och de förenklade kostnadsmodellerna beräknas minska arbetsmängden för den ansvariga myndigheten. Hur stor nyttan av detta blir beror på i vilken omfattning stödsökandena tar i bruk de nya verksamhetsmodellerna.

Det elektroniska ansökningsförfarandet när det gäller stöd och utbetalningar beräknas, i takt med att det blir allmännare, avsevärt minska dokumenthanteringsarbetet hos den ansvariga myndigheten. Den elektroniska ärendehantering kommer sannolikt att förkorta

handläggningstiderna hos den ansvariga myndigheten. I och med att de förenklade kostnadsmodellerna mera allmänt tas i bruk väntas de minska den ansvariga myndighetens arbetsmängd, i synnerhet i det skedet då stöden betalas ut och kontrolleras. Också revisionsmyndighetens arbetsmängd väntas minska i sådana fall då den kontrollerar enskilda stödmottagare. Det är emellertid sannolikt att införandet av de nya verksamhetsmodellerna kommer att kräva en viss tid i början av programperioden. I inledningsskedet kan tyngdpunkten i arbetet eventuellt endast förskjutas från utbetalningsskedet till det skede då stödet beviljas, trots att arbetsmängden i dess helhet inte förändras. I de förenklade kostnadsmodellerna är det nödvändigt att ange de åtgärder och målsättningar som stödet kräver så noggrant att utbetalningen kan genomföras enbart på grundval av dokumentationen av dessa.

Den programperiod som börjat innebär att de nya fonderna inleder sin verksamhet och att nya bestämmelser träder i kraft. De behöriga myndigheterna måste börja tillämpa de nya bestämmelserna. De nya bestämmelserna medför också behov att utbilda och instruera sökandena i större utsträckning än hittills. Detta beräknas öka myndigheternas arbetsmängd i början av programperioden.

Avsikten är att inrikesministeriet under den innevarande programperioden endast i undantagsfall ska genomföra egna projekt i enlighet med de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor.

Under den innevarande programperioden kommer EU:s lagstiftning att i större utsträckning betona de resultat som uppnås genom de projekt och verksamheter som fonderna stöder. Från nationell synpunkt understryks under den innevarande perioden dels resultatinriktningen och dels den strategiska aspekten på programarbetet. När det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet behandlas i statsrådet sker detta med sikte på ett mera planmässigt och målinriktat programarbete. Målet är att de nationella programmen mera effektivt ska integreras med de långsiktiga målen och utvecklingsbehoven för inrikes frågor på det nationella planet och sålunda med de nationella åtgärdsplanerna, exempelvis med statsrådets principbeslut om ett program för inre säkerhet och om strategin för migrationens framtid 2020. Avsikten är att fonderna för inrikes frågor nationellt ska utnyttjas fullt ut.

Det anslag som enligt unionsprogrammet för vidarebosättning enligt artikel 17 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen ska betalas till Finland kommer sannolikt att öka avsevärt jämfört med den föregående programperioden, under förutsättning att Finlands årliga flyktingkvot fortfarande ligger på nuvarande nivå. Detta beror på att i beräkningsgrunden för anslaget enligt unionsprogrammet för vidarebosättning under den innevarande programperioden räknas in alla vidarebosatta personer. Under den föregående programperioden inräknades endast sådana vidarebosatta personer som hörde till vissa grupper som befann sig i utsatt ställning eller togs emot från vissa områden. Det ökade anslaget enligt unionsprogrammet för vidarebosättning skapar bättre förutsättningar för att stödja vidarebosättningsförfarandet. Finansieringen väntas framför allt användas för stödjande av vidarebosättning av flyktingar i kommunerna. Anslaget inom ramen för unionsprogrammet för vidarebosättning kommer sannolikt också att inriktas på att förbättra kvaliteten på

myndigheternas service och på att öka utbildningen och stödåtgärderna för flyktingar. Under den föregående programperioden stöddes vidarebosättningen enligt artiklarna 3.1 d och 13.3 i beslutet om inrättande av flyktingfonden. Stödet riktades huvudsakligen till myndighetsaktörer. Situationen väntas bli oförändrad under den innevarande programperioden.

Under den innevarande programperioden kommer det på grund av instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering att vara möjligt att i det nationella programmet bibehålla det driftsstöd enligt artikel 10 i förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, varav en medlemsstat får använda upp till 40 procent. Medlemsstaten kan sålunda rikta driftsstödet till de myndigheter som är ansvariga för de uppgifter och tjänster som utgör tjänster av allmänt intresse för EU. Driftsstöd ska beviljas om den berörda medlemsstaten uppfyller ett antal villkor som räknas upp i artikel 10. Driftsstödet gör det möjligt att inrikta medlemsstatens EU-finansiering på myndighetsfunktioner som det inte var möjligt att finansiera under programperioden 2007 – 2013. Enligt förordningens artikel 10 ska driftsstödet koncentreras till särskilda uppgifter och tjänster samt inriktas på de mål som anges i bilaga III.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

I de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor fastställs fondernas nationella mål och prioriteringar. Dessa definieras närmare i de nationella genomförandeprogrammen. Propositionen får indirekta samhälleliga konsekvenser huvudsakligen genom de nationella programmen och genomförandeprogrammen samt genom genomförandet av dem. Ett syfte med genomförandeprogrammen är att fonderna för inrikes frågor ska användas på ett sådant sätt att deras positiva samhälleliga konsekvenser, dvs. effektivare bevakning av de yttre gränserna, förebyggande och bekämpning och brottslighet samt effektivisering av asylförfarandet, integration av invandrare, främjande av de etniska förhållandena och främjande av invandrarnas integration, blir så stora som möjligt.

Syftet med propositionen är att jämfört med den föregående programperioden skapa tydligare och enklare regler för genomförande av projekt som finansieras av fonderna för inrikes frågor. Målet är att förenkla och underlätta förvaltningen av projekt. Eftersom merparten av de bestämmelser som reglerar stödförfarandet och stödberättigande verksamhet under den innevarande programperioden kommer att fastställas nationellt, kan stödsystemet bättre anpassas till gängse nationell praxis, samtidigt som bestämmelserna om stödsystemet förenklas.

Det blir sannolikt lättare att genomföra projekt i och med att resursbehovet för förvaltningen av projekten minskar och stödmottagarna i större utsträckning kan inrikta sig på att uppnå projektens innehållsliga mål. Detta väntas förbättra projektens kvalitet och resultat. Den förenklade förvaltningen väntas också i någon mån öka antalet stödmottagare om tröskeln för att ansöka om stöd, såsom väntat, blir lägre. Det väntas att i projektverksamheten kommer att delta nya kategorier av aktörer som också i större utsträckning än tidigare representerar förvaltningen av migrationsströmmarna och upprätthållandet av den inre säkerheten.

Den finansieringsandel som betalas genom EU:s budget kommer att öka under den nya programperioden jämfört med den föregående. Finansieringsprocenten stiger från 50 till 75 procent och, i fråga om vissa särskilda åtgärder och strategiska prioriteringar samt vederbörligen motiverade exceptionella förhållanden, från 75 till 90 procent. Andelen nationella resurser som krävs för ett projekt minskar i och med att den nationella finansieringsandelen blir mindre. Stödmottagarna kan sålunda delta i projektverksamhet med en mindre gemensam finansieringsandel än tidigare. Detta beräknas leda till en ökning av möjligheterna att genomföra projekt. Ändringen beräknas sänka tröskeln för att ansöka om stöd. Dessutom väntas ändringen leda till en ökning av projektstorleken.

Framför allt föreningar och organisationer väntas dra nytta av att EU:s finansieringsandel blir större. Det är huvudsakligen olika typer av föreningar, organisationer och myndighetsaktörer som ansöker om stöd från fonderna för inrikes frågor. Under den föregående perioden var antalet företag som ansökte om stöd relativt litet och till denna del väntas inga ändringar under den innevarande programperioden. Bidragande orsaker är dels tillämpningsområdet för EU-förordningarna om inrättande av fonder för inrikes frågor och målsättningarna för den finansiering som fonderna beviljas, och dels det principiella förbudet mot att bedriva verksamhet i vinstsyfte. De företag som ansöker om stöd får samma nytta av ändringarna i stödsystemet som övriga sökande.

Införandet av förenklade kostnadsmodeller väntas sänka tröskeln för att ansöka om finansiering eftersom kostnadsmodellerna innebär att den ekonomiska projektförvaltningen förenklas. Detta kan leda till projekt i flera olika former. De förenklade kostnadsmodellerna främjar införandet av nya typer av förvaltningsrutiner. De nya kostnadsmodellerna beräknas underlätta ställningen uttryckligen för små aktörer. I synnerhet införandet av modellen med engångsansättning beräknas få den effekt som avses ovan. Denna modell fungerar som ett incitament att genomföra enskilda åtgärder i stället för flera funktioner inom ramen för ett projekt. De nya kostnadsmodellerna innebär att det får större betydelse att målen för ett projekt uppnås och att projektet ger resultat. Detta ökar vikten av att målen uppnås och motsvarar syftet med resultatinriktningen för hela programperioden.

Under den föregående programperioden begränsades inte beloppet av stöd som fick överföras. I denna proposition föreslås en begränsning av de stödbelopp som får överföras. Avsikten är att förtydliga ansvarsförhållandena inom projekten, i synnerhet när det gäller stödmottagares huvudansvar. Under den föregående perioden var ansvarsförhållandena oklara i vissa situationer. I denna proposition föreslås en begränsning av den stödandel som får överföras, för att stödmottagaren inte enbart ska fungera som stödförmedlare utan ha en betydande roll i projektet. På detta sätt är det också möjligt att förhindra kringgående av upphandlingslagstiftningen. Dessutom förutsätts det att både stödmottagaren och den som stöd överförs till ska tillföra en självfinansieringsandel till projektet.

Det elektroniska förfarandet för ansökan och utbetalning av stöd beräknas försnabba behandlingen av stödsökningar och utbetalningsansökningar, vilket kommer att gynna både stödsökanden och -mottagaren i form av förkortade handläggningstider. Stödsökandens och stödmottagarens behov att hantera pappersdokument minskar. Detta beräknas underlätta

projektförvaltningen. Det elektroniska ärendehanteringssystemet innebär att stödsökanden och stödmottagaren har möjlighet att på elektronisk väg följa handläggningen av sitt ärende. Det snabbare informationsförfarandet beräknas gynna stödsökanden och stödmottagaren eftersom dessa med anledning av stöd- eller utbetalningsbeslutet kan vidta åtgärder i ett tidigare skede. Redan under den föregående perioden var stödsökanden skyldig att fylla i en elektronisk ansökan med bilagor. Trots att ändringarna i stödsystemet i någon mån väntas utöka kretsen av stödmottagare, beräknas merparten av stödmottagarna vara samma aktörer som genomförde projekt redan under den föregående perioden. Det kan därför förutses att merparten av stödmottagarna under den innevarande perioden kommer att kunna sköta sina ärenden elektroniskt och i varje fall ha den IT-utrustning som behövs för att fylla i stödansökningar. Inom förvaltningen sker över lag en övergång till elektronisk ärendehantering. Också när det gäller förvaltningen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor är målet att stödsökandena och stödmottagarna ska sköta sina ärenden elektroniskt för att systemet ska kunna utnyttjas så effektivt som möjligt.

Det nationella genomförandeprogrammet garanterar jämlika möjligheter att ansöka om stöd i olika delar av landet och ska ge olika aktörer jämlika möjligheter att ansöka om finansiering från fonden. Avsikten med förenklingen av förvaltningen är att förbättra framför allt jämlikheten för invandrarorganisationerna när de ansöker om stöd. Den tunga och invecklade projektförvaltningen under den föregående perioden anses ha varit ansträngande för stödmottagarna. Detta har eventuellt haft en avskräckande effekt på mindre nyetablerade aktörer som inte har betydande administrativa resurser för projektförvaltning.

I synnerhet stöd från asyl-, migrations- och integrationsfonden kan användas för att främja ett jämlikt bemötande av asylsökande och invandrade, för goda etniska relationer, för integrering av invandrare i det finländska samhället samt för att förbättra rättsskyddet för asylsökande som sänds tillbaka eller frivilligt återvänder till sitt utrese- eller ursprungsland. Fondens medel ska framför allt användas för åtgärder som syftar till att stödja personer i utsatt ställning. Fondens medel ska också användas för att i större utsträckning främja den nationella asyl-, migrations- och integrationspolitiken, exempelvis för att påverka attityderna till invandrare. Fondens medel kan vidare användas för stöd som syftar till att främja myndigheternas yrkesskicklighet, arbetsmetoder och -förhållanden samt samarbetet mellan myndigheterna.

Förslaget påverkar inte direkt enskilda medborgares ställning eller verksamhet i samhället. Propositionen syftar till att förbättra medborgarnas möjligheter att delta i planeringen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor och att den vägen upprätthålla medborgarnas möjligheter att delta i och påverka angelägenheter som berör dem.

Det nationella programmet för fonden för inre säkerhet har positiva konsekvenser för brottsbekämpningen och säkerheten. Från fonderna för inrikes frågor kan beviljas stöd för myndigheters utvecklingsprojekt, inventarieanskaffningar och verksamhet. Detta förbättrar sålunda myndigheternas verksamhetsmöjligheter och effektiviserar upprätthållandet av den inre säkerheten. Det kan anses att fonden för inre säkerhet och i synnerhet instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering möjliggör t.ex. samarbete mellan myndigheterna för vidareutveckling och

effektivisering av verksamheten bl.a. genom olika typer av gemensamma IT-projekt. Fonden erbjuder också aktörerna i det civila samhället möjlighet att utveckla exempelvis hjälpsystemet för brottsoffer i samråd med myndigheterna.

Vid beredningen och genomförandet av de nationella programmen beaktas de krav som den nationella lagstiftningen och EU-lagstiftningen ställer på främjandet av likställdheten mellan kvinnor och män. Lagförslaget bedöms inte få några direkta eller indirekta miljökonsekvenser.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Inrikesministeriet tillsatte den 29 oktober 2012 en arbetsgrupp bestående av representanter för förvaltningen. Arbetsgruppens uppdrag var att svara för den nationella beredningen av lagstiftning om fonderna för inrikes frågor för programperioden 2014 – 2020. Arbetsgruppen för beredning av finansieringsprogrammen för inrikes frågor 2014 – 2020 skulle styra beredningen av de nationella programmen för fonderna samt behandla andra materiella frågor i anslutning till den nationella beredningen av bestämmelserna om programperioden. I anslutning till det nationella programmet för asyl-, migrations- och integrationsfonden ordnades våren 2013 en elektronisk enkät. Avsikten var att kartlägga de inom migrationsområdet verksamma aktörernas synpunkter på vilka omständigheter i det nationella programmet för fonden som det är skäl att prioritera. Enkäten riktades till de regionala och lokala myndigheter som behandlar migrationsärenden samt till aktörer i det civila samhället. Också i anslutning till beredningen av det nationella programmet för fonden för inre säkerhet ordnades en elektronisk enkät sommaren 2013. Syftet var till denna del att i en så stor omfattning som möjligt, i fråga om det finansiella instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering kartlägga de inom området verksamma aktörernas synpunkter på vilka omständigheter det är skäl att prioritera i det nationella programmet för detta finansieringsinstrument.

Arbetsgruppen beredde förslag till ett nationellt program för asyl-, migrations- och integrationsfonden och till ett nationellt program för fonden för inre säkerhet. Arbetsgruppen bestod av representanter för inrikesministeriet, utrikesministeriet, finansministeriet, arbets- och näringsministeriet, Tullen, Polisstyrelsen och Migrationsverket. Förslagen till nationella program behandlades i statsrådet, inom ramen för systemet för samordning av EU-ärenden. Förslagen till nationella program sänds på remiss våren 2014. Statsrådet godkänner förslagen till nationella program våren 2014. Efter behandlingen skickas förslagen till kommissionen.

Inrikesministeriet tillsatte den 17 maj 2013 ett projekt för elektronisk behandling av ärenden inom ramen för fonderna för inrikes frågor. I programmet för statsminister Jyrki Katainens regering uppställs som mål att utveckla den elektroniska ärendehantering och utnyttja gemensamma serviceunderlag för den elektroniska ärendehantering. Enligt koncernstrategin inom inrikesministeriets förvaltningsområde ska de elektroniska ärendetjänsterna prioriteras inom området och medborgarna ges tillgång till nya nättjänster. Enligt verksamhets- och ekonomiplanen 2014 – 2017 för inrikesministeriets

förvaltningsområde ska också den gemensamma elektroniska ärendehanteringssystemet inom ministeriets förvaltningsområde vidareutvecklas. Från och med programperioden 2014 – 2020 kommer ansöknings- och förvaltningsförfarandet för fonderna för inrikes frågor att vara elektroniskt. Den elektroniska hanteringen av ärenden som berör fonderna för inrikes frågor kommer att genomföras med utnyttjande av polisförvaltningens ärendeunderlag. Inom ramen för ett internt projekt utvecklas vid inrikesministeriet elektroniska förfaranden för fonderna för inrikes frågor och vidtas förberedelser för att ta i bruk elektroniska ärendeunderlag. Projektet utgör en del av det gemensamma projektet för vidareutveckling av det elektroniska ärendehanteringssystemet.

Inrikesministeriet tillsatte den 27 september 2013 ett projekt för beredning av lagstiftning om fonderna för inrikes frågor. Avsikten med projektet är att i propositionsform utarbeta ett förslag till lag om fonderna för inrikes frågor samt ett förslag till statsrådets förordning om saken. Utgångspunkten för arbetet är att det ska utfärdas en horisontell förordning och särskilda förordningar om fonderna. Under projektets gång görs utredningar och läggs på basis av utredningarna fram motiverade förslag som gäller framför allt följande ärendekategorier: definition och ansvarsfördelning när det gäller de nationella myndigheter som ansvarar för fonderna, behörigheten för och sammansättningen av eventuella övervakningskommittéer för fonderna, villkoren för fondfinansiering av stödberättigande kostnader, den nationella förvaltningen och genomförandet av fondernas fleråriga program samt användningen och administreringen av tekniskt bistånd till förvaltningen av fonderna. För beredningen av lagstiftningen tillsattes en arbetsgrupp. Arbetsgruppen ska i form av en proposition bereda ett förslag till lag om fonderna för inrikes frågor. Dessutom ska arbetsgruppen bereda ett förslag till statsrådets förordning.

Arbetsgruppen består av representanter för utrikesministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, arbets- och näringsministeriet, Tullen, Polisstyrelsen, Migrationsverket och delegationen för etniska relationer. Ordföranden är från inrikesministeriet.

Under beredningen av propositionen hörde arbetsgruppen en expert på strukturfondsärenden från arbets- och näringsministeriet samt en expert på controllerfunktionen från finansministeriet. I frågan om lagstiftningsprojektet ordnades samråd med kontaktpersoner för närings-, trafik- och miljöcentralernas migrationsärenden. Dessutom hördes med anledning av lagstiftningsprojektet personer som varit med om att genomföra projekt som år 2012 finansierats genom den föregående programperiodens årliga program för SOLID-fonderna samt, i samband med ett seminarium, personer som deltagit i beredningen av bestämmelserna för programperioden 2014 – 2020. I samband med beredningen av de nationella programmen för perioden 2014 – 2020 riktades till dem som deltagit i genomförandet av de projekt som år 2012 finansierats genom de årliga programmen en elektronisk enkät gällande bestämmelserna om stödberättigande kostnader. Lagstiftningsprojektet har haft tillgång till enkätresultatet.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 kap. Allmänna bestämmelser

För programperioden 2014 – 2020 har inrättats två fonder för inrikes frågor, dvs. asyl-, migrations- och integrationsfonden samt fonden för inre säkerhet. Det föreslås att det nationella programmet för fonden för inre säkerhet upprättas med stöd av förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Dessutom föreslås att det upprättas nationella genomförandeprogram som preciserar de nationella programmen, dvs. ett nationellt genomförandeprogram för asyl-, migrations- och integrationsfonden och ett för fonden för inre säkerhet.

1 §. *Tillämpningsområde.* I denna paragraf föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Enligt paragrafens 1 mom. föreskrivs i lagen om beredning, samordning, förvaltning och kontroll av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor. Beredningen och förvaltningen av de nationella programmen för de fonder för inrikes frågor som inrättats genom EU:s förordningar ska organiseras i enlighet med lagen. Åtgärder som gäller EU:s policy för rättsliga och inrikes frågor ska genomföras med hjälp av programmen.

Avsikten är att lagen ska tillämpas på den nationella beredningen och förvaltningen av fonderna för inrikes frågor samt när det gäller organiseringen av de ansvariga myndigheternas befogenheter och uppgifter. Fonderna för inrikes frågor ska nationellt genomföras genom ett nationellt program och ett nationellt genomförandeprogram. Till beredningen hör i detta avseende att upprätta de nationella programmen, samordna dem med EU:s övriga finansieringsprogram, samarbeta med aktörerna som deltar i programberedningen, godkänna de nationella programmen och att eventuellt i ett senare skede göra ändringar i dem. I förvaltningen ingår uppgifter i anslutning till förvaltningen, uppföljningen, värderingen, rapporteringen, informationen och upprätthållandet av datasystemet för de medel som hör till de nationella programmen. Förvaltningen omfattar vidare uppgifter i anslutning till stödansökningar samt beviljande, utbetalning, kontroll och återkrav av stöd samt påföljder. För att de nationella programmen ska kunna genomföras effektivt och enligt principen om sund ekonomiskt förvaltning förutsätter både EU:s lagstiftning och den nationella lagstiftningen att dessa uppgifter utförs. Syftet med tillämpningen av lagen är att göra det möjligt att på ett effektivt sätt genomföra EU:s policy för rättsliga och inrikes frågor i Finland.

Lagen ska tillämpas på alla projekt och verksamheter som finansieras med medel från fonderna för inrikes frågor, oberoende av till vilket ministeriums verksamhetsområde projekten eller verksamheterna hör. Vid beredningen och förvaltningen av de nationella program som avses i lagen ska det säkerställas att de utvecklingsåtgärder som vidtas inom olika förvaltningsområden kompletterar varandra och att det inte sker överlappningar mellan dem. I fråga om den föregående periodens SOLID-fonder tillämpades inte ett system enligt vilket den ansvariga myndigheten utöver EU-delfinansiering via SOLID-fonderna beviljande nationell offentlig motfinansiering, på motsvarande sätt som t.ex. i fråga om de medel som

Finland beviljas av kommissionen i EU:s budget genom Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden.

I självstyrelselagen för Åland (1144/1991) föreskrivs om tillämpning av lagen i landskapet Åland. I landskapet ska lagen inte tillämpas på ärenden för vilka landskapet i enlighet med 12 § i självstyrelselagen för Åland har lagstiftningsbehörighet. Rikets lag ska tillämpas på ärenden i fråga om vilka lagstiftningsbehörigheten enligt självstyrelselagen för Åland hör till riket. Till den del som de nationella programmen enligt lagförslaget gäller områden inom vilka lagstiftningsbehörigheten i enlighet med självstyrelselagen för Åland hör till landskapet Åland ska de inte tillämpas i landskapet. I fråga om de områden av de nationella programmen som omfattas av rikets lagstiftningsbehörighet ska lagen tillämpas också i landskapet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska lagen tillämpas på understöd (*stöd*) som beviljas av fonderna för inrikes frågor, om inte något annat följer av EU:s lagstiftning.

I den horisontella förordningen föreskrivs om de nationella programmen för programperioden 2014 – 2020 samt om förvaltningen och kontrollen av programmen och om den ekonomiska förvaltningen. I den horisontella förordningen föreskrivs om principerna för stöd, om finansieringsramen för unionens åtgärder, nödhjälp och tekniska bistånd, om de nationella programmen och informationen samt om kommunikationen, uppföljningen, värderingen och rapporteringen. I budgetförordningen finns allmänna bestämmelser om förvaltningen, kontrollen och uppföljningen av EU-programmens medel. Kommissionen kommer också att utfärda nationella program för fonderna för inrikes frågor samt delegerade bestämmelser och genomförandebestämmelser om förvaltningen av programmedlen.

I paragrafens 3 mom. föreslås en hänvisning till statsunderstödslagen. I sådana fall då det i den föreslagna lagen finns en specialbestämmelse som gäller en viss omständighet ska denna tillämpas i stället för statsunderstödslagen. Specialbestämmelserna är huvudsakligen baserade på EU-lagstiftning. I lagförslaget bl.a. preciseras statsunderstödslagens bestämmelser om stödmottagarens utredningsskyldighet, utbetalning av stöd, behöriga myndigheters kontrollrätt, handräckning samt om mottagande och lämnande av information. I samband med stödförvaltningen blir det aktuellt att tillämpa också de allmänna lagarna om förvaltningsförfarande och myndigheternas verksamhet.

2 §. *Definitioner.* I denna paragraf definieras de begrepp som används i lagen. I paragrafens 1 punkt definieras begreppet fonderna för inrikes frågor. Dessa fonder är asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom förordningen (EU) nr (/2014) om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet som inrättats genom förordningen (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och genom förordningen (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF. Enligt paragrafens 2 punkt avses med fondernas medel sådana medel som Europeiska kommissionen i enlighet med Europeiska unionens budget har beviljat Finland ur fonderna för inrikes frågor. Enligt paragrafens 3 punkt avses med den horisontella förordningen Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) nr (/2014) om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Enligt paragrafens 4 punkt avses med det nationella programmet det nationella program för fonden för inre säkerhet enligt artikel 14 i den horisontella förordningen som presenteras som det nationella programmet och är baserat på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF. Enligt paragrafens 5 punkt avses med en stödsökandes självfinansiering sådana privata eller offentliga medel som en stödsökande förvaltar i sin sedvanliga verksamhet och som sökanden anvisar för genomförande av ett projekt eller en verksamhet. I paragrafens 6 punkt definieras begreppet den mottagande partens självfinansiering som sådana privata eller offentliga medel som en mottagande part förvaltar i sin sedvanliga verksamhet och som parten anvisar för genomförande av ett projekt eller en verksamhet. Enligt definitionen i paragrafens 7 punkt avses med annan offentlig eller privat finansiering sådana medel som staten, en kommun eller något annat offentligt samfund, en fysisk person eller en privaträttslig sammanslutning anvisar för ett stödberättigande projekt eller en stödberättigande verksamhet och som betalas ut i pengar till stödsökanden. Med begreppet medfinansiering avses enligt definitionen i paragrafens 8 punkt annan självfinansiering än sådan som beviljas ur Europeiska unionens budget, den mottagande partens självfinansiering, annan offentlig eller privat finansiering samt intäkter från ett projekt eller en verksamhet. Medfinansieringen kan inte bestå av frivilligarbete, naturaprestationer eller av annan kalkylerad finansiering. I paragrafens 9 punkt definieras begreppet intäkter som sådana inkomster av försäljning, uthyrning, tjänster, avgifter eller andra motsvarande källor som direkt hänför sig till eller orsakas av ett projekt eller en verksamhet. Enligt paragrafens 10 punkt avses med särskilda åtgärder sådana åtgärder som avses i artikel 16 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen och i artikel 7 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering. Enligt paragrafens 11 punkt avses med gemensamma särskilda åtgärder sådana särskilda åtgärder som skrivits in i fler än en stats nationella program. Enligt paragrafens 12 punkt avses med ledande stat den stat i vars nationella program ansvaret för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder har skrivits in och som av medlen i fonderna för inrikes frågor har anvisats anslag till det nationella programmet för genomförande av särskilda åtgärder. Enligt paragrafens 13 punkt avses med deltagande stat den stat i vars nationella program deltagande i särskilda åtgärder har skrivits in. Enligt paragrafens 14 punkt avses med huvudgenomförare ett offentligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning som ansvarar för att gemensamma särskilda åtgärder inleds och genomförs och med delgenomförare avses enligt paragrafens 15 punkt ett offentligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning som deltar i genomförandet av gemensamma särskilda åtgärder.

I artikel 2 i den horisontella förordningen definieras bl.a. begreppen projekt och stödmottagare.

2 kap. Det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet

I kapitlet om det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet föreskrivs om beredning, samordning, godkännande och ändring av förslag till det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet. Under den föregående programperioden baserades det nationella genomförandet av SOLID-fondernas på fleråriga nationella program som omfattade hela programperioden samt på årliga program. Under den innevarande programperioden ska enligt den horisontella förordningen upprättas endast nationella program som omfattar hela programperioden. På EU-nivå föreskrivs inte om årliga program. De nationella programmen upprättas på en relativt generell nivå. Av den anledningen har man vid beredningen av genomförandet av de nationella programmen stannat för att upprätta nationella genomförandeprogram som preciserar de nationella programmen, för att genomförandet av fondernas mål och utdelningen av anslag ska kunna planeras på ett effektivt sätt.

3 §. *Det nationella programmet.* Under programperioden 2014 – 2020 kommer det att upprättas två nationella program, dvs. det nationella programmet för asyl-, migrations- och integrationsfonden och det nationella programmet för fonden för inre säkerhet som inrättats som ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. I det nationella programmet beskrivs hur medlemsstaten på det nationella planet ska uppnå fondens syften. Det nationella programmet är ett strategiskt dokument med en allmän beskrivning av de nationella behoven inom ramen för fonderna för inrikes frågor, de nationella målsättningarna för fonderna för inrikes frågor samt fondernas planerade åtgärder och väntade resultat. Enligt artikel 3.1 i den horisontella förordningen ska de särskilda förordningarna genom nationella program ge stöd i syfte att nå unionens mål. Enligt artiklarna 13 – 15 i den horisontella förordningen ska medlemsstaten och kommissionen föra en dialog på högre tjänstemannanivå. Resultatet av dialogen ska tjäna som vägledning för utarbetandet och godkännandet av det nationella programmet. Medlemsstaten ska på basis av resultaten av dialogen för kommissionen lägga fram ett förslag till ett flerårigt nationellt program. Kommissionen ska granska det nationella programmet. Kommissionen kommenterar vid behov det nationella programmet. Medlemsstaten ska inkomma med ytterligare uppgifter och vid behov också göra ändringar i förslaget till det nationella programmet. Kommissionen godkänner det nationella programmet under förutsättning att kommissionens anmärkningar vederbörligen har beaktats. På granskningen av det nationella programmet tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser i den horisontella förordningen som gäller beredning och godkännande av programmet. Kommissionen och medlemsstaten ska granska situationen på nytt år 2018, med beaktande av de preliminära utvärderingsrapporter som medlemsstaten lämnat in i fråga om det nationella programmet.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ansvarar inrikesministeriet för beredningen av det nationella programmet. Vid beredningen av det nationella programmet ska iakttas den horisontella förordningens detaljerade bestämmelser om tidtabellen för upprättande av programmet, om programmets innehåll, ändring och godkännande av programmet. Vid beredningen ska vidare beaktas de omständigheter som nämns i artiklarna 13 – 15 i den horisontella förordningen. Inrikesministeriet ska enligt förslaget svara för samordningen av det nationella programmet. Detta innebär att ministeriet ska se till att det nationella

programmet och de med tanke på fondens målsättningar relevanta åtgärder som ska genomföras i enlighet med EU:s övriga finansieringsinstrument och -program kompletterar varandra och inte leder till överlappningar. Det är till denna del skäl att särskilt beakta Europeiska socialfonden och den finansiering som beviljas genom EU:s instrument för yttre bistånd. Enligt artikel 3.1 i den horisontella förordningen ska de särskilda förordningarna genom nationella program ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala insatser. Enligt förordningens artikel 3.2 ska kommissionen och medlemsstaterna se till att det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna och av medlemsstaterna är förenligt med relevant verksamhet, politik och prioriteringar inom ramen för unionen, och att det kompletterar unionens övriga instrument, samtidigt som det tar hänsyn den särskilda situationen i varje medlemsstat.

Beredningen av det nationella programmet ska ske på en bred bas. Enligt partnerskapsprincipen som skrivits in i artikel 12 i den horisontella förordningen ska partnerskap för beredning av det nationella programmet ingås med relevanta offentliga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå. Partnerskapsprincipen och genomförandet av den behandlas närmare i samband med lagförslaget 7 § som gäller samarbete. I beredningen av det nationella programmet ska sålunda delta dels den ansvariga myndigheten och i stor utsträckning också andra aktörer. Dessa är enligt förslaget de med tanke på fondens målsättningar centrala ministerierna, övriga myndigheterna, föreningarna, organisationerna och motsvarande aktörer. Ett ministerium som intar en central ställning vid beredningen av det nationella programmet i fråga om asyl-, migrations- och integrationsfonden är, utöver inrikesministeriet, arbets- och näringsministeriet vars verksamhetsområden omfattar integrationsärenden. Beredningen bör utsträckas till de regionala och lokala myndigheterna inom asyl-, migrations- och integrationsfondens verksamhetsområde samt till de föreningar och organisationer som tillhandahåller olika typer av tjänster och stöd till invandrare. Centrala ministerier i fråga om fonden för inre säkerhet är, utöver inrikesministeriet, också utrikesministeriet som behandlar visumärenden samt finansministeriet vars verksamhetsområde omfattar tullärendena. Inom fondens verksamhetsområde verkar också ett antal organisationer som t.ex. erbjuder hjälp till brottsoffer.

Beredningen av programmen utförs som tjänstearbete vid inrikesministeriet samt i olika arbetsgrupper och i en övervakningskommitté.

Det nationella programmet är, när det gäller det nationella genomförandet av fonderna för inrikes frågor, ett viktigt nationellt instrument för planeringen och styrningen av utvecklingen inom området för frihet, säkerhet och rättvisa och ett viktigt instrument för det nationella genomförandet av fonderna för inrikes frågor. Därför föreslås i paragrafens 2 mom. en bestämmelse enligt vilken statsrådet ska godkänna programförslaget innan det sänds till kommissionen. Inrikesministeriet ska föredra ärendet i statsrådet. Övervakningskommittén behandlar förslaget innan det sänds till statsrådet. Övervakningskommitténs ställning och uppgifter behandlas närmare i samband med 8 §.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. förskrivs om det nationella förfarandet i fråga om ändring av programmet. Enligt artikel 14.9 i den horisontella förordningen får ett godkänt

nationellt program, mot bakgrund av nya eller oförutsedda omständigheter, på kommissionens eller den berörda medlemsstatens initiativ granskas på nytt och om nödvändigt ändras för resten av programperioden. På det nationella planet ska i fråga om ändring av det nationella programmet iakttas de bestämmelser som föreslås om beredning och godkännande av programmet. Ändringsförslag ska i fråga om det nationella programmet godkännas av statsrådet. Övervakningskommittén behandlar också förslag till ändringar i det nationella programmet.

4 §. *Det nationella genomförandeprogrammet.* I denna paragraf föreskrivs om beredning, godkännande och ändring av det nationella genomförandeprogrammet. I den horisontella förordningen finns inga bestämmelser om det nationella genomförandeprogrammet. Det har i samband med beredningen av bestämmelserna om genomförandet av det nationella programmet för fonderna för inrikes frågor konstaterats att det upprättas på en relativt generell nivå. Därför behövs det ett program som preciserar det nationella programmet.

Under den föregående programperioden reglerades de årliga programmen i besluten om inrättande av respektive fond. Det nationella fleråriga programmet genomfördes genom årliga program. I de årliga programmen beskrevs under den föregående programperioden bl.a. den rådande situationen i medlemsstaten, gjordes en uppskattning av medlemsstatens behov, nämndes de aktuella prioriteringarna och åtgärderna samt presenterades en preliminär finansieringsplan.

I EU-lagstiftningen har de årliga programmen frångåtts i syfte att förenkla förvaltningen av fonderna på EU-nivå. Från nationell synpunkt har det emellertid ansetts nödvändigt att upprätta ett programdokument som preciserar det nationella programmet. Det nationella genomförandeprogrammet omfattar enligt förslaget hela programperioden och ska upprättas på en mera allmän nivå än den föregående programperiodens årliga program. Så kan det nationella programmet preciseras med beaktande av att det ska genomföras och förvaltas på ett flexibelt sätt och dessutom kan programperioden planeras mera strategiskt. Avsikten är att det nationella programmet ska genomföras med ett inkom för detta ändamål upprättat nationellt genomförandeprogram. Det nationella genomförandeprogrammet ska anpassas till det nationella programmet. Det nationella genomförandeprogrammet ska enligt förslaget upprättas för hela programperioden 2014 – 2020 och kan vid behov ändras.

Inrikesministeriet ska utarbeta ett förslag till nationellt genomförandeprogram och ansvara för att det samordnas i förhållande till EU:s med tanke på målsättningarna för fonderna för inrikes frågor relevanta övriga finansieringsinstrument och -program, på motsvarande sätt som i samband med 3 § beskrivs i fråga om det nationella programmet. Syftet med samordningen är att säkerställa att för samma projekt eller verksamhet inte beviljas finansiering från flera olika källor och att projekt och verksamheter som stöds genom olika program kompletterar varandra.

Vid beredningen av det nationella genomförandeprogrammet ska beaktas den partnerskapsprincip som avses i artikel 12 i den horisontella förordningen. De med tanke på målsättningarna för fonderna för inrikes frågor centrala ministerierna samt övriga

myndigheter, föreningar, organisationer och motsvarande aktörer ska enligt förslaget sålunda också delta i beredningen av det nationella genomförandeprogrammet.

Det nationella genomförandeprogrammet är vid sidan av det nationella programmet ett viktigt instrument när det gäller det nationella genomförandet av fonderna för inrikes frågor. Av denna anledning föreskrivs det att statsrådet ska godkänna det nationella genomförandeprogrammet. Ärendet föredras från inrikesministeriet. Övervakningskommittén ska behandla förslaget innan det sänds till statsrådet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska i det nationella genomförandeprogrammet beskrivas principerna för val av projekt och verksamheter som ska stödjas i enlighet med det nationella programmet och genomförandeprogrammet, åtgärder som ska genomföras i enlighet med det nationella programmets målsättningar och prioriteringar, målsättningarna och prioriteringarna när det gäller stöd som beviljas av anslag som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsförordningen samt åtgärder som ska genomföras i enlighet med dem, och principerna för finansiering enligt det nationella programmet. I fråga om stöd som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsfonden nämns i EU-lagstiftningen inga målsättningar eller prioriteringar i fråga om användningen av stödet, vilket innebär att dessa ska bestämmas nationellt.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om förfarandet vid ändring av det nationella genomförandeprogrammet. I samband med ändring av det nationella genomförandeprogrammet ska i tillämpliga delar tillämpas bestämmelserna om beredning och godkännande av programmet. Ändringar i programmet ska godkännas av statsrådet. Dessförinnan ska övervakningskommittén behandla förslaget till ändring av det nationella genomförandeprogrammet. Det föreslås att i paragrafens 3 mom. föreskrivs också om situationer där en ändring av det nationella genomförandeprogrammet inte förutsätter statsrådets godkännande. I stället ska inrikesministeriet besluta om ändring av genomförandeprogrammet. Sådana ändringar ska enligt förslaget vara av mindre betydelse. Mera betydande ändringar som påverkar genomförandeprogrammets innehåll eller utdelningen av medel ska dock alltid behandlas av statsrådet.

Det föreslås att i paragrafens 4 mom. föreskrivs att statsrådet kan bemyndigas att genom förordning utfärda närmare föreskrifter om beredningsförfarandet när det gäller genomförandeprogrammet och om programmets innehåll.

3 kap. Förvaltningen av det nationella programmet

I detta kapitel föreskrivs om de myndigheter som ansvarar för uppgifter i anslutning till beredningen och förvaltningen av det nationella programmet för fonderna för inrikes frågor och om övriga organ som deltar i beredningen av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet samt om behörighetsfördelningen mellan dessa aktörer. De viktigaste ändringarna jämfört med den föregående programperioden gäller kontrollförfarandet i fråga om myndigheternas uppgifter. Ändringarna beskrivs närmare i samband med 5 kap.

5 §. *Ansvarig myndighet.* I denna paragraf föreskrivs om inrikesministeriet som den ansvariga myndighet för det nationella programmet i Finland som avses i artikel 25 i den horisontella förordningen. Den ansvariga myndigheten ska sköta de uppgifter som avses i EU:s lagstiftning och i den föreslagna lagen. Enligt artikel 25.1 a i den horisontella förordningen ska den ansvariga myndigheten ensam ansvara för korrekt förvaltning och kontroll av det nationella programmet och sköta all kommunikation med kommissionen. Den ansvariga myndigheten ansvarar för förvaltningen och genomförandet av det nationella programmet i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning. Kommissionen kommer att utfärda en delegerad rättsakt där den ansvariga myndighetens uppgifter definieras närmare. Den ansvariga myndigheten har huvudansvaret för ett relevant och effektivt nationellt genomförande av fonderna för inrikes frågor. Den sköter sålunda också huvuddelen av uppgifterna i anslutning till förvaltningen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor samt uppföljning av programmen, den ekonomiska förvaltningen, kontrollen och beviljandet av anslag.

Den ansvariga myndigheten ska enligt förslaget ansvara för genomförandet av partnerskapsprincipen, för inrättandet och ledningen av övervakningskommittén samt för överlämnandet av programförslaget till kommissionen. Den ansvariga myndigheten ska vidare se till att det fastställs regler för stödberättigande projekt och verksamheter samt att det ordnas information om ansökningsförfarandet och utses projekt och verksamheter som beviljas stöd. Den ansvariga myndigheten ska säkerställa att det finns tillgång till datasystem för rapporteringen till kommissionen. Enligt förslaget ska den ansvariga myndigheten ta emot betalningar från kommissionen och sköta utbetalningarna till stödmottagarna. Den ska ansvara för att den finansiering är konsekvent och kompletterande som beviljas genom de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor och genom övriga nationella finansieringsinstrument och motsvarande instrument i EU:s regi som är av betydelse med tanke på målsättningarna för fonderna för inrikes frågor. Den ansvariga myndigheten ska enligt förslaget ansvara för kontrollen av projekten och verksamheten samt säkerställa att det finns ett system för den elektroniska registreringen och förvaringen av bokslutshandlingarna för projekten och verksamheten och att den information om genomförandet som behövs för förvaltningen, kontrollen, granskningen och värderingen av medlen samlas in. Den ansvariga myndigheten ska se till att stödmottagarna och andra aktörer som deltar i genomförandet av projekt och verksamhet som stöds genom fonderna för inrikes frågor antingen använder ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som har samband med det projekt eller den verksamhet som stöds. Den ansvariga myndigheten ska se till att de utvärderingar som avses i artiklarna 56 och 57 i den horisontella förordningen genomförs inom de angivna tidsgränserna. Avsikten är att inrikesministeriet ska ansvara för att det görs sådana utvärderingar av de nationella programmen som avses i artiklarna 56 och 57 i den horisontella förordningen, men utvärderingarna kan i praktiken upphandlas. Enligt artikel 56 i den horisontella förordningen ska utvärderingarna göras av experter som är funktionellt fristående från ansvariga myndigheter och revisionsmyndigheter. Under den föregående programperioden upphandlades utvärderingen av de nationella programmen.

Den ansvariga myndigheten ska enligt förslaget inrätta förfaranden för att säkerställa att alla handlingar som gäller kostnader, beslut och genomförda kontrollåtgärder registreras på tillbörligt sätt och förvaras i överensstämmelse med kraven. Den ansvariga myndigheten ska säkerställa att revisionsmyndigheten för de revisioner som den ska utföra och för upprättandet av ett revisionsutlåtande får alla uppgifter om tillämpliga förvaltnings- och kontrollförfaranden samt om projekt och verksamheter som stöds genom fonden. Den ansvariga myndigheten ansvarar för att rapporter och ansökningar om utbetalning upprättas och tillställs kommissionen, för information och rådgivning samt för distribution av resultaten av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor. Också resultatmottagaren har sina egna skyldigheter när det gäller den till allmänheten riktade informationen samt offentliggörandet av resultaten. Kommissionen kommer att utfärda en delegerad författning om informationen och offentliggörandet samt genomförandebestämmelser om förvaringen av dokument.

Den ansvariga myndigheten ska utföra administrativa kontroller och kontroller på plats samt samråda med kommissionen och de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater. Dessutom ska den ansvariga myndigheten ansvara för revisionsmyndighetens åtgärder.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare föreskrifter om den ansvariga myndighetens uppgifter.

6 §. *Revisionsmyndighet*. Enligt denna paragraf är inrikesministeriet den revisionsmyndighet för det nationella programmet som avses i artikel 25 i den horisontella förordningen. Revisionsmyndigheten ska sköta de uppgifter som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning och i lagförslaget. Enligt artikel 25.1 b i den horisontella förordningen ansvarar revisionsmyndigheten för att årligen ta fram det utlåtande som avses i artikel 59.5 i budgetförordningen. Enligt artikel 29.1 i den horisontella förordningen hör det till revisionsmyndighetens uppgifter att se till att förvaltnings- och kontrollsystemen och ett lämpligt urval av de utgifter som ingår i årsräkenskaperna blir föremål för revision. Enligt artikel 29.2 och 3 i den horisontella förordningen är det möjligt att ett annat organ än revisionsmyndigheten utför de revisioner som avses ovan. Revisionsmyndigheten ska då se till att organet i fråga har den specialexpertis som krävs och åtnjuter ett tillräckligt oberoende när det utför sin verksamhet. Revisionsmyndigheten ska se till att revisionsarbetet utförs i enlighet med internationellt godkända revisionsstandards. Kommissionen kommer att utfärda en delegerad akt med en närmare definition av revisionsmyndighetens uppgifter.

När revisionerna genomförs av något annat organ än revisionsmyndigheten, ska revisionsmyndigheten se till att de genomförs under noggrann uppsikt av revisionsmyndigheten. Revisionsmyndigheten ska årligen genomföra systemkontroller och revisioner. Systemkontroller ska genomföras för att säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystemen har fungerat så effektivt att det med tillräcklig säkerhet kan fastställas att kostnaderna i bokslutet är lagenliga och exakt angivna. På basis av dessa revisioner kan revisionsmyndigheten avgöra om den ansvariga myndigheten fortfarande uppfyller de utseendekriterier som avses i artikel 26 i den horisontella förordningen. Frågan om utseende av ansvarig myndighet behandlas närmare i samband med 3 mom. Revisioner ska genomföras

för att det med tillräcklig säkerhet ska kunna fastställas att bokslutet ger en rättvisande bild av de kostnader som den ansvariga myndigheten uppgett. Dessutom ska revisionsmyndigheten säkerställa att den ansvariga myndigheten i överensstämmelse med den horisontella förordningen har gjort administrativa kontroller och kontroller på plats.

Revisionsmyndigheten kan också vid behov på nytt genomföra vissa administrativa kontroller av stödmottagare eller kontroller på plats som tidigare gjorts av den ansvariga myndigheten.

Om det konstateras avsevärda funktionella brister i förvaltnings- och kontrollsystemet i samband med systemkontroller eller andra revisioner, ska revisionsmyndigheten för den ansvariga myndigheten föreslå korrigerande och förebyggande åtgärder och följa genomförandet av dem. Revisionsmyndigheten ska också se till att den ansvariga myndigheten har genomfört en lämplig åtgärdsplan för att förvaltnings- och kontrollsystemets funktion effektivt ska kunna återställas. Då det har konstaterats betydande brister i förvaltnings- och kontrollsystemets funktion ska revisionsmyndigheten bedöma den ekonomiska och funktionella inverkan av bristerna. Revisionsmyndigheten ska se till att den ansvariga myndigheten vederbörligen rapporterar alla brister i det årliga sammandrag av de slutliga revisionsberättelserna och genomförda revisionerna som avses i artikel 59.5 i budgetförordningen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska uppgiften som revisionsmyndighet hållas åtskild från uppgiften som ansvarig myndighet enligt 5 §, på så sätt att dessa myndigheters funktionella oberoende av varandra kan säkerställas. Enligt artikel 25.1 b i den horisontella förordningen ska revisionsmyndigheten vara funktionellt oberoende av den ansvariga myndigheten. Det funktionella oberoendet kan garanteras då det inte finns något direkt hierarkiskt samband mellan den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten och då båda myndigheterna är helt oberoende i sina ställningstaganden. I inrikesministeriets arbetsordning föreskrivs om ministeriets interna ansvarsfördelning och om differentiering av uppgifterna. I praktiken kommer den ansvariga myndighetens och revisionsmyndighetens uppgifter att skötas av olika enheter inom inrikesministeriet. Genom detta arrangemang är det möjligt att garantera att principen om differentiering av uppgifterna genomförs och att oberoendet tryggas. Under den föregående programperioden tillställde revisionsmyndigheten statens revisionsverk en sådan årlig revisionsberättelse som avses i besluten om inrättande av fonderna. I revisionsberättelsen redogjordes för iakttagelserna under revisionerna av det årliga programmet och för de brister som konstaterats i programmets förvaltnings- och kontrollsystem. I fortsättningen kommer revisionsmyndigheten att överlämna sitt årliga utlåtande enligt artikel 59.5 i budgetförordningen till statens revisionsverk.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ansvarar revisionsmyndigheten också för det oberoende revisionsorgans uppgifter som avses i artikel 26 i den horisontella förordningen. Enligt artikel 26.1 i den horisontella förordningen ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om det formella utseendet, i enlighet med artikel 59.3 i budgetförordningen, på ministerienivå av de ansvariga myndigheter i medlemsstaterna som ska ansvara för förvaltning och kontroll av utgifter enligt denna förordning, så snart som möjligt efter godkännandet av det nationella programmet. Det utseende som avses i punkt 1 ska ske med förbehåll för att organet uppfyller den ansvariga myndighetens utseendekriterier.

Revisionsorganet ska fungera oberoende av den ansvariga myndigheten och utföra sitt arbete i enlighet med internationellt vedertagen god revisionssed. Medlemsstaterna får grunda sitt beslut om vilket organ som ska utses på huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i princip är desamma som de som redan fanns under den tidigare perioden och om de har fungerat effektivt. Om befintliga revisions- och kontrollresultat visar att de utsedda organen inte längre uppfyller utseendekriterierna ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att bristerna i genomförandet av dessa organs uppgifter åtgärdas, inbegripet att dra tillbaka beslutet om att utse dessa organ. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter när det gäller minivillkor för utseende av de ansvariga myndigheterna samt regler för övervakning och förfarandet för att granska utseendet av ansvariga myndigheter.

Enligt paragrafens 4 mom. kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om revisionsmyndighetens uppgifter.

7 §. *Samarbete.* Enligt denna paragraf ska det nationella programmet och det nationella genomförandetprogrammet beredas, genomföras och övervakas samt utvärderas i samråd med de för förvaltningen av migrationsströmmarna och upprätthållandet av den inre säkerheten centrala ministerierna samt övriga myndigheter, föreningar, organisationer och andra motsvarande aktörer. Syftet med bestämmelsen är att på det nationella planet genomföra de krav på efterlevnad av partnerskapsprincipen som avses i artikel 12 i den horisontella förordningen vid beredningen av det nationella programmet samt att garantera möjligheterna att utnyttja de aktörers kompetens, sakkunskap och synpunkter som deltar i genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor i samband med beredningen av de nationella programmen och de nationella genomförandeprogrammen. I samarbetet ska delta representanter för så många områden som möjligt, dvs. de centrala aktörerna när det gäller samtliga målsättningar för fonderna för inrikes frågor. Det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet omfattar målsättningar, prioriteringar och åtgärder som har samband också med andra ministeriers är inrikesministeriets verksamhetsområde. Det nationella programmet och det nationella genomförandetprogrammet ska upprättas i nära samarbete med vederbörande ministerier. Exempelvis i fråga om integrationsärenden ska samarbete bedrivas med arbets- och näringsministeriet, i fråga om visumärenden med utrikesministeriet och i fråga om tullärenden med finansministeriet. Som en dimension av samarbetet ska det om möjligt säkerställas att för liknande projekt eller verksamheter inte beviljas överlappande finansiering från olika källor samt att programmen och finansieringsinstrumenten också i praktiken kompletterar varandra.

Enligt artikel 12 i den horisontella förordningen ska varje medlemsstat, i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner och med förbehåll för eventuella tillämpliga säkerhetskrav, upprätta ett partnerskap med relevanta myndigheter och organ. Medlemsstaten ska inbegripa partnerskapet i utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av de nationella programmen. Partnerskapets sammansättning får variera under de olika etapperna av programmet. En central ställning vid beredningen av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet i fråga om asyl-, migrations- och integrationsfonden intar, utöver inrikesministeriet, dessutom arbets- och näringsministeriet, de regionala och lokala förvaltningsmyndigheterna inom fondens verksamhetsområde samt de föreningar och

organisationer som tillhandahåller olika former av tjänster och stöd till invandrare. Centrala aktörer när det gäller fonden för inre säkerhet är, utöver inrikesministeriet, dessutom utrikesministeriet, finansministeriet och vissa organisationer inom fondens verksamhetsområde, exempelvis organisationer som erbjuder hjälp till brottsoffer.

Ett viktigt instrument när det gäller partnerskapsprincipen är den övervakningskommitté som avses i artikeln och som närmare behandlas i samband med 8 §.

Enligt paragrafens 2 mom. kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om samarbetet vid skötsel av olika uppgifter.

8 §. *Övervakningskommitté.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med artikel 12.4 i den horisontella förordningen om inrättande av en övervakningskommitté och om dess sammansättning, uppgifter, arbetsordning samt om kommittémedlemmarnas tjänsteansvar. Enligt artikel 12.4 i den horisontella förordningen ska varje medlemsstat inrätta en övervakningskommitté till stöd för genomförandet av de nationella programmen. I artikeln föreskrivs inte närmare hur övervakningskommittén ska tillsättas eller vilka uppgifter den ska åläggas. Under den föregående programperioden tillsatte inrikesministeriets kanslichef en ledningsgrupp för varje fond. Ledningsgruppen skulle delta i beredningen av respektive fonds årliga program, göra framställning om projekt som fonden skulle finansiera, delta i den nationella utvärderingen av programperioden, fastställa de nationella kriterierna för ansökan om finansiering ur fonden samt göra en framställning om användning av den finansieringsandel som årligen anvisades Finland. Varje ledningsgrupp hade sin egen arbetsordning.

Enligt paragrafens 1 mom. ska statsrådet tillsätta en övervakningskommitté för det nationella programmet. Statsrådet ska tillsätta en egen övervakningskommitté både för det nationella programmet för asyl-, migrations- och integrationsfonden och för det nationella programmet för fonden för inre säkerhet. Övervakningskommittén för asyl-, migrations- och integrationsfonden skiljer sig i fråga om sammansättningen från övervakningskommittén för den inre säkerheten, eftersom enligt partnerskapsprincipen ska vara sammansatt av representanter för aktörer som har en central betydelse för förvaltningen av migrationsströmmarna eller upprätthållandet av den inre säkerheten. Kommissionen kan enligt artikel 12.5 i den horisontella förordningen vid behov och i samråd med den berörda medlemsstaten, i egenskap av rådgivare delta i övervakningskommitténs arbete. Statsrådet ska i samband med beslutet om tillsättande av en övervakningskommitté besluta om antalet medlemmar i kommittén. Eftersom avsikten är att övervakningskommittén ska vara verksam under hela programperioden kommer en del av dess medlemmar sannolikt att bytas ut. Den ansvariga myndigheten ska besluta om eventuella senare ändringar när det gäller övervakningskommitténs medlemmar. Statsrådet ska besluta om ändringar i övervakningskommitténs sammansättning.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om övervakningskommitténs uppgifter. I artikel 12.4 i den horisontella förordningen föreskrivs om övervakningskommitténs uppgift att stödja genomförandet av de nationella programmen. Övervakningskommittén bör spela en viktig roll vid beredningen, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av det nationella

programmet och det nationella genomförandeprogrammet, för att den kompetens och den sakkunskap som partnerna representerar ska kunna utnyttjas bättre och för att de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor ska kunna genomföras effektivare och på ett mera kvalitativt sätt. Därför föreslås det att övervakningskommittén ska delta i beredningen, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av det nationella programmet för fonden för inrikes frågor och i det nationella genomförandeprogrammet. Övervakningskommitténs uppgift ska framför allt vara att delta i beredningen av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet samt att följa upp och utvärdera programmens resultat. I fråga om utvärderingen av de nationella programmen ska övervakningskommittén åtminstone delta i behandlingen av resultaten av utvärderingarna. Övervakningskommittén ska delta i genomförandet av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet huvudsakligen genom behandling av förslagen till projekt och verksamhet som ska stödjas. Övervakningskommittén ska framföra sin uppfattning om finansiering av projekt eller verksamhet. Dessutom ska övervakningskommittén behandla den föreslagna planen gällande användningen av tekniskt bistånd. Den ansvariga myndigheten ska till revisionskommittén för kännedom lämna uppgifter om de utbetalningsansökningar som enligt artikel 44 i den horisontella förordningen ska tillställas kommissionen, om sådana genomföranderapporter gällande det nationella programmet som avses i artikel 54 och om sådana utvärderingsrapporter gällande projekt och verksamhet som finansierats genom de nationella programmen som avses i artikel 57. Övervakningskommittén har möjlighet att följa genomförandet av planen för tekniskt bistånd med hjälp av dessa uppgifter. Den ansvariga myndigheten ska till övervakningskommittén överlämna också ansökningstidtabellen och de anvisningar som är avsedda för sökandena.

Eftersom en del av de uppgifter som enligt förslaget åläggs övervakningskommittén är av det slaget att kommitténs avgöranden skulle styra den ansvariga myndighetens verksamhet när den genomför det nationella programmet och beviljar anslag, föreslås det att i paragrafens 3 mom. tas in hänvisningar till bestämmelserna om straffrättsligt ansvar och till skadeståndslagen (412/1934). På övervakningskommitténs medlemmar ska då de sköter uppgifter som avses i den föreslagna lagen tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt ansvar. Det är här fråga om tillämpning av bestämmelserna i strafflagens (39/1889) 40 kap. I skadeståndslagen föreskrivs om skadeståndsansvar. I övervakningskommitténs verksamhet ska enligt förslaget tillämpas de allmänna förvaltningslagarna. I synnerhet när övervakningskommittén som tillsätts för fonden för inre säkerhet behandlar förslag som gäller projekt och verksamhet som ska stödjas kan det förekomma sekretessbelagda handlingar i anslutning till förslaget. Under den föregående programperioden förekom det sekretessbelagda handlingar t.ex. i anslutning till utvecklingsprojekt som gällde myndigheternas datasystem och utrustning för fonden för de yttre gränserna. I fråga om sekretessbelagda handlingar ska på övervakningskommitténs medlemmar tillämpas vad som i 23 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om tidpunkten då övervakningskommitténs mandatperiod upphör. Mandatperioden upphör då Europeiska unionens kommission har godkänt den slutliga

rapport om genomförandet som avses i artikel 54 i den horisontella förordningen. Mandatperioden kan förlängas om skötseln av övervakningskommitténs uppgifter kräver det.

Enligt paragrafens 5 mom. ska i övervakningskommitténs arbetsordning föreskrivas om kommitténs sammanträden, om behandlingen av ärenden i kommittén samt om kommitténs möjlighet att höra sakkunniga. Övervakningskommittén ska sålunda organisera sitt arbete och förfara så som föreskrivs i arbetsordningen.

Enligt den föreslagna paragrafens 6 mom. ska genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om tillsättningen av övervakningskommittén samt om dess uppgifter, sammansättning och mandatperiod. Genom förordning av statsrådet ska bl.a. föreskrivas att en representant för den ansvariga myndigheten ska vara ordförande för vardera övervakningskommittén.

4 kap. Stödförfarande

9 §. *Stödmottagare.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs att stöd kan beviljas offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer. Stöd kan inte beviljas fysiska personer. Stöd för genomförande av ett projekt eller en verksamhet kan med ett stödbeslut beviljas endast en stödmottagare åt gången. Det är enligt förslaget inte möjligt att driva gemensamma projekt som innebär att stöd för genomförandet av projektet eller verksamheten skulle beviljas fler än en sökande gemensamt. Stödmottagaren kan dock i sådana situationer som anges i lagförslagets 12 § överföra en del av stödet som beviljats för ett projekt eller en verksamhet till någon annan. Då är stödmottagaren fortfarande ansvarig gentemot den ansvariga myndigheten för genomförandet av projektet eller verksamheten och för efterlevnaden av villkoren. Fysiska personer kunde inte heller under den föregående programperioden vara stödmottagare och stöd kunde inte heller beviljas flera stödmottagare gemensamt.

Vidare föreskrivs i det föreslagna momentet att stöd för gemensamma särskilda åtgärder kan beviljas endast en huvudgenomförare. I fråga om särskilda åtgärder föreskrivs i artikel 16.1 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen att ett kompletterande belopp enligt artikel 15.2 a i förordningen får tilldelas medlemsstaterna, förutsatt att det är öronmärkt som ett sådant i programmet och används för att genomföra de särskilda åtgärder som anges i bilaga II. Enligt förordningens artikel 16.3 ska de ytterligare belopp som avses i artikeln tilldelas medlemsstaterna genom individuella finansieringsbeslut om godkännande eller ändring av deras nationella program. Dessa belopp får endast användas för genomförande av de särskilda åtgärder som anges i bilaga II till förordningen. Enligt artikel 7.1 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering kan medlemsstaterna, utöver de anslag som beräknas i enlighet med artikel 6.1 a, få ett ytterligare anslag, förutsatt att detta är öronmärkt som sådant i det nationella programmet och ska användas för de särskilda åtgärder som förtecknas i bilaga II. Enligt förordningens artikel 7.3 ska de tilläggsbelopp som fördelas i enlighet med artikeln tilldelas de berörda medlemsstaterna i det enskilda finansieringsbeslut om godkännande eller översyn av deras nationella program i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14 i den horisontella förordningen.

I de förordningar som gäller respektive fond ges kommissionen inte befogenhet att utfärda delegerade akter eller genomförandeakter gällande särskilda åtgärder. Kommissionen har utfärdat riktlinjer om särskilda åtgärder. Enligt riktlinjerna kan särskilda åtgärder genomföras antingen av en stat som enskilda åtgärder eller av flera stater tillsammans som gemensamma särskilda åtgärder. Stöd som beviljas av ett anslag för en enskild åtgärd avviker inte till sin karaktär från övriga stöd som beviljas av fonder för inrikes frågor. På stöd som beviljas ska tillämpas den föreslagna lagens bestämmelser om ansökan, beviljande, utbetalning och kontroll av stöd. Anslag för särskilda åtgärder ska i enlighet med kommissionens riktlinjer tilldelas medlemsstaterna på basis av dessas förslag. Kommissionen tar ställning till medlemsstaternas förslag. Särskilda åtgärder kan vara sådana enskilda särskilda åtgärder som genomförs av en stat eller också kan de vara gemensamma särskilda åtgärder som genomförs av flera stater tillsammans. En stat kan i fråga om enskilda särskilda åtgärder föreslå en viss särskild åtgärd och få motsvarande anslag till sitt nationella program under förutsättning att kommissionen när den godkänner det nationella programmet samtidigt godkänner förslaget till särskild åtgärd. Efter att kommissionen godkänt den särskilda åtgärden ska den skrivas in i statens nationella program och för genomförandet av åtgärden ska anvisas ett anslag till det nationella programmet. I fråga om en enskild särskild åtgärd ska den stat som leder verksamheten, på de deltagande staternas vägnar lägga fram ett förslag till gemensamma särskilda åtgärder. Det kompletterande beloppet anvisas till den medlemsstats nationella program som leder verksamheten.

Den medlemsstat som leder verksamheten är ansvarig för genomförandet av särskilda åtgärder. Stöd för särskilda åtgärder kan beviljas för hela programperioden 2014 – 2020. Ett kompletterande belopp som anvisats till en medlemsstats nationella program får inte användas för något annat ändamål än för genomförande av särskilda åtgärder. Inte heller en oanvänd del av ett anslag som anvisats för särskilda åtgärder får användas för något annat ändamål. Den oanvända delen ska återbetalas till kommissionen. Den stat som leder verksamheten ansvarar för genomförandet av gemensamma särskilda åtgärder. De deltagande staternas deltagande och andel i särskilda åtgärder ska beskrivas i varje deltagares nationella program. Eftersom det kompletterande beloppet för särskilda åtgärder ska skrivas in i den medlemsstats nationella program som leder verksamheten, är den ledande medlemsstaten också ansvarig för att utgifterna för de särskilda åtgärderna årligen rapporteras till kommissionen. Enligt programmet kan den ledande staten välja om den betalar de övriga staternas kostnader för deltagandet direkt, vilket innebär att den betalar alla kostnader själv. Den ledande staten ansvarar då för att kontrollkraven iakttas. Den ledande staten kan också indirekt betala de övriga staternas kostnader för deltagandet, vilket innebär att de deltagande staterna får ersättning för kostnaderna på basis av en kostnadsrapport som godkänts av revisionsmyndigheten. De deltagande staterna blir då ansvariga för att kontrollkraven iakttas. Vid tidpunkten för beredningen av propositionen fanns det inte tillgång till detaljerade uppgifter om på vilket sätt gemensamma särskilda åtgärder i praktiken ska genomföras mellan medlemsstaterna.

Asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen tillämpas på EU:s medlemsstater, med undantag för Danmark. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks

ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska gemenskapens funktionssätt ska förordningen inte tillämpas på Danmark.

Förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering ska tillämpas på EU:s medlemsstater, med undantag för Förenade kungariket, Irland och Danmark. Danmark ska i enlighet med artikel 4 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska gemenskapens funktionssätt besluta huruvida landet ska genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning. Förordningen ska, förutom i EU:s medlemsstater, tillämpas i Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

I fråga om sådana särskilda åtgärder som avses i artikel 7 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering kan den ledande staten och någon av de deltagande staterna också vara andra stater än EU:s medlemsstater, dvs. Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

Den ansvariga myndigheten kan bevilja stöd endast för sådana särskilda åtgärder som har skrivits in enbart i Finlands nationella program eller i Finlands och en eller flera andra staters nationella program och i fråga om vilka till Finlands nationella program har anvisats anslag för genomförande av särskilda åtgärder. Stöd för särskilda åtgärder kan överföras i enlighet med lagförslagets 12 §. I fråga om gemensamma särskilda åtgärder är avsikten den att huvudgenomföraren överför stöd till delgenomförarna och ingår avtal med dessa.

Huvudgenomföraren ansvarar för genomförandet av projekt som avser särskilda åtgärder. Huvudgenomföraren ska se till att förhållandena mellan huvudgenomföraren och delgenomförarna fastställs genom avtal. Huvudgenomföraren ska säkerställa att de kostnader som delgenomförarna lägger fram är sakenliga och har betalats på det sätt som avtalats mellan genomförarna. Huvudgenomföraren ansvarar också för att stöd överförs till delgenomförarna. I huvudgenomförarens ansvar ingår också att den ska återkräva stöd som utan grund betalats till delgenomförarna. I detta syfte ska huvudgenomföraren med delgenomförarna avtala om arrangemang för återkrav av belopp som betalats ut utan grund.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning utfärda närmare föreskrifter om stödmottagare.

10 §. *Stödtyper.* I denna paragraf föreskrivs om stödtyper. Enligt paragrafens 1 mom. kan stöd beviljas som särskilt stöd eller som verksamhetsstöd. Enligt paragrafens 2 mom. kan särskilt stöd beviljas som projektstöd för försöks-, start- forsknings- eller utvecklingsprojekt, för anskaffning av materiella och immateriella nyttigheter eller för något annat projekt med begränsat syfte. Under den föregående programperioden beviljades specialunderstöd för projekt. Allmänna understöd beviljades inte. Under den innevarande programperioden kommer stöd fortsättningsvis att huvudsakligen betalas som särskilda bidrag för projekt. Enligt paragrafens 3 mom. kan verksamhetsstöd i fortsättningen beviljas för en viss del av stödmottagarens verksamhet. Som verksamhetsstöd kan beviljas endast driftsstöd enligt artikel 10 i förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering samt stöd som beviljas i enlighet med artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsförförordningen.

Driftsstöd är en ny stödform. Motsvarande stöd fanns inte under den föregående programperioden. Enligt artikel 10.4 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering ska driftsstödet innebära full återbetalning av utgifterna för att genomföra de uppgifter och tjänster som fastställs i det nationella programmet under vissa förutsättningar. Driftsstödet har karaktären av ett allmänt bidrag för en viss del av stödmottagarens verksamhet.

I fråga om anslag som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen anges i EU:s lagstiftning inte vilka mål som kan ingå i de nationella programmen och som kan vara stödberättigande. Anslag enligt förordningens artikel 17 för unionsprogrammet för vidarebosättning är engångsersättning som ska baseras på antalet vidarebosatta personer. Också anslaget enligt förordningens artikel 18 för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd är en engångsersättning som betalas på basis av antalet personer som överförts från en annan medlemsstat. Det finns för närvarande inga planer på att Finland från en annan medlemsstat ska ta emot personer som åtnjuter internationellt skydd.

Medlemsstaterna får för vidarebosättning varannat år ekonomiska incitament i form av engångsersättningar då de förbinder sig att vidarebosätta flyktingar i enlighet med EU:s gemensamma vidarebosättningsprinciper. Det anslag som i form av engångsersättning i enlighet med artikel 17 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen betalas ut till medlemsstaterna för vidarebosättning är förenligt med EU:s gemensamma vidarebosättningsprinciper. I EU-lagstiftningen föreskrivs sålunda inte om de nationella användningsändamålen för anslaget. Enligt artikel 17.9 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen föreskrivs att dessa belopp inte får föras över till andra åtgärder som omfattas av det nationella programmet. Under beredningen av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor gjordes bedömningen att den nationella användningen av anslagen kunde vara effektivare om stöd beviljas enligt målsättningarna och prioriteringarna i det nationella genomförandeprogrammet, för utveckling av förfarandet för vidarebosättning av flyktingar. Anslaget förvaltas nationellt, liksom de övriga anslagen från fonderna för inrikes frågor. Anslaget kunde beviljas med tillämpning av samma bestämmelser som i fråga om övriga stöd från fonderna för inrikes frågor. Stöd genom EU:s program för vidarebosättning och stöd för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd kunde i första hand beviljas som särskilt projektstöd. För att anslagen ska kunna utnyttjas så effektivt som möjligt föreslås dessutom att stöd ska kunna beviljas som verksamhetsstöd.

11 §. *Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd.* I denna paragraf föreskrivs om de allmänna förutsättningarna för beviljande av stöd. Enligt artikel 16.2 i den horisontella förordningen ska de åtgärder som stöds inom ramen för de nationella programmen genomföras utan vinstsyfte. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. är en förutsättning för beviljande av stöd att de stödda projekten eller verksamheterna stämmer överens med det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet samt att projektet eller verksamheten främjar de syften som anges i Europeiska unionens lagstiftning. Syftet med det stödda projektet eller den stödda verksamheten får inte vara att ge stödmottagaren direkt

ekonomisk vinst. Under den föregående programperioden uppställdes i besluten om inrättande av fonderna motsvarande förutsättningar för beviljande av stöd.

Under den föregående programperioden fastställdes de viktigaste kriterierna för val av projekt i besluten om inrättande av fonderna. Respektive fonds ledningsgrupp preciserade de nationella grunderna för fondfinansiering. Urvalsgrunderna framgick av ansökningsannonsen. Under den innevarande programperioden fastställs urvalsgrunderna för hela finansieringsperioden i det nationella genomförandeprogrammet som statsrådet godkänner. Den ansvariga myndigheten ska enligt förslaget ställa de ansökningar som uppfyller stöd villkoren i den ordning som urvalsgrunderna anger. Efter att övervakningskommittén behandlat ärendet beslutar den ansvariga myndigheten om beviljande av stöd.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs att stödmottagaren ska ha tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar att genomföra verksamheten eller projektet. Detta krav innebär för den ansvariga myndigheten rätt och skyldighet att kontrollera sökandens ekonomiska ställning så att den ansvariga myndigheten kan förvissa sig om att sökanden under hela den tid som projektet genomförs eller under den period för vilken verksamhetsstöd beviljas har ekonomiska förutsättningar att genomföra verksamheten eller projektet. Med andra förutsättningar avses t.ex. sökandens administrativa eller kunskapsmässiga förutsättningar att genomföra ett projekt eller en verksamhet. Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska stödmottagaren dessutom ha förutsättningar att ansvara för kontinuiteten i den verksamhet som åstadkommit genom den stödda verksamheten eller det stödda projektet efter att stödet eller projektet upphört, om detta inte är onödigt med beaktande av verksamhetens eller projektets karaktär. Denna förutsättning ska tillämpas också i fråga om den stödda verksamhetens kontinuitet. Avsikten är att skapa garantier för de projektrelaterade funktionernas och resultatens samt verksamhetens långsiktighet. Om ett projekt är av engångsnatur eller om ett projekt eller en verksamhet annars är av en sådan karaktär att avsikten inte över huvudtaget är att åstadkomma någon bestående nytta, förutsätts inte kontinuitet.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om förutsättningarna för beviljande av stöd. I förordningen ska föreskrivas om möjligheten att tillsätta en ledningsgrupp för uppföljning av hur projektet eller verksamheten genomförs. I statsrådets förordning ska också föreskrivas om revision av projekt och verksamheter.

12 §. *Överföring av stöd för genomförande av projekt eller verksamheter.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om möjligheten att överföra en del av ett stöd som beviljats för genomförande av ett projekt eller en verksamhet till någon annan. Med överföring av stöd avses att ett visst penningbelopp av stödet överförs. Avsikten är inte att överföra stödmottagarens skyldigheter eller rättigheter. Projekt där en del av stödet överförs avviker från projekt eller verksamheter som flera stödtagare genomför solidariskt. Medel som beviljas ur fonderna för inrikes frågor får inte användas för att genomföra sådana gemensamma projekt eller verksamheter. Med överföring avses inte heller varu- eller tjänsteleveranser som görs i syfte att genomföra stödda projekt eller verksamheter som hör till området för

lagstiftningen om offentlig upphandling. En förutsättning för beviljande av stöd är enligt förslaget att de aktörer som deltar i genomförande av ett projekt eller en verksamhet uppfyller de förutsättningar som gäller för stödmottagaren. Också efter en eventuell överföring ska stödmottagaren ha kvar en betydande andel av stödet. Stödet får sålunda inte överföras i sin helhet. Avsikten är att förstärka stödmottagarens intresse av att genomföra projektet eller verksamheten och att förhindra situationer där stödmottagaren inte själv deltar i genomförandet, utan i stället har som huvudsaklig uppgift att endast förmedla stöd till andra organisationer. Den mottagande parten ska själv (*den mottagande partens självfinansiering*) delta i de projektrelaterade kostnaderna. Denna förutsättning ska inte tillämpas om stödet beviljats som driftsstöd enligt artikel 10 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, av det anslag för EU:s vidarebosättningsprogram som avses i artikel 17 i asyl-, migrations- och integrationsförfordningen eller av anslaget för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd enligt förordningens artikel 18. Eftersom driftsstöd, stöd som beviljas av anslaget för EU:s vidarebosättningsprogram och stöd som beviljas av anslaget för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd beviljas så att det till fullt belopp täcker de godtagbara kostnaderna för projektet eller verksamheten, finns det inte något behov att till denna del föreskriva om den mottagande partens självfinansiering.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. är ett villkor för överföring dessutom att det med tanke på genomförandet av ett projekt eller en verksamhet är ändamålsenligt att överföra stödet. Om den ansvariga myndigheten på ansökan beslutar att stödmottagaren får överföra en del av stödet till någon annan, ska stödmottagaren också de facto överföra en del av stödet till den mottagande parten. Skyldigheten att överföra en del av stödet ska skrivas in i stödbeslutet.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska stödmottagaren före överföringen genom avtal med den mottagande parten säkerställa att den mottagande parten uppfyller villkoren för beviljande, utbetalning och kontroll av stöd och att stödmottagaren iakttar villkoren för användning av stödet. Av avtalet ska utöver grundläggande uppgifter om parterna dessutom framgå åtminstone parternas uppgifter, ansvar och roll när det gäller genomförandet av projektet eller verksamheten, utnyttjande av projektets eller verksamhetens resultat samt hur finansieringen är ordnad. Sådana avtal ska ingås med samtliga mottagande parter. Om det beslutas att stödet ska återkrävas är stödmottagaren oberoende av överföringen ansvarig för att stödet jämte ränta återbetalas till den ansvariga myndigheten. Trots att en del av stödet har överförts är stödmottagaren fortsättningsvis ansvarig för att projektet eller verksamheten vederbörligen genomförs och att villkoren iakttas i förhållande till den ansvariga myndigheten. Den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten har också rätt att granska den mottagande partens verksamhet på motsvarande sätt som stödmottagarens.

Också enligt tillämpningsföreskrifterna för fonderna under den föregående programperioden var det möjligt att överföra stöd till någon annan. Med en s.k. projektpartner avsågs i tillämpningsföreskrifterna för fonderna en aktör som genomförde projektet i samråd med stödmottagaren, genom att tillföra projektet ekonomiska resurser och genom att ta emot en del av EU-stödet via stödmottagaren. Avsikten är inte att ändra den föregående programperiodens praxis i andra avseenden än att den del av stödet som får överföras, av de ovan nämnda

orsakerna begränsas så att stödmottagaren fortfarande ska disponera en betydande andel av stödet och genom att vissa stödformer som till fullt belopp täcker de godtagbara kostnaderna avgränsas utanför förpliktelsen som gäller den mottagande partens självfinansiering.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om villkoren och förfarandena för överföring av stöd.

13 §. *Godtagbara kostnader.* I paragrafen föreskrivs om allmänna regler när det gäller stödberättigande kostnader. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. kan stöd beviljas för sådana stödberättigande, projekt- eller verksamhetsrelaterade, budgeterade och planeliga kostnader som uppfyller villkoren enligt artikel 17 i den horisontella förordningen. I artikel 17.1 i den horisontella förordningen föreskrivs att huruvida utgifter är stödberättigande ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i denna förordning eller i de särskilda förordningarna. De stödberättigande utgifterna ska omfattas av de särskilda förordningarna och målen för dessa och de ska vara nödvändiga för genomförandet av de verksamheter som det berörda projektet omfattar. De stödberättigande utgifterna ska också vara skäligen och följa principerna för sund ekonomisk förvaltning, särskilt i fråga om prisvärdhet och kostnadseffektivitet.

Till stödansökan ska fogas en budget för projektet eller verksamheten, inklusive projektets eller verksamhetens alla kostnader och inkomster. Den ansvariga myndigheten avgör i samband med ansökan också om budgeten är godtagbar. Den omständigheten att den ansvariga myndigheten har godkänt budgeten har betydelse för bedömningen av om stödmottagaren har följt villkoren i stödbeslutet. Den ansvariga myndigheten ska när den beviljar stöd också godkänna den budget för projektet eller verksamheten som stödmottagaren ska följa. Trots att kostnaderna och inkomsterna, deras fördelning och utfallstider ännu i ansökningsskedet är baserade på uppskattningar, ska budgeten för projektet eller verksamheten upprättas så exakt som möjligt utifrån de fakta som står till buds vid den aktuella tidpunkten. Till stödansökan ska utöver en budget fogas en plan för det projekt eller den verksamhet som ska stödjas. Av planen ska framgå bl.a. målsättningen för projektet eller verksamheten, de åtgärder som krävs för uppnående av målen, de väntade resultaten samt en uppskattning av genomförandetiden och den totala finansieringen. Av planen ska också framgå vilket samband projektet eller verksamheten har med det nationella program och det nationella genomförandeprogram som finansieringsansökan hänför sig till, projektet eller verksamhetens konsekvenser och resultat samt övriga omständigheter som är relevanta för avgörande av ansökan. Av planen ska vidare framgå hur man har för avsikt att fortsätta med den verksamhet som verksamheten eller projektet resulterar i efter att stödet eller projektet upphört, om inte detta på grund av verksamhetens karaktär är uppenbart onödigt.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs vidare att de budgeterade stödberättigande kostnaderna ska motsvara inkomsterna av projektet eller verksamheten. I artikel 17.6 i den horisontella förordningen föreskrivs att nettoinkomst som direkt genererats av ett projekt medan det pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av projektet ska dras av från de stödberättigande utgifterna för projektet senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren. Den ansvariga myndigheten ska således redan då stödet

beviljas beakta de av projektet eller verksamheten genererade inkomster som myndigheter då har kännedom om. Under den föregående programperioden sände sökanden i anslutning till sin ansökan in en budget för projektet och en projektplan som den ansvariga myndigheten godkände i och med stödbeslutet. En förutsättning för godkännande av projektbudgeten var att budgeten var i balans, dvs. att projektets stödberättigande totalkostnader motsvarade de sammanlagda inkomsterna av projektet. Bestämmelsen motsvarar sålunda till denna del nuvarande praxis. Under den föregående programperioden betraktades som inkomster av ett projekt den finansiering som beviljades för projektet ur en SOLID-fond eller ur offentliga eller privata källor, inklusive stödmottagarens egen finansiering samt de intäkter som projektet genererade. Till självfinansieringen hörde stödsökandens egen finansiering och sådana juridiska personers finansiering som genomförde projektet i samarbete med sökanden. Med intäkter avsågs sådana inkomster av försäljning, uthyrning, tjänster och avgifter samt sådana inkomster från andra motsvarande källor som projektet genererade medan det var stödberättigande.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs att stöd kan beviljas för kostnader som uppkommit efter att ansökan lämnats in. I artikel 17.3 i den horisontella förordningen föreskrivs om en allmän tid för stödberättigande kostnader som hänför sig till den innevarande programperioden för fonderna för inrikes frågor. Enligt huvudregeln ska utgifterna berättiga till stöd enligt de särskilda förordningarna om stödmottagaren har ådragit sig dem mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2022 och de faktiskt har betalats ut av den utsedda ansvariga myndigheten mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2023.

I budgetförordningens artikel 130.1 föreskrivs i fråga om enskilda projekt eller verksamheter om tidpunkten då kostnader blir stödberättigande. Enligt artikeln kan bidrag beviljas för redan inledd verksamhet om sökanden kan påvisa att verksamheten skulle inledas innan bidragsbeslutet offentliggjordes. I sådana fall får de kostnader som ska finansieras dock enligt huvudregeln inte ha uppkommit före den dag då ansökan lämnades in. För avslutad verksamhet kan inte beviljas bidrag retroaktivt. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i fråga om tidpunkten då den stödberättigande verksamheten inleds artikel 130.1 i budgetförordningen. På inlämnande av ansökan ska tillämpas lagförslagets 15 § 6 mom.

Verksamheten ska inte ännu anses ha inletts när det är fråga om åtgärder som vidtas i anslutning till förberedelser inför inledandet av ett projekt. Om stödsökanden inleder projektverksamheten så snart ansökan lämnats in är det sökanden som bär finansieringsrisken för projektet om stödet inte beviljas. Detta krav ger den ansvariga myndigheten möjlighet att utöva sådant inflytande att synpunkter som den anser vara viktiga blir beaktade när projektet genomförs. Under den föregående programperioden har projektets varaktighet fastställts i stödbeslutet och kostnaderna för projektet bör ha uppkommit under den tiden. Det datum då projektet inleddes inföll i regel senare än det datum då stödet beviljas. Kostnader som uppkommit före inledningsdatum och efter avslutningsdatum var inte stödberättigande.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning föreskriva närmare om stödberättigande och godtagbara kostnader.

14 §. *Stödbelopp och stödformer*. I denna paragraf föreskrivs om stödbelopp och stödformer. Enligt artikel 16.3 och 4 i den horisontella förordningen får bidraget från unionens budget inte överstiga 75 procent av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt. Bidraget från unionens budget får dock höjas till 90 procent om det rör sig om särskilda åtgärder eller strategiska prioriteringar som definieras i de särskilda förordningarna.

Bidraget till tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ får dock uppgå till 100 procent av de totala stödberättigande kostnaderna. Enligt artikel 10 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering kan driftsstöd som avses i artikeln täcka de stödberättigande utgifterna till fullt belopp. Dessutom kan stöd som avses i artikel 17 i EU:s program för vidarebosättning och stöd för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd enligt förordningens artikel 18 täcka de stödberättigande kostnaderna till fullt belopp.

Huvudregeln när det gäller projektverksamhet kommer fortfarande att vara att projekt delfinansieras av EU, medan driftsstöd, stöd för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd samt tekniskt bistånd kommer att utgöra undantag. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska därför stöd i enlighet med artiklarna 16 och 18 i den horisontella förordningen beviljas som en procentuell andel av de godtagbara stödberättigande utgifterna för ett projekt eller en verksamhet, på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader eller schablonsatser eller som engångsersättning. När stöd beviljas som en procentuell andel av de godtagbara utgifterna för ett projekt eller en verksamhet kan stödet beviljas för faktiska godtagbara kostnader, på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader eller schablonsatser, vilket innebär att en viss procentuell andel tillämpas på ett eller flera kostnadsslag. I fråga om de stödformer som nämns ovan ska stödbeloppet beräknas på basis av projektets eller verksamhetens godtagbara kostnader. När stöd beviljas på basis av en engångsersättning ska det beviljas som en procentuell andel av kostnaderna för de åtgärder som vidtagits i enlighet med beslutet om stödjande av projektet eller verksamheten.

Enligt paragrafens 2 mom. förutsätts det enligt huvudregeln, i sådana fall då stöd som beviljats som en procentuell andel inte täcker projektets godtagbara kostnader till fullt belopp, att sökanden själv deltar i de projektrelaterade kostnaderna (*den stödsökandes självfinansiering*). Begreppet den stödsökandes självfinansiering definieras i lagförslagets 2 § 5 punkten. Om stödet har överförts till någon annan för genomförande av projektet på det sätt som avses i lagförslagets 12 § ska också mottagaren (*den mottagande partens självfinansiering*) delta i finansieringen av projektet. För ett projekt ska skaffas medfinansiering som är sammansatt på det sätt som avses i lagförslagets 2 § 8 punkten, dvs. den stödsökandes självfinansiering, den mottagande partens självfinansiering, annan offentlig eller privat finansiering eller intäkter till antingen 25 eller 10 procent.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om undantag från huvudregeln i 2 mom. Med avvikelse från 2 mom. kan driftsstöd, stöd som beviljas av anslag som avses i artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen samt tekniskt bistånd som avses i 28 § täcka de godtagbara kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet som stöds.

Enligt artikel 18.1 i den horisontella förordningen får stödberättigande utgifter enligt artikelns underpunkt a ersättas genom återbetalning av stödberättigande kostnader som mottagaren

faktiskt ådragit sig och betalat, tillsammans med avskrivningar, där så är tillämpligt (den faktiska kostnadsmodellen), enligt underpunkt b som standardiserade skalor av enhetskostnader (standarkostnadsmodellen), enligt underpunkt c som schablonbelopp (schablonbeloppsmodellen) eller enligt underpunkt d som finansiering till schablonsats som bestäms genom tillämpning av en procentsats på en eller flera definierade kostnadskategorier (schablonsatsmodellen). Enligt artikelns 2 punkt får kostnadsmodellerna kombineras om var och en omfattar olika kostnadskategorier eller om de används för olika projekt som ingår i en åtgärd eller för på varandra följande etapper i en åtgärd. Enligt artikelns 3 punkt ska på ett projekt som genomförs enbart genom offentlig upphandling av arbete, varor eller tjänster endast gälla den faktiska kostnadsmodellen, om inte den offentliga upphandlingen inom ett projekt är begränsad till vissa kostnadskategorier. I annat fall får dock samtliga kostnadsmodeller tillämpas. I artikelns 4 punkt föreskrivs hur beloppen enligt modellen med standardiserade skalor av enhetskostnader, schablonbeloppsmodellen och schablonsatsmodellen ska fastställas. I artikelns punkt 6 föreskrivs att om genomförandet av ett projekt ger upphov till indirekta kostnader får de beräknas med en schablonsats. I artikelns 7 punkt föreskrivs att för att fastställa personalkostnader för genomförandet av ett projekt får den tillämpliga timsatsen beräknas genom att de senare dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar. Enligt artikelns punkt 8 får, utöver de metoder som föreskrivs i punkt 4, beloppen enligt modellen med standardiserade skalor av enhetskostnader, schablonbeloppsmodellen och schablonsatsmodellen fastställas från fall till fall, om bidraget från unionens budget inte överstiger 100 000 euro, på grundval av ett budgetförslag som förhandsgodkänts av den ansvariga myndigheten. I artikelns punkt 9 anges villkoren för att avskrivningskostnader får anses vara stödberättigande.

I fråga om modellen med standardiserade skalor av enhetskostnader kan den ansvariga myndigheten enligt förslaget fastställa skalor för enhetskostnader. Exempelvis för utbildningsdagar eller andra motsvarande kostnader som är lätta att definiera kan sådana skalor fastställas. Stödsökanden kan i budgeten för ett projekt eller en verksamhet föreslå att dessa kostnader ska ersättas i enlighet med de enhetskostnader som den ansvariga myndigheten fastställt. Stödmottagaren ansvarar för en eventuell överskridning av kostnaderna i det skedet då stödet betalas ut.

Vid tillämpning av schablonbeloppsmodellen ska sökanden i sin ansökan presentera resultatmålen för projektets eller verksamhetens funktioner och en så realistisk uppskattning som möjligt av kostnaderna för projektet eller verksamheten. Målen för projektet eller verksamhet ska fastställas i stödbeslutet. I utbetalningsskedet ska det bedömas om projektet eller verksamheten har lett till att de mål som uppställts i stödbeslutet har uppnåtts i alla avseenden. I sådana fall ska till stödmottagaren betalas stöd i enlighet med beslutet. Enligt schablonbeloppsmodellen ska stödet inte betalas ut trots de faktiska kostnaderna, om de resultatmål som har uppställts för projektet eller verksamheten inte uppnås.

Schablonsatsmodellen har redan under den föregående programperioden tillämpats på stödberättigande indirekta kostnader. Enligt denna modell kan kostnader som orsakas av genomförande och förvaltning av ett projekt eller en verksamhet ersättas i enlighet med en fast procentuell andel som beräknas på totalkostnaderna för projektet eller verksamheten. Det

kan vara fråga om t.ex. möteskostnader, hyreskostnader för lokaler samt kontorskostnader och kostnader för stödtjänster, såsom ekonomi- och dataförvaltningstjänster. Kostnadernas procentuella andel av totalkostnaderna för projektet eller verksamheten ska bestämmas i stödbeslutet, på basis av de uppgifter som framgår av ansökan.

Under den föregående programperioden beviljades stöd i regel för faktiska kostnader, med undantag för möjligheten att bevilja schablonbelopp för stödberättigande indirekta kostnader. Under den föregående programperioden förutsattes i besluten om inrättande av fonder och i tillämpningsföreskrifterna att utgifter, med undantag för stöd som beviljades som fasta belopp, motsvarade stödmottagarnas betalningar och att dessa verifierades med kvitton eller med bokföringshandlingar som hade motsvarande bevisvärde. Utgifterna skulle i regel verifieras med officiella fakturor och om detta inte var möjligt skulle stödmottagaren på motsvarande sätt lägga fram beviskraftiga bokföringshandlingar eller verifikat. Utgifterna måste specificeras och verifieras. Huvudregeln under den föregående programperioden var sålunda att stödmottagaren skulle visa kvitto på att alla enskilda direkta kostnader betalats. I fråga om stödberättigande indirekta kostnader behövde inte kvitto visas upp och sådana kostnader behövde inte heller specificeras.

Enligt artikel 18.5 i den horisontella förordningen ska i det dokument där stödvillkoren för varje projekt anges det föreskrivas vilken metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för projektet och villkoren för utbetalningen av bidraget.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödbeloppen och stödformerna, om grunderna för stöd, om användningsändamålen, om finansieringen av kostnader samt om förfarandet.

15 §. *Ansökan om stöd.* Det föreslås att i denna paragraf föreskrivs om ansökan om stöd. Under den föregående programperioden var ansökningstiderna bundna till årliga program. För varje årligt program ordnades minst en stödansökan. Om alla medel inte hade delats ut ordnades en ny ansökningsomgång. Den ansvariga myndigheten satte ut en tidsfrist inom vilken ansökningarna skulle lämnas in och prioriteras sinsemellan. Den ansvariga myndigheten informerade om möjligheten att ansöka om stöd. Dessutom informerade den om ansökningstiden, om ansökningsförfarandet och om förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd. Ansökningarna skulle upprättas på standardiserade blanketter för att det skulle bli lättare att jämföra dem sinsemellan.

I artikel 53 i den horisontella förordningen föreskrivs om medlemsstaternas och den ansvariga myndighetens informationsskyldighet. Kommissionen kommer att med en genomförandeakt utfärda närmare bestämmelser om de behöriga myndigheternas informationsskyldighet. På den ansvariga myndighetens skyldighet att informera om möjligheterna att söka stöd, på ansökningsförfarandet samt när det gäller de allmänna förutsättningarna och villkoren för information om beviljande av stöd tillämpas 9 § i statsunderstödslagen.

Under den innevarande programperioden upprättas inte längre några årliga program, utan programarbetet baseras på det nationella programmet och på det nationella genomförandeprogrammet som omfattar hela programperioden. Projekten och

verksamheterna kommer alltså att prioriteras sinsemellan, eftersom de medel som ska delas ut under programperioden inte räcker för stödjande av projekt eller verksamheter som uppfyller alla villkor. Liksom under den föregående programperioden är det skäl att organisera ansökningsförfarandet på ett sådant sätt att stöd beviljas för projekt och verksamheter som bäst stämmer överens med målsättningarna och prioriteringarna i det nationella programmet och i det nationella genomförandeprogrammet. En förutsättning för prioriteringen mellan projekt och verksamheter är att ansökningarna jämförs sinsemellan och det är därför nödvändigt att periodisera antingen ansökningsförfarandet eller behandlingen av ansökningarna. Det ansågs inte vara ändamålsenligt att i samband med den nationella beredningen av stödsystemet periodisera behandlingen, eftersom periodiseringen av ansökningarna jämfört med periodiseringen av behandlingen av ansökningarna i fråga om fonderna för inrikes frågor gör det möjligt att säkerställa att sökanden utan obefogat dröjsmål får ett beslut på sin ansökan. Den ansvariga myndigheten ska sålunda periodisera och fastställa en tidsfrist för ansökningsförfarandet. Den ansvariga myndigheten ska också besluta om tidpunkterna för stödansökningarna efter att ha hört övervakningskommittén.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en elektronisk ansökan i regel riktas till den ansvariga myndigheten i det datasystem som avses i 26 §. En förutsättning för ansökan om stöd i datasystemet för fonderna för inrikes frågor är att undertecknandet sker genom stark elektronisk autentisering. Dessutom föreskrivs i den föreslagna paragrafens 1 mom. att en tidsfrist kan bestämmas för ansökan om stöd. I momentet föreskrivs också om minimiinnehållet i ansökan. Av ansökan ska framgå sambandet mellan å ena sidan projektet eller verksamheten och å andra sidan det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet. Det projekt eller den verksamhet som ska stödjas ska i något avseende stämma överens med det nationella programmet och genomförandeprogrammet och även i övrigt uppfylla urvalskriterierna. Den ansvariga myndigheten bör ha sådana uppgifter om sökanden att den kan bedöma sökandens förutsättningar att beviljas stöd. Dessutom bör av ansökan framgå uppgifter om det projekt eller den verksamhet som ansökan avser, det belopp som ansökan avser, stödets användningsändamål, en bedömning av projektets eller verksamhetens konsekvenser och resultat samt övriga omständigheter som den ansvariga myndigheten behöver för att avgöra ansökan.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska till ansökan fogas en budget och en plan för det projekt eller den verksamhet som ska stödjas. Till ansökan ska också fogas andra handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för att bevilja stöd, exempelvis en utredning om eventuell medfinansiering av projektet. Sådant driftsstöd som avses i artikel 10 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering samt stöd som beviljas av anslag som avses i artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsforordningen kan till fullo täcka de godtagbara projektkostnaderna. Av denna anledning är det i samband med ansökan om sådana stöd inte nödvändigt att bifoga en utredning om medfinansiering av projektet.

Sökanden ska registrera sig i den ansvariga myndighetens nättjänst och elektroniskt lämna de uppgifter som förutsätts i ansökan. Vidare ska sökanden lagra ansökningsbilagorna och själva ansökan i elektronisk form.

Om avsikten är att en del av stödet ska överföras måste detta i enlighet med den föreslagna paragrafens 3 mom. anges i stödansökan. I ansökan ska anges till vilka aktörer överföringen ska ske samt den andel som föreslås bli överförd. Dessutom ska till ansökan fogas uppgifter om ett eventuellt avtalsutkast mellan dem som ska genomföra projektet eller verksamheten eller utredningar om den mottagande partens förutsättningar att i enlighet med 11 § genomföra projektet eller verksamheten.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs att på undertecknandet av ansökan ska tillämpas vad som i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) föreskrivs om identifiering och autentisering.

Målet är att stöd i första hand ska sökas elektroniskt. Redan under den föregående programperioden skulle ansökan fyllas i med hjälp av automatisk databehandling. Manuellt ifyllda ansökningar godkändes inte. Merparten av aktörerna har redan tillgång till IT-utrustning för ifyllning av elektroniska ansökningar. Enligt den föreslagna paragrafens 5 mom. kan ansökan fortsättningsvis fyllas i med hjälp av automatisk databehandling på en blankett som godkänts av den ansvariga myndigheten, men strävan är att sökandena ska anvisas att sköta sina ärenden elektroniskt. Den ansvariga myndigheten tillhandahåller godkända blanketter på sina webbsidor. Ansökan som fyllts i med hjälp av automatisk databehandling ska undertecknas och jämte bilagor sändas till den ansvariga myndigheten.

I den föreslagna paragrafens 6 mom. föreskrivs om tidpunkten då ansökan blir anhängig. Enligt momentet blir en ansökan som gjorts i det datasystem som avses i 26 § anhängig när den ansvariga myndigheten har tillgång till den eller, om ansökan har gjorts med hjälp av automatisk databehandling, när den har inkommit till den ansvariga myndigheten.

Enligt paragrafens 7 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om stödansökan, om de handlingar som ska fogas till ansökan och om vad som ska framgå av handlingarna.

16 §. *Beviljande av stöd.* I denna paragraf föreslås allmänna bestämmelser om beviljande av stöd. Enligt paragrafens 1 mom. ska den ansvariga myndigheten besluta om beviljande av stöd. Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska av stödansökan framgå åtminstone det beviljande stödbeloppet, stödformen, de i lagen stadgade stödvillkoren samt förutsättningarna för utbetalning och återkrav av stöd. Dessutom ska av beslutet framgå de i EU:s lagstiftning angivna villkor och förutsättningar som väsentligt och direkt påverkar användningen och utbetalningen av stöd. Av den nationella lagstiftningen framgår vilka de viktigaste villkor och förutsättningar är som ska anges i stödbeslutet. Den ansvariga myndigheten ska genom stödbeslutet godkänna budgeten och planerna för projektet eller verksamheten. På elektronisk delgivning av stödbeslut tillämpas lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

För ett projekt eller en verksamhet kan beviljas stöd för högst tre år i sänder. För särskilda åtgärder kan emellertid beviljas stöd också för en längre tid än tre år i sänder. Efter tre år kan för projektet eller verksamheten på nytt ansökas om stöd, men då behandlas ansökan som en ny stödansökan. För ett projekt eller en verksamhet kan sammanlagt beviljas stöd för en

programperiod. Den ansvariga myndigheten kan i vissa fall på särskild ansökan förlänga tiden för genomförande av projektet eller verksamheten. Under den föregående programperioden har tillämpats motsvarande förfarande, men stöd har kunnat beviljas högst för den stödberättigande tiden enligt det årliga programmet, i regel för högst tre år.

Enligt bemyndigandet i den föreslagna lagens 3 mom. kan statsrådet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om beviljande av stöd.

17 §. *Användning och redovisning av stöd.* På användningen av stöd ska enligt förslaget tillämpas också statsunderstödslagens 13 §, inklusive bestämmelserna om villkor i anslutning till användningsändamål, överlåtelsebegränsningar och användningstid.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom., som är av informativ natur, föreskrivs i lagen om offentlig upphandling (348/2007) om användning av stöd för köp av varor och tjänster samt för utförande av entreprenader. Stödmottagaren ska lägga fram en utredning om att en anskaffning har gjorts så som förutsätts i den nämnda lagen. Också till denna del ska tillämpas 7 § i lagen om offentlig upphandling, enligt vilken lagen inte ska tillämpas på viss upphandling som avses i lagen om offentlig försvars- och säkerhetsupphandling (1531/2011).

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska stödmottagaren föra bok över projekt eller verksamhet som stöds. Redovisningen ska ordnas som en del av stödmottagarens bokföring enligt bokföringslagen (1336/1997) eller, om 2 kap. i lagen om statsbudgeten (423/1988) tillämpas på stödmottagaren, med iakttagande av nämnda kapitel och god bokföringssed så att redovisningen av projektet eller verksamheten utan svårigheter kan identifieras och hållas åtskild från den övriga bokföringen.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om situationer där stödmottagaren inte är redovisningsskyldig för sin verksamhet. Redovisningen av projektet eller verksamheten ska då i tillämpliga delar ordnas i enlighet med bokföringslagen.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs om förvaring av bokföringsmaterial. Stödmottagaren är skyldig att förvara allt bokföringsmaterial och övrigt material i anslutning till projektet eller verksamheten så att det är möjligt att kontrollera användningen av stödet. Utöver bokföringsmaterialet ska stödmottagaren förvara alla uppgifter, utredningar, dokument och upptagningar som kan ha betydelse för kontrollen av att förutsättningarna för beviljande av stöd är uppfyllda samt för användningen av stödet och kontrollen av att stödvillkoren iakttas. Det är nödvändigt att föreskriva om skyldigheten att förvara materialet för att kostnaderna ska kunna verifieras under en tillräckligt lång tid, med tanke på de kontroller som utförs av EU-organen. Bokföringsmaterialet och övrigt material i anslutning till ett projekt eller en verksamhet måste förvaras i minst fem år från det att Europeiska kommissionen betalat EU:s sista finansieringsandel inom ramen för det nationella programmet.

Under den föregående programperioden måste materialet förvaras i tio år från det att den ansvariga myndigheten betalat ut den sista posten av stödet som beviljats för ett projekt eller från den ansvariga myndighetens återkravsbeslut.

Under den föregående programperioden sattes projektdokumentationen in i en mapp där allt projektrelaterat bokföringsmaterial och övrigt material förvarades. Stödmottagaren skulle också förvara allt projektrelaterat bokföringsmaterial och övrigt material som hänförde sig till en part som mottagit överfört stöd, antingen i original eller som kopior. Projektmappen utgör en helhet vars innehåll möjliggör en övergripande granskning av projektet i fråga. Under den föregående programperioden meddelade stödmottagaren i deklarationen om avslutande av projektet var och på vilket sätt projektmappen skulle förvaras den stadgade tiden. Avsikten är inte att i detta avseende ändra den föregående programperiodens praxis. Under den föregående programperioden skulle materialet förvaras i pappersform. Under den innevarande perioden får stödmottagaren förvara materialet också i elektronisk form, under förutsättning att förvaringen sker så att stöd användningen kan kontrolleras.

Enligt den föreslagna paragrafens 5 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om stöd användningen, om redovisningen och om förvaringen av handlingar. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om användningen av stöd när det gäller anskaffningar som underskrider det nationella tröskelvärdet enligt lagen om offentlig upphandling.

18 §. *Ansökan om utbetalning.* I denna paragraf föreskrivs om förfarandet för ansökan om utbetalning. Ansökan ska riktas till den ansvariga myndigheten. Enligt huvudregeln ska en elektronisk ansökan göras i datasystemet för fonderna för inrikes frågor. För utbetalningsansökan krävs identifiering genom stark autentisering. Ansökan ska fyllas i elektroniskt. Sökanden ska enligt förslaget fylla i ansökans bilagor i elektronisk form och lagra ansökan i datasystemet. Ansökan om utbetalning kan dock fortsättningsvis också upprättas med hjälp av automatisk databehandling på en blankett som den ansvariga myndigheten godkännt. Ansökan ska då undertecknas och jämte bilagor sändas till den ansvariga myndigheten. Den ansvariga myndigheten tillhandahåller godkända blanketter på sina webbsidor. Till ansökan ska bifogas handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömning av förutsättningarna för utbetalning av stödet. Vilka handlingar som ska fogas till ansökan beror på hur långt projektet eller verksamheten har framskridit. Stödmottagaren ska i takt med att projektet eller verksamheten framskrider i samband med ansökan om utbetalning tillställa den ansvariga myndigheten utredningar om hur projektet eller verksamheten framskrider och om dess konsekvenser. Av utredningarna ska framgå hur projektet eller verksamheten framskrider och om hur målsättningarna uppnåtts, så att den ansvariga myndigheten kan bedöma om stödvillkoren har iakttagits. Stödmottagaren ska i samband med ansökan om utbetalning tillställa den ansvariga myndigheten utredning om utgifterna och inkomsterna i samband med projektet eller verksamheten.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska för ansökan om utbetalning fastställas en tidsfrist. Tidsfristen ska räknas från det datum som i stödbeslutet anges för stödet till projektet eller verksamheten. Om stödet ska betalas ut i flera än en post kan tidsfristen för den sista utbetalningsansökan räknas från det att genomförandet av projektet eller verksamheten avslutats eller från genomförandetidens slut. I artikel 50 i den horisontella förordningen föreskrivs om det förfarande för tillbakadragande som ska tillämpas på de nationella programmen i sådana fall då en medlemsstat inte har fått förfinansiering eller tillställt

kommissionen en begäran om utbetalning senast det andra året efter året för EU:s budgetåtagande. Ansökningsförfarandet ska därför nationellt ordnas så att utbetalningsansökningarna när det gäller kostnaderna för genomförande av projekt eller verksamheter ska tillställas den ansvariga myndigheten inom en rimlig tid efter stödbeslutet och efter att stöd som beviljas för projekt eller verksamheter som får stöd från något annat håll har upphört.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreslås ett bemyndigande enligt vilket genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om utbetalningsansökan och tidsfrister samt om handlingar som ska fogas till ansökan.

19 §. *Utbetalning av stöd.* Enligt paragrafens 1 mom. beslutar den ansvariga myndigheten om utbetalning av stöd. En förutsättning för utbetalning är att stödmottagaren har iakttagit stödvillkoren. Stödvillkoren framgår av de föreslagna bestämmelserna om stödberättigande projekt eller verksamheter och om förutsättningarna för utbetalning samt om de villkor som framgår av utbetalningsbeslutet. Dessutom ska de bestämmelser iakttas som ingår i budgetförordningen, i de särskilda förordningarna om beviljande av stöd från fonderna, i den horisontella förordningen, i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem samt statsunderstödslagens bestämmelser om stödberättigade kostnader och förutsättningarna för utbetalning.

EU:s organ kan i Finland utföra kontroller som hänför sig till programperioden ännu flera år efter att den sista stödposten har betalats ut för ett enskilt projekt eller stödberättigande verksamhet. Kontrollerna kan leda till att utbetalda stöd återkrävs i enlighet med statsunderstödslagen t.o.m. en lång tid efter att den ansvariga myndighetens beslut om utbetalning av den sista stödposten har vunnit laga kraft.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska stöd betalas ut i poster. Enligt huvudregeln ska projekt- eller verksamhetsstöd betalas ut minst en gång per år. Den sista stödposten, den s.k. slutbetalningen, ska betalas till stödmottagaren efter att projektet eller verksamheten avslutats. I paragrafens 2 mom. föreskrivs dessutom att stöd kan betalas i förskott om detta är motiverat med beaktande av stödmottagarens ställning och genomförandet av det projekt eller den verksamhet som ska stödjäs. Stöd ska i regel betalas ut retroaktivt. Den ansvariga myndigheten kan i undantagsfall bevilja förskott, om stödmottagarens ställning eller genomförandet av projektet eller verksamheten förutsätter detta.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av stöd, om utbetalningsförfarandet och om förskottsförfarandet.

20 §. *Stödbelopp som ska betalas ut.* Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska det minsta av följande stödbelopp betalas ut: 1) det maximibelopp i euro som antecknats i stödbeslutet, 2) det belopp som får så de godtagbara kostnaderna multipliceras med den procentuella andel av stödet som antecknats i stödbeslutet, eller 3) det belopp som fås då annan offentlig eller privat finansiering och intäkter subtraheras från de godtagbara kostnaderna. Enligt artikel 16.2 i den horisontella förordningen ska de åtgärder som stöds genom de nationella programmen

genomföras utan vinstsyfte. Intäkter som inte beaktats då stöd beviljades eller annan offentlig eller privat finansiering som överskrider det belopp som uppgivits i budgeten för projektet eller verksamheten, minskar det stöd som betalas ut. Också under den föregående programperioden förutsattes det i tillämpningsbestämmelserna för fonderna att slutbetalningen till stödmottagaren var det lägsta av de maximibelopp som nämndes i stödbeslutet, dvs. av det belopp som erhöles då de godtagbara kostnaderna multiplicerades med stödets procentuella andel eller av det belopp som erhöles från de godtagbara kostnaderna subtraherades med finansiering från tredje parter och med intäkterna från projektet.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska med avvikelse från 1 mom. det i stödbeslutet antecknade maximibeloppet i euro betalas som stöd som beviljats i form av engångsersättning.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. bemyndigas statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om den inverkan som annan offentlig eller privat finansiering och intäkter har på det stödbelopp som betalas ut.

5 kap. Tillsynsförfarande

Behöriga myndigheter under den föregående programperioden var den ansvariga myndigheten, revisionsmyndigheten och den attesterande myndigheten. Behöriga myndigheter under den innevarande programperioden är enligt artikel 25 i den horisontella förordningen den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten. Myndigheternas uppgifter förtydligas. Från den föregående programperioden bibehålls de flesta av systemets funktioner, inklusive sådana administrativa attesteringar och projektattesteringar som görs på plats, granskningar av förvaltnings- och kontrollsystem samt projektgranskningar. Bestämmelserna om den ansvariga parten ändras emellertid så att den ansvariga myndigheten ska ansvara för kontroller på plats, som en väsentlig del av förberedelserna inför den årliga revisionen och godkännandet av denna. Dessutom ska den ansvariga myndigheten godkännas nationellt genom ett officiellt beslut av en myndighet på ministerienivå. Avsikten med att slopa den attesterande myndigheten är att minska den administrativa bördan och förtydliga ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna. Attesteringsuppgifterna sammanslås delvis med den ansvariga myndighetens uppgifter. Revisionsmyndigheten ska, när det gäller den ansvariga myndighetens administrativa kontroller och kontroller på plats, inrikta sig på att göra nya stickprov. Liksom under den föregående programperioden har också EU:s organ sålunda i enlighet med EU-lagstiftningen rätt att granska stöd som helt eller delvis beviljats av EU:s medel.

21 §. *Den ansvariga myndighetens granskningsrätt.* Enligt artikel 25.1 i den horisontella förordningen ska den ansvariga myndigheten ensam ansvara för korrekt förvaltning och kontroll av det nationella programmet. Enligt artikel 27 i den horisontella förordningen ska den administrativa myndigheten, för att uppnå en tillräcklig nivå av säkerhet, genomföra systematisk administrativ kontroll och komplettera en sådan kontroll med kontroller på plats, inbegripet, när så är lämpligt, oanmälda kontroller på plats av de utgifter som har ett samband med de ansökningar om slutbetalning från stödmottagarna som deklarerats i årsräkenskaper. När det gäller kontroller på plats ska den ansvariga myndigheten göra stickprov på grundval

av hela populationen av stödmottagare. Stickprovet ska vid behov bestå av en slumpmässig del och en del som grundar sig på riskanalys. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en kontrollrapport om varje kontroll på plats. Om problem som upptäckts förefaller vara systemrelaterade och därför kan innebära en risk för andra projekt, ska den ansvariga myndigheten se till att ytterligare utredningar – och vid behov även ytterligare kontroller – görs för att fastställa vidden av sådana problem samt huruvida felfrekvensen ligger över acceptabel nivå. Den ansvariga myndigheten ska vidta nödvändiga förebyggande och korrigerande åtgärder och meddela dem till kommissionen i den sammanfattning som avses i kommissionens genomförandeförordning, som för närvarande behandlas i EU.

Till den ansvariga myndighetens centrala uppgifter hör att bevilja och betala ut stöd. Den ansvariga myndigheten ansvarar också för den allmänna tillsynen över beviljandet och utbetalningen. Ansvaret innebär att myndigheten ska se till att stöd används i enlighet med villkoren i stödbeslutet. Den ansvariga myndigheten ska i det skede då stödet betalas ut säkerställa att utbetalningen sker i överensstämmelse med villkoren i stödbeslutet. I detta syfte får den ansvariga myndigheten i samband med stödmottagarens ansökan om utbetalning de utredningar som behövs för utbetalningen av stödet. Kontrollen av förutsättningarna för utbetalningen är huvudsakligen baserad på de utredningar som kommit in.

En förutsättning för att den ansvariga myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter är att den har möjlighet att göra kontroller på plats. Under dessa kontroller på plats ska den ansvariga myndigheten också göra iakttagelser om hela systemets funktion. Principen om en sund ekonomisk förvaltning förutsätter dessutom att den ansvariga myndigheten kan göra kontroller för att säkerställa systemets funktion.

Av denna anledning föreskrivs i den föreslagna paragrafens 1 mom. att den ansvariga myndigheten, i syfte att övervaka förutsättningarna och efterlevnaden av villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd, har rätt att utföra granskningar av stödmottagarna. Om stöd har överförs till någon annan aktör har den ansvariga myndigheten rätt att granska också dennas ekonomi och verksamhet i syfte att övervaka förutsättningarna och efterlevnaden av villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd.

Under den innevarande programperioden ska den ansvariga myndigheten upprätta en granskningsstrategi. Strategin är riskbaserad och anger hur stickprov ska tas. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en kompletterande granskningsplan för det praktiska genomförandet av kontrollerna. Över kontrollerna ska upprättas en revisionsberättelse med en sammanställning av de iakttagelser som gjorts under revisionen. Under den innevarande programperioden kommer stödformerna för projekten och verksamheterna att inverka också på kontrollerna. Kontrollerna av stöd som beviljats i form av schablonbelopp kommer att inriktas framför allt på verksamheten. Kontrollerna av stöd som under den föregående programperioden beviljats för faktiska kostnader kommer huvudsakligen att inriktas på själva kostnaderna.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. kan den ansvariga myndigheten befullmäktiga en annan myndighet eller en oavhängig revisor att utföra sådan granskning som avses i 1 mom. Revisorn ska vara en sådan revisor eller revisionssammanslutning som avses i revisionslagen

(459/2007) eller i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor. Det är här fråga om sådan delegering av offentliga förvaltningsuppgifter till andra än myndigheter som avses i grundlagens 124 §. I den föreslagna paragrafens 3 mom. hänvisas därför till bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och till skadeståndslagen. På en revisor som sköter sådana uppgifter som avses i lagförslaget ska tillämpas de straffrättsliga bestämmelserna om tjänsteansvar. Bestämmelser om tjänstebrott finns i strafflagens 40 kap. Dessutom föreslås i momentet en hänvisning enligt vilken det föreskrivs om skadeståndsansvar i skadeståndslagen (412/1974). En revisor som utför revisionsuppgifter ska iaktta de allmänna förvaltningslagarna. Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska, för att granskningen ska kunna utföras på tillbörligt sätt, myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är betydelsefulla med tanke på det projekt eller den verksamhet som stöds och användningen av stödet och rätt att granska dessa och förhållandena hos stödmottagaren samt dennas informationssystem och handlingar. Granskningen får dock inte utsträckas till utrymmen som används för boende av permanent natur. Den som utför granskningen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om genomförandet av granskningen på tillbörligt sätt förutsätter detta. Vid granskningen ska 39 § i förvaltningslagen följas.

Enligt den föreslagna paragrafens 5 mom. har den ansvariga myndigheten och andra myndigheter som den befullmäktigat rätt att för granskningen avgiftsfritt få handräckning av polis-, skatte- och utskökningsmyndigheterna.

22 §. *Revisionsmyndighetens granskningsrätt.* Enligt artikel 29.1 i den horisontella förordningen ska revisionsmyndigheten se till att förvaltnings- och kontrollsystemen och ett lämpligt urval av de utgifter som ingår i årsräkenskaperna blir föremål för revision. De granskningar som nämns ovan kan eventuellt också utföras av något annat organ än revisionsmyndigheten. Revisionsmyndigheten ska i så fall enligt artikel 29.2 i den horisontella förordningen se till att organet i fråga har den specialexpertis som krävs och åtnjuter ett tillräckligt oberoende när det utför sin verksamhet. Enligt artikel 29.3 i den horisontella förordningen ska revisionsmyndigheten se till att revisionsarbetet utförs i enlighet med internationellt godkända revisionsstandarder. Kommissionen kommer att anta en genomförandeakt om revisionsförfarandet. I genomförandeakten kommer det sannolikt också att föreskrivas om revisionsmyndighetens rätt att vid behov på nytt utföra vissa sådana administrativa kontroller och kontroller på plats som den ansvariga myndigheten gjort. Med tanke på skötseln av revisionsmyndighetens uppgifter är det sålunda nödvändigt att revisionsmyndigheten har tillräckliga befogenheter att utföra revisioner.

Revisionsmyndighetens uppgift är att säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystemet för det nationella programmet fungerar enligt effektiva och sunda principer. Revisionerna är till sin karaktär systemgranskningar och bokslutsgranskningar, inklusive eventuella omgranskningar av den ansvariga myndighetens kontroller. Granskningsrätten ska i sin helhet inriktas på förvaltnings- och kontrollsystemen för de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor. Revisionsmyndigheten bör i sin verksamhet kunna kartlägga eventuella systemfel. I sådana fall då revisionsmyndigheten vill granska ett enskilt projekt eller en enskild

verksamhet, gäller granskningsrätten projektet eller verksamheten samt finansieringen i dess helhet. Om stöd har överförts till någon annan aktör omfattar revisionsmyndighetens granskningsrätt också den mottagande partens verksamhet.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. kan revisionsmyndigheten bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra granskning.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. gäller i fråga om revisorer, utförande av granskning samt handräckning vad som föreskrivs i 21 § 2 – 5 mom.

23 §. *Granskning av gemensamma särskilda åtgärder i andra stater.* När den ansvariga myndigheten beviljar stöd för gemensamma särskilda åtgärder ska Finland fungera som den stat som leder verksamheten. I den ansvariga myndighetens stödbeslut anges huvudgenomföraren som stödmottagare. Den ansvariga myndigheten har i enlighet med lagförslagets 21 § rätt att granska också en mottagande parts ekonomi och verksamhet. I andra avseenden föreligger inget offentligrättsligt förhållande mellan den ansvariga myndigheten och den mottagande parten. Den ansvariga myndigheten har sålunda rätt att granska en delgenomförarens ekonomi och verksamhet. De granskningsrelaterade rättigheterna och den granskades skyldigheter kan regleras endast när det gäller granskningar som utförs i Finland. Avtal om praktiska granskningsarrangemang kan ingås med de ansvariga myndigheterna som deltar i de särskilda åtgärderna eller med andra aktörer som sköter sådana uppgifter. På granskning som utförs av en ansvarig myndighet eller av en annan aktör som sköter sådana uppgifter ska tillämpas lagstiftningen i respektive stat.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska, när Finland fungerar som ledande stat i fråga om gemensamma särskilda åtgärder, den ansvariga myndigheten se till att en deltagande stats ansvariga myndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor i enlighet med 21 § 1 mom. granskar delgenomförare i staten i fråga. Då ska antingen den statens ansvariga myndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor genomföra den s.k. primära granskningen i den deltagande staten. Genom den primära granskningen säkerställs det att kostnaderna för de gemensamma särskilda åtgärder som huvudgenomföraren uppgivit för den ansvariga myndigheten är stödberättigande.

Granskningen ska utföras endast i Finland om huvudgenomföraren själv ansvarar för samtliga kostnader som orsakas av genomförandet av de särskilda åtgärderna. I så fall ska på granskningen tillämpas lagförslagets 21 §. Om delgenomförare åsamkas kostnader ska granskning genomföras också i delgenomförarnas värdstater. Målet är att i första hand den ansvariga myndigheten eller någon annan aktör som sköter uppgifterna som ansvarig myndighet ska genomföra granskningen i den deltagande staten. Den ansvariga myndigheten kan vid behov utse en oberoende revisor för att genomföra granskningen. Om granskningen i en delgenomförarens värdstat genomförs av en oberoende revisor kan det i fråga om gemensamma särskilda åtgärder vara skäl att för granskningen utse flera revisorer eller alternativt en revisionssammanslutning som är auktoriserad i värdstaten för de delgenomförarna som deltar i genomförandet av de gemensamma särskilda åtgärderna.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs om s.k. sekundär granskning i andra stater. Genom sekundär granskning säkerställs det att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar

effektivt. Revisionsmyndighetens kontrolluppgift gäller den ansvariga myndighetens verksamhet. Enligt lagförslaget 22 § 1 mom. ska revisionsmyndigheten ha rätt att i anslutning till sin kontrolluppgift med avseende på den ansvariga myndighetens verksamhet granska också enskilda mottagande parter. För att revisionsmyndigheten ska kunna genomföra sitt kontrolluppdrag också i fråga om gemensamma särskilda åtgärder föreslås det att när Finland fungerar som ledande stat i fråga om gemensamma särskilda åtgärder ska revisionsmyndigheten kunna bemyndiga en deltagande stats revisionsmyndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor att i enlighet med 21 § 1 mom. granska delgenomförare i staten i fråga.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs att en oberoende revisor ska ha den yrkesskicklighet som behövs för uppgiften. Därmed avses att den revisor som utses ska vara auktoriserad i verksamhetsstaten. Revisorn ska höra till det internationella revisorsförbundets (International Federation of Accountants) nationella medlemsförening eller genom ett avtal med den ansvariga myndigheten förbinda sig att följa det internationella revisorsförbundets krav och etiska anvisningar.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs vilken lag som ska tillämpas. På rätten att kontrollera användningen av stöd som beviljas för gemensamma särskilda åtgärder, på rätten att få och ge information, på granskarens rättigheter, på den granskades skyldigheter, på kostnadskontrollen och på behörighetsvillkoren för en oberoende revisor ska, vid användning av stöd som beviljats för gemensamma särskilda åtgärder, tillämpas lagstiftningen i den stat där granskningen sker samt EU:s lagstiftning.

Enligt den föreslagna paragrafens 5 mom. ska genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid granskning av gemensamma särskilda åtgärder.

24 §. Granskning av delgenomförare för gemensamma särskilda åtgärder. I Finlands nationella program kan skrivas in Finlands deltagande i genomförandet av gemensamma särskilda åtgärder. I fråga om gemensamma särskilda åtgärder ska i det nationella programmet skrivas in vilka åtgärder som ska genomföras, Finlands uppgifter i samband med de gemensamma särskilda åtgärderna och Finlands andel av anslaget för genomförande av de åtgärderna. Anslaget för de gemensamma särskilda åtgärderna anvisas i praktiken den medlemsstat som leder verksamheten. Den stat som leder verksamheten kan be den ansvariga myndigheten granska en delgenomförare som finns i Finland för att det ska kunna säkerställas att kostnaderna som åsamkas delgenomföraren är stödberättigande. Av denna anledning kan, när Finland är deltagande stat i gemensamma särskilda åtgärder, den ansvariga myndigheten på skriftlig begäran av den stat som leder verksamheten genomföra en i Finlands nationella program inskriven granskning av en delgenomförare för gemensamma särskilda åtgärder. På granskningen ska tillämpas 21 §.

25 §. Rätten att få och ge information. I denna paragraf föreskrivs om den ansvariga myndighetens och revisionsmyndighetens rätt att få och ge information. I 29 § 1 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet finns en allmän bestämmelse om en myndighets rätt att trots sekretessbestämmelserna informera andra myndigheter. Enligt den bestämmelsen

kan en myndighet till en annan myndighet lämna ut uppgifter ur sekretessbelagda handlingar om i lag särskilt tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller få uppgifter.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs om rätten att få information. Den ansvariga myndigheten och revisionsmyndighet har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändig information om sökanden och stödmottagaren, om dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet, om offentlig finansiering samt om andra med tanke på stödet relevanta omständigheter som är nödvändiga för behandlingen av stödärendet. Rätten att få information är nödvändig för att den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten ska kunna sköta sina uppgifter. Den ansvariga myndigheten ansvarar för genomförandet av programmet både i förhållande till EU:s institutioner och i rollen som stödbeviljande myndighet. Revisionsmyndigheten ansvarar för förvaltnings- och kontrollsystemet och kommer sannolikt att åläggas att på nytt genomföra vissa av den ansvariga myndighetens administrativa eller på plats genomförda kontroller av stödmottagare. Ansökningsförfarandet är förenat med en viss risk för missbruk. Stödmottagaren är skyldig att i sin ansökan lämna korrekt och adekvat information för beviljandet och utbetalningen av stödet, men de myndigheter som beviljar och kontrollerar stöden bör ha tillräckliga befogenheter att kontrollera de uppgifter som lämnats i ansökningarna samt att också i andra avseenden kontrollera uppgifter som är nödvändiga för beviljandet eller kontrollen. Rätten att få information föreslås bli begränsad till uppgifter som är nödvändiga för att den ansvariga myndigheten eller revisionsmyndigheten ska kunna sköta sina uppgifter. Det kan t.ex. vara fråga om sådana utredningar av stödmottagarens ekonomiska situation som är nödvändiga för undersökning av förutsättningarna för beviljande av stöd, utredning av stödmottagarens förhållanden eller utredning av finansiering som redan erhållits för samma åtgärder. Den myndighet som avses i momentet kan vara t.ex. skattemyndigheten. Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska sambandet mellan den information som begärs och det ärende som behandlas samt informationens nödvändighet motiveras.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om rätten att lämna ut information. Den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till EU:s institutioner lämna ut sådan information om stödmottagaren som erhållits i samband med skötseln av uppgifter enligt den föreslagna lagen och som behövs för myndighetens, aktörens eller institutionens lagstadgade kontrolluppgifter eller för tillsynen över att EU:s lagstiftning efterlevs. Information får sålunda lämnas ut endast om den behövs för att en myndighet eller en institution ska kunna sköta sina lagstadgade kontrolluppgifter. Information får lämnas ut också för tillsynen över att EU:s lagstiftning efterlevs. All den kontroll som utförs av EU:s institutioner genomförs inte som granskningar, utan det kan förutsättas att den ansvariga myndigheten eller revisionsmyndigheten i enskilda fall gör utredningar eller informerar om granskningar som genomförts av nationella myndigheter.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. får information som erhållits med stöd av 1 - 3 mom. inte användas för andra ändamål än de för vilka informationen har begärts.

Begränsningen gäller såväl den ansvariga myndighetens som revisionsmyndighetens rätt att få information och dessutom information till andra myndigheter.

6 kap. Särskilda bestämmelser

26 §. *Datasystemet för fonderna för inrikes frågor.* I denna paragraf föreskrivs om datasystemet för fonderna för inrikes frågor och om information som lagras i systemet. Den föreslås att datasystemet inrättas för förvaltning av det nationella programmet och de stöd som beviljas genom programmet. I datasystemet sköts också den egentliga ärendehantering. Avsikten är att under den innevarande programperioden övergå till helt elektronisk dataöverföring mellan kommissionen och medlemsstaterna, med hjälp av det elektroniska kommunikationssystem som kommissionen tagit i bruk. Kommissionens elektroniska kommunikationssystem är fristående i förhållande till datasystemet för fonderna för inrikes frågor. Exempelvis utbetalningsansökningar och utgiftsdeklarationer ska skickas till kommissionen elektroniskt. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. upprätthåller inrikesministeriet för fonderna för inrikes frågor ett datasystem som utgör en del av ministeriets ärendehanteringssystem. Inrikesministeriet ansvarar för att datasystemet uppfyller de villkor som föreskrivs i EU:s lagstiftning och i den föreslagna lagen. Datasystemet används inom Europeiska unionens lagstiftning samt för skötsel av sådana uppgifter i samband med det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet som avses i den föreslagna lagen.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ansvarar den ansvariga myndigheten för att i datasystemet registreras sådan information om det nationella genomförandeprogrammet som behövs för dess användningsändamål, information om de stödsökande, om projekt eller verksamhet som ska stödjas, om stödbeslut, om utbetalning av stöd, om revisioner och om återkrav. Dessutom ska datasystemet innehålla den information om det nationella programmet samt om förvaltningen, uppföljningen och kontrollen av det som förutsätts i EU:s lagstiftning.

I datasystemet ska lagras information också om fysiska personer. Till denna del är det fråga om hantering av uppgifter i enlighet med personuppgiftslagen (523/1999). I den föreslagna paragrafen föreskrivs i anslutning till informationsbehandlingen om syftet med registreringen, om innehållet i den information som registreras, om informationens användningsändamål, om utlämnande av information och om förvaringstiden. I fråga om registrerades rätt att kontrollera sådan information om sig själv som lagras i datasystemet och i fråga om rättelse av informationen ska enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. tillämpas personuppgiftslagen (523/1999). Informationen i datasystemet ska lagras i fem år efter att Europeiska kommissionen har betalat Europeiska unionens sista finansieringsandel enligt det nationella programmet.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. bemyndigas statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om annan information än personuppgifter som lagras i datasystemet.

27 §. *Informationens offentlighet.* Det föreslås att i fråga om den i datasystemet lagrade informationens offentlighet ska tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Dessutom är sådan information offentlig som medlemsstaterna i enlighet med Europeiska

unionens lagstiftning är skyldiga att offentliggöra. Det är i praktiken fråga om stödmottagarens namn och en beskrivning av den verksamhet som ska stödjas samt om stödbeloppet. Under den föregående programperioden såg den ansvariga myndigheten till att det informerades om huvudpunkterna i det nationella fleråriga programmet och det årliga programmet, inklusive detaljerade uppgifter om finansieringsandelarna. Den ansvariga myndigheten organiserade i samband med informationen till allmänheten årligen minst en informationskampanj och publicerade på sina webbsidor åtminstone en förteckning över stödmottagarna och projektens namn samt de finansieringsandelar som beviljats av EU och andra offentliga aktörer. Kommissionen kommer att anta en genomförandeakt med närmare föreskrifter om den information som ska offentliggöras, men informationen kommer sannolikt inte att innehålla uppgifter som är sekretessbelagda enligt den nationella lagstiftningen. Den ansvariga myndigheten ska se till att den i datasystemet lagrade informationen om stödmottagare, projekt och verksamhet som ska stödjas samt om stödbelopp offentliggörs så som förutsätts i EU:s lagstiftning.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. har den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna rätt att till behöriga myndigheter i Europeiska unionen lämna ut sådan i datasystemet lagrad information som behövs för tillsynen över att Europeiska unionens lagstiftning och den tillämpliga nationella lagstiftningen har följts när stöd beviljades.

28 §. *Tekniskt bistånd.* Tekniskt bistånd utgör en del av den totala finansieringen genom de nationella programmen. Enligt artikel 20.1 i den horisontella förordningen får genom de särskilda förordningarna för varje nationellt program, på initiativ från en medlemsstat, stöd ges till åtgärder för förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, skapande av nätverk, kontroll och revision samt åtgärder som ska stärka den administrativa kapaciteten för tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna. I artikel 20.5 i den horisontella förordningen föreskrivs att om en eller flera behöriga myndigheter är gemensamma för fler än ett av de nationella programmen, får anslagen för utgifter för tekniskt bistånd i vart och ett av de berörda programmen sammanföras, antingen helt eller delvis. I artikel 20.2 och 3 i den nationella förordningen räknas upp ett antal åtgärder för vilka tekniskt bistånd får användas. I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att tekniskt bistånd i enlighet med artikel 20 i den horisontella förordningen kan användas för sådana åtgärder som avses i artikeln.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs att det i enlighet med det nationella genomförandeprogrammet är möjligt att av anslag som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen avsätta högst en sådan procentuell andel som avses i artikel 23.2 i den nämnda förordningen för tekniskt bistånd, med iakttagande av vad som föreskrivs i 1 mom. I artikel 23.2 i den nämnda förordningen föreskrivs i fråga om asyl-, migrations- och integrationsfonden om tekniskt bistånd som kan beviljas ur fonden på initiativ av en medlemsstat. Enligt den sist nämnda artikeln får det belopp som avsätts för tekniskt stöd för perioden 2014 – 2020 inte överstiga 5,5 procent av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 1 000 000 euro. Med det totala beloppet avses den finansieringsandel som i enlighet med det nationella programmet beviljas medlemsstaten under programperioden.

Avsikten är att som beräkningsgrund för det belopp som avsätts för tekniskt bistånd ska användas enbart den procentsats som avses i artikel 23.2. I det totalbelopp som enligt artikeln beviljas en medlemsstat ska vid beräkningen av det belopp som avsätts för tekniskt bistånd inte räknas in sådana anslag som avses i förordningens artiklar 17 och 18. Beloppet 1 000 000 euro har för sin del avsatts för hela fondens förvaltningskostnader. De anslag som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen ingår inte i anslagen som ska anvisas medlemsstaterna enligt förordningens artikel 15.1 a, utan de är från dessa fristående anslag vilkas belopp bestäms enligt artikel 15.1 b tillsammans med anslag som enligt förordningens artikel 16 beviljas för särskilda åtgärder. Sådana stödbelopp som beviljats enligt förordningens artiklar 17 och 18 får enligt artiklarna inte överföras till användning för andra åtgärder enligt det nationella programmet.

Enligt artikel 16.2 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering får i fråga om fonden för inre säkerhet det belopp som avsätts för tekniskt bistånd för perioden 2014 – 2020 inte överstiga summan av 5 procent av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 500 000 euro. Enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF får det belopp som avsätts för tekniskt bistånd för perioden 2014 – 2020 inte överstiga summan av 5 procent av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 500 000 euro.

Enligt artikel 13.3. i beslutet om inrättande av en flyktingfond under den föregående perioden fick en medlemsstat ett fast belopp för varje vidarebosatt person som hörde till de grupper som nämndes i artikeln. Av denna summa beviljades stöd för utveckling av kommunplacering av flyktingar, stödtjänster till flyktingar och myndighetsförfaranden. Enligt artikel 3.1 e i beslutet om inrättande av flyktingfonden kunde ur fonden beviljas stöd också för sådana åtgärder i medlemsstaterna som hade samband med överföring av vissa personer från en medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd till en annan medlemsstat eller överföring av vissa personer till en annan medlemsstat där deras ansökan om internationellt skydd behandlades. Under den föregående programperioden skrevs sådana åtgärder inte in i Finlands fleråriga nationella program. Vid förvaltningen av stöden tillämpades i tillämpliga delar statsunderstödslagen och de allmänna förvaltningslagarna. Under den innevarande perioden ska i fråga om stöd som beviljas av anslag som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen tillämpas samma stödförfarande som i fråga om övriga stöd ur asyl-, migrations- och integrationsfonden och ur fonden för inre säkerhet. Också under den föregående perioden kunde en del av anslagen avsättas för tekniskt bistånd. Avsikten är att en viss del av anslagen också under den innevarande perioden ska avsättas för tekniskt bistånd. Förvaltningen av de stöd som beviljas av anslagen motsvarar i fråga om förfarandet och resursbehovet i stor utsträckning de stöd som beviljas ur asyl-, migrations- och integrationsfonden. Eftersom en del av anslagen är medel som EU avsätter för en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, har det vid beredningen av genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor ansetts motiverat att den andel av anslagen som avsätts för tekniskt bistånd motsvarar den andel som av asyl-, migrations- och

integrationsfondens anslag avsätts för tekniskt bistånd. Det föreslås därför att den andel av anslagen som avsätts för tekniskt bistånd kan vara högst så stor som den andel som beviljas för tekniskt bistånd ur asyl-, migrations- och integrationsfonden. I det nationella genomförandeprogrammet kan det med beaktande av denna maximandel närmare bestämmas vilken andel av anslagen som ska avsättas för tekniskt bistånd. Det tekniska biståndet kan sålunda uppgå till högst 5,5 procent av de sammanlagda anslag som Finland beviljas med stöd av artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen. Med stöd av momentet ska på den andel som avsatts för tekniskt bistånd tillämpas paragrafens 1, 3 och 4 mom.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska den ansvariga myndigheten årligen besluta om en plan för användning av tekniskt bistånd, följa den totala användningen av tekniskt bistånd samt göra utredningar om tekniskt bistånd. Enligt artikel 44 i den horisontella förordningen ska medlemsstaterna efter varje räkenskapsår till kommissionen lämna in en redovisning för de utgifter som föreslås bli ersatta. I det sammanhanget ska till kommissionen också lämnas in en rapport om det tekniska biståndet. Enligt artikel 54 i den horisontella förordningen ska medlemsstaterna för varje räkenskapsår till kommissionen lämna in en genomföranderapport vari ingår en rapport om genomförandet av det nationella programmet. Rapporten ska också innehålla uppgifter om det tekniska biståndet. Rapporter om det tekniska biståndet ska upprättas också för revisionsmyndigheten.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska på tekniskt bistånd inte tillämpas vad som i 4 kap. föreskrivs om stödförfarandet, med undantag för 13 §. Revisionsmyndigheten ska granska användningen av tekniskt bistånd enligt vad som föreskrivs 22 §. Under den föregående programperioden användes tekniskt bistånd av den ansvariga myndigheten och av den attesterande myndigheten. Revisionsmyndigheten använde inte tekniskt bistånd. Under den innevarande programperioden finns det inte längre någon attesterande myndighet. Tekniskt bistånd kommer sålunda att användas enbart av den ansvariga myndigheten. Vid beredningen av det nationella genomförandet av programmen för fonderna för inrikes frågor ansågs det sålunda inte ändamålsenligt att ordna tekniskt bistånd i projektform, eftersom tekniskt bistånd sannolikt kommer att användas endast av den ansvariga myndigheten. Därför kommer 5 kap. som gäller stödförfarandet enligt förslaget inte att tillämpas på tekniskt bistånd, med undantag för bestämmelserna om stödberättigande kostnader. För användningen av tekniskt bistånd kommer däremot att upprättas en årlig användningsplan som ska behandlas av övervakningskommittén för det nationella programmet för asyl-, migrations- och integrationsfonden och av övervakningskommittén för det nationella programmet för fonden för inre säkerhet, innan den ansvariga myndigheten godkänner planen. Den ansvariga myndigheten ska följa den totala användningen av tekniskt bistånd och upprätta rapporter om saken, så som förutsätts i den nationella lagstiftningen och i EU-lagstiftningen. Revisionsmyndigheten ska också granska användningen av tekniskt bistånd inom ramen för förvaltnings- och kontrollsystemet.

29 §. *Vissa arrangemang för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder.* Det föreslås att i paragrafen föreskrivs om inrikesministeriets rätt att avtala om arrangemang för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder. I detta syfte kan det vara nödvändigt att

ingå rättsligt bindande avtal mellan de ansvariga myndigheterna. Inrikesministeriets rätt i detta avseende begränsas till ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller som inte annars har någon avsevärd betydelse eller kräver riksdagens samtycke. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. kan inrikesministeriet med andra staters ansvariga myndigheter eller med andra aktörer som sköter statliga uppgifter avtala om arrangemang som kan anses vara sedvanliga och avser genomförande av förvaltningsuppgifter inom ramen för särskilda gemensamma åtgärder.

I vissa situationer kan den ansvariga myndigheten också ha behov av att ingå överenskommelser av typen samförståndsavtal (Memorandum of Understanding) med ovan nämnda aktörer.

Överenskommelserna kan gälla bl.a. frågor i anslutning till den ekonomiska förvaltningen av gemensamma särskilda åtgärder eller praktisk kostnadskontroll.

30 §. *Ikraftträdande.* Den horisontella förordningen och förordningarna om de särskilda fonderna trädde i kraft X.X.2014. Inom EU bereds för närvarande kommissionens förslag till rättsakter och riktlinjer om genomförande av förordningarna. De väntas till alla delar bli färdiga sommaren 2014 så att beredningen av genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor kan slutföras. Enligt artikel 14 i den horisontella förordningen ska kommissionen godkänna varje nationellt program inom sex månader efter det att det formellt getts in av medlemsstaten. Finlands nationella program väntas bli godkända hösten 2014, varefter ansökningsförfarandet kan inledas. Det föreslås därför att lagen ska träda i kraft så snart som möjligt efter att den stadfästs.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet ska utfärdas bestämmelser om beredningsförfarandet för det nationella genomförandeprogrammet och om programmets innehåll. Genom förordningen kan utfärdas närmare bestämmelser om den ansvariga myndighetens och revisionsmyndighetens uppgifter samt om samarbetet vid skötseln av olika uppgifter i anslutning till det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet. Avsikten är att i förordningen föreskriva närmare om tillsättning av en övervakningskommitté samt om kommitténs uppgifter, sammansättning och mandatperiod. Vidare ska genom förordningen föreskrivas om stödmottagare, förutsättningarna för beviljande och överföring av stöd samt om förfarandet för överföring av stöd. Avsikten är också att utfärda närmare bestämmelser om stödberättigande och godtagbara kostnader, om stödbelopp, stödformer, grunderna för bestämmande av stödformer, användningsändamål, finansiering av kostnader, förfarandet för beviljande av stöd, sökande av stöd, handlingar som ska fogas till ansökan och om de omständigheter som ska framgå av handlingarna. Dessutom ska genom förordning av statsrådet föreskrivas om beviljande av stöd, användning av stöd, ordnande av bokföring och förvaring av handlingar. Närmare bestämmelser ska också utfärdas om utbetalningsansökningar, tidsfrister, handlingar som ska fogas till ansökan, förutsättningarna för utbetalning, utbetalningsförfarandet och förskotts-förfarandet samt om den inverkan som annan offentlig eller privat finansiering och intäkter har på stödbeloppet och om annan information som ska lagras i datasystemet för fonderna för inrikes frågor än personuppgifter.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagen träder i kraft så snart som möjligt. Åtgärder för genomförande av lagen kan dock vidtas redan innan den träder i kraft. Programperioden för fonderna för inrikes frågor började den 1 januari 2014. Enligt artikel 14.7 i den horisontella förordningen ska kommissionen godkänna varje nationellt program inom sex månader efter det att det formellt getts in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktas på ett lämpligt sätt. Finland tillställde officiellt kommissionen sitt förslag till nationellt program den XX XX 2014. Kommissionen väntas godkänna det nationella programmet i XX 2014, varefter stödansökningar kan lämnas in och stöd kan börja beviljas. Enligt artikel 17.3 i den horisontella förordningen ska utgifter berättiga till stöd om stödmottagaren har ådragit sig dem mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2022, och de faktiskt har betalats ut av den utsedda ansvariga myndigheten mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2023. Det är viktigt att lagen träder i kraft så snart som möjligt för att genomförandet av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor och beviljande av stöd ska kunna inledas i ett så tidigt skede som möjligt i början av programperioden.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt grundlagens 124 § kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utökning av offentlig makt får dock endast ges myndigheter. Enligt grundlagsutskottets praxis (GrUU 16/2004 rd, GrUU 42/2005 rd, GrUU 11/2006 rd, GrUU 37/2010 rd, GrUU 3/2009 rd och GrUU 65/2010 rd) finns det inget ovillkorligt hinder för att anförtro offentlig makt eller offentliga uppgifter till andra än myndigheter, om det finns tillräckligt detaljerade bestämmelser om skötseln av uppgifterna och om förfarandet i samband därmed samt om de personer som sköter de offentliga uppgifterna omfattas av straffrättsligt tjänsteansvar. Enligt propositionen utövas offentlig makt av övervakningskommittéer och av revisorer som utför granskning med den ansvariga myndighetens eller revisionsmyndighetens bemyndigande.

I artikel 12 i den horisontella förordningen föreskrivs om skyldigheten att inrätta en övervakningskommitté. Detta är förenligt med partnerskapsprincipen. I lagförslagets 8 § föreskrivs om uppgifter i anslutning till bedömningen av övervakningskommitténs nationella programarbete och om bedömningen av projekt och verksamheter. Kommitténs medlemmar handlar inte under tjänsteansvar och på dem ska enligt förslaget tillämpas de allmänna förvaltningslagarna. Enligt grundlagsutskottets åsikt är det numera, på grund av grundlagens 124 §, inte längre nödvändigt att i nya lagar hänvisa till de allmänna förvaltningslagarna. På övervakningskommitténs medlemmar ska då de sköter uppgifter som avses i lagförslaget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Det föreslås att i lagförslaget dessutom tas in en hänvisning till skadeståndslagen. Enligt lagförslaget åläggs övervakningskommittén inga uppgifter som innebär utövning av betydande offentlig makt.

I lagförslagets 21 § föreskrivs att den ansvariga myndigheten kan bemyndiga en utomstående revisor eller revisionssammanslutning att utföra granskning. Motsvarande bemyndigande i

fråga om revisionsmyndigheten föreskrivs i lagförslaget 22 §. Det är här fråga om utförande av granskning inom de gränser som myndighetens granskningsrätt ställer, medan ansvaret förblir hos myndigheten. I lagförslaget 21 § föreskrivs om behörighetsvillkor för revisorer. På en revisors verksamhet ska tillämpas de allmänna förvaltningslagarna. Av de skäl som nämns ovan föreskrivs i lagförslaget att på en revisor, då denne sköter uppgifter som avses i lagförslaget, ska tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Vidare nämns i lagförslaget att i skadeståndslagen föreskrivs om skadeståndsansvar.

I lagförslaget 21 § föreskrivs i fråga om den ansvariga myndigheten och i lagförslaget 22 § i fråga om revisionsmyndigheten om granskningsrättens innehåll och omfattning.

Granskningsrätten begränsas enligt lagförslaget i fråga den ansvariga myndigheten till förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande, utbetalning och användning av stöd. Granskningsrätten gäller i samma utsträckning den mottagande parten vid en överföring av stöd. Revisionsmyndighetens granskningsrätt begränsas enligt förslaget till den ansvariga myndighetens åtgärder i anslutning till användningen av medel från fonderna för inrikes frågor och i samband därmed till granskning av enskilda stödmottagare. En granskning av en enskild stödmottagare kan avse ett projekt eller en verksamhet och dess finansiering i sin helhet. Om stöd har överförts på det sätt som avses i lagförslaget 12 § gäller granskningsrätten i samma omfattning den mottagande parten. Granskningen kan enligt lagförslaget 21 § utsträckas endast till byggnader, lokaler eller platser som är av betydelse för det projekt eller den verksamhet som ska stödjas samt till förhållandena hos stödmottagaren samt dennas informationssystem och handlingar. Granskningen får dock inte utsträckas till utrymmen som används för boende av permanent natur. Dessutom ska vid granskningen iakttas bestämmelserna i förvaltningslagens 39 § (GrUU 15/2008 rd, GrUU 5/2010 rd och GrUU 5/2013 rd).

I lagförslaget 25 § föreskrivs om den ansvariga myndighetens och revisionsmyndighetens rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen nödvändig information. Enligt förslaget ska sambandet mellan den information som begärs och det ärende som behandlas samt informationens nödvändighet motiveras och den information som erhållits får inte användas för andra ändamål än de för vilka informationen har begärts. Grundlagsutskottet har betonat (GrUU 30/2005 rd och GrUU 37/2005 rd) att en sådan bestämmelse inte är problematisk från grundlagens synpunkt, om rätten att få information inte i onödan utvidgas och den uttryckligen avgränsas till att gälla endast nödvändig information.

Dessutom föreskrivs i lagförslaget 25 § om den ansvariga myndighetens och revisionsmyndighetens rätt att trots sekretessbestämmelserna, till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut sådan information om stödmottagare som erhållits i samband med uppgifter som avses i lagförslaget. Sådan information får inte användas för andra ändamål än de för vilka informationen har begärts.

I lagförslaget 26 § föreskrivs om datasystemet för fonderna för inrikes frågor. I den föreslagna paragrafens föreskrivs om datasystemets användningsändamål. Datasystemet utgör

en del av inrikesministeriets ärendehanteringssystem. Inrikesministeriet svarar för upprätthållandet av registret. I registret lagras personuppgifter av det slag som avses i den föreslagna bestämmelsen. Vidare föreskrivs i lagförslaget om informationens offentlighet, om utlämnande av information, om registrerades personers granskningsrätt, om förvaringstiden för informationen och om rättelse av information. Enligt grundlagens 10 § 1 mom. utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Grundlagsutskottet anser i sin utlåtan depraxis (GrUU 14/2002 rd, GrUU 51/2002 rd, GrUU 25/2005 rd, GrUU 30/2005 rd, GrUU 20/2006 rd och GrUU 2/2008 rd) att det i lagstiftningen är skäl att heltäckande och i detalj reglera informationen i register som innehåller personuppgifter, sådana registers tillåtna användningsändamål, utlämnande av registerutgifter, förvaringstiderna och de registrerades rättssäkerhet.

Enligt grundlagens 80 § 1 mom. ska genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Om det inte särskilt anges vem som ska utfärda en förordning, utfärdas den av statsrådet. Tillämpningsområdet för den föreslagna lagen omfattar både stöd som i sin helhet finansieras med EU-medel och stöd som delvis finansieras med sådana medel. I lagförslaget ingår bestämmelser om grunderna för stödsystemet. Vidare ingår flera bemyndiganden att utfärda närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande och utbetalning av stöd, stöd villkor och förfaranden som ska iakttas vid genomförande av stöd. Grundlagsutskottet betonar att bestämmelsen i grundlagens 80 § 1 mom. direkt begränsar tolkningen av bemyndiganden och likaså innehållet i bestämmelser och föreskrifter som utfärdas med stöd av bemyndiganden. Genom förordning kan sålunda inte utfärdas allmänna rättsregler t.ex. om grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter och inte heller om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag (GrUU 48/2001 rd, GrUU 16/2002 rd och GrUU 40/2002 rd). I lagförslaget avgränsas bemyndigandet att utfärda förordning så exakt som möjligt. Eftersom det är fråga om noggrant avgränsade bestämmelser om tillämpning av lagstiftningen står lagförslagets bemyndiganden inte i konflikt med grundlagens 80 §.

På de grunder som nämns ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag om fonderna för inrikes frågor

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om beredning, samordning, förvaltning och kontroll av de nationella programmen för fonderna för inrikes frågor.

Denna lag ska tillämpas på understöd (*stöd*) som beviljas av fonderna för inrikes frågor, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning.

På stöd som avses i denna lag ska tillämpas statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat föreskrivs nedan.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *fonderna för inrikes frågor* asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG, nedan *asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen*, fonden för inre säkerhet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG, nedan *förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering* och genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF,

2) *fondernas medel* medel som Europeiska kommissionen i enlighet med Europeiska unionens budget har beviljat Finland ur fonderna för inrikes frågor,

3) *den horisontella förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering,

4) *det nationella programmet* det nationella program för fonden för inre säkerhet enligt artikel 14 i den horisontella förordningen som presenteras som det nationella programmet och är baserat på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr (/2014) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF,

5) *den stödsökandes självfinansiering* sådana privata eller offentliga medel som en stödsökande förvaltar i sin sedvanliga verksamhet och som sökanden anvisar för genomförande av ett projekt eller en verksamhet,

6) *den mottagande partens självfinansiering* sådana privata eller offentliga medel som en mottagande part förvaltar i sin sedvanliga verksamhet och som parten anvisar för genomförande av ett projekt eller en verksamhet,

7) *annan offentlig eller privat finansiering* medel som staten, en kommun eller något annat offentligrättsligt samfund, en fysisk person eller en privaträttslig sammanslutning anvisar för ett stödberättigande projekt eller en stödberättigande verksamhet och som till stödsökanden betalas ut i pengar,

8) *medfinansiering* annan självfinansiering än sådan som beviljas ur Europeiska unionens budget, den mottagande partens självfinansiering, annan offentlig eller privat finansiering samt intäkter från ett projekt eller en verksamhet,

9) *intäkter* sådana inkomster av försäljning, uthyrning, tjänster, avgifter eller andra motsvarande källor som direkt hänför sig till eller orsakas av ett projekt eller en verksamhet,

10) *särskilda åtgärder* åtgärder som avses i artikel 16 i asyl-, migrations- och integrationsförfordningen och i artikel 7 i förordningen om ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering,

11) *gemensamma särskilda åtgärder* särskilda åtgärder som skrivits in i fler än en stats nationella program,

12) *ledande stat* den stat i vars nationella program ansvaret för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder har skrivits in och som av medlen i fonderna för inrikes frågor har anvisats anslag till det nationella programmet för genomförande av särskilda åtgärder,

13) *deltagande stat* den stat i vars nationella program deltagandet i särskilda åtgärder har skrivits in,

14) *huvudgenomförare* ett offentligrättsligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning som ansvarar för att gemensamma särskilda åtgärder inleds och genomförs, och med

15) *delgenomförare* ett offentligrättsligt samfund eller en privaträttslig sammanslutning som deltar i genomförandet av gemensamma särskilda åtgärder.

2 kap.

Det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet

3 §

Det nationella programmet

Inrikesministeriet ansvarar för beredningen av det nationella programmet.

Statsrådet godkänner programförslaget innan det sänds till Europeiska kommissionen.

I fråga om ändring av programmet ska iakttas vad som föreskrivs om programberedningen.

4 §

Det nationella genomförandeprogrammet

Inrikesministeriet bereder på basis av det nationella program som avses i 3 § ett förslag till nationellt program för genomförande av det nationella programmet och ansvarar för att det samordnas med Europeiska unionens övriga finansieringsinstrument och -program som är relevanta med tanke på målsättningarna för fonderna för inrikes frågor. Statsrådet godkänner genomförandeprogrammet.

Genomförandeprogrammet ska åtminstone innehålla en beskrivning av

- 1) principerna för val av projekt och verksamhet som ska stödjas i enlighet med det nationella programmet och genomförandeprogrammet,
- 2) åtgärder som ska genomföras i enlighet med det nationella programmets målsättningar och prioriteringar,
- 3) målsättningarna och prioriteringarna när det gäller stöd enligt artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsförfordningen samt åtgärder som ska genomföras i enlighet med dem, och
- 4) principerna för finansiering enligt det nationella programmet.

I fråga om ändring av genomförandeprogrammet ska i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om beredning och godkännande av programmet. Inrikesministeriet beslutar dock om ändringar av mindre betydelse.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare föreskrifter om beredningsförfarandet när det gäller genomförandeprogrammet och om programmets innehåll.

3 kap.

Förvaltningen av det nationella programmet

5 §

Ansvarig myndighet

Inrikesministeriet är den ansvariga myndighet för det nationella programmet som avses i artikel 25 i den horisontella förordningen. Den ansvariga myndigheten ska ansvara för genomförandet och förvaltningen av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet. Dessutom ska den ansvariga myndigheten sköta de uppgifter som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare föreskrifter om den ansvariga myndighetens uppgifter.

6 §

Revisionsmyndighet

Inrikesministeriet är den revisionsmyndighet för det nationella programmet som avses i artikel 25 i den horisontella förordningen. Revisionsmyndigheten ska sköta de uppgifter som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag.

Uppgiften som revisionsmyndighet ska hållas åtskild från uppgiften som ansvarig myndighet enligt 5 §, på så sätt att dessa myndigheters funktionella oberoende av varandra kan säkerställas.

Revisionsmyndigheten ansvarar också för det oberoende revisionsorgans uppgifter som avses i artikel 26 i den horisontella förordningen.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare föreskrifter om revisionsmyndighetens uppgifter.

7 §

Samarbete

Det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet ska beredas, genomföras och övervakas samt utvärderas i samråd med de för förvaltningen av migrationsströmmarna och upprätthållandet av den inre säkerheten centrala ministerierna samt övriga myndigheter, föreningar, organisationer och andra motsvarande aktörer.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare föreskrifter om samarbetet vid skötseln av olika uppgifter.

8 §

Övervakningskommitté

Statsrådet kan tillsätta en övervakningskommitté för det nationella programmet. I övervakningskommittén ska de aktörer vara representerade som avses i 7 § 1 mom. och som har en central betydelse för förvaltningen av migrationsströmmarna eller för upprätthållandet

av den inre säkerheten. Den ansvariga myndigheten beslutar om förändringar i övervakningskommitténs sammansättning.

Övervakningskommittén ska delta i beredningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet. Övervakningskommittén ska i synnerhet

- 1) delta i beredningen av det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet samt övervaka och utvärdera programmens resultat,
- 2) behandla förslag till projekt och verksamhet som ska stödjas, och
- 3) behandla förslag till planering av tekniskt bistånd.

På övervakningskommitténs medlemmar ska då de sköter uppgifter som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. I skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om skadeståndsansvar.

Övervakningskommitténs mandatperiod upphör då Europeiska unionens kommission har godkänt den slutliga rapport om genomförandet som avses i artikel 54 i den horisontella förordningen. Mandatperioden kan förlängas om skötseln av övervakningskommitténs uppgifter kräver det.

I övervakningskommitténs arbetsordning ska föreskrivas om kommitténs sammanträden, om behandlingen av ärenden i kommittén samt om kommitténs möjlighet att höra sakkunniga.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om tillsättningen av övervakningskommittén samt om dess uppgifter, sammansättning och mandatperiod.

4 kap.

Stödförfarande

9 §

Stödmottagare

Stöd kan beviljas offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer. Stöd för genomförande av ett projekt eller en verksamhet beviljas endast en stödmottagare.

Stöd för gemensamma särskilda åtgärder kan beviljas endast en huvudgenomförare.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om stödmottagare.

10 §

Stödtyper

Stöd kan beviljas som särskilt stöd eller som verksamhetsstöd.

Särskilt stöd kan beviljas som projektstöd för försöks-, start-, forsknings- eller utvecklingsprojekt, för anskaffning av materiella och immateriella nyttigheter eller för något annat projekt med begränsat syfte.

Verksamhetsstöd kan beviljas för en viss del av stödmottagarens verksamhet. Som verksamhetsstöd kan beviljas endast driftsstöd som avses i artikel 10 i förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering samt stöd som beviljas av anslag som avses i artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen.

11 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

En förutsättning för beviljande av stöd är att det projekt eller den verksamhet som stöds stämmer överens med det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet samt att projektet eller verksamheten främjar de syften som anges i Europeiska unionens lagstiftning, i det nationella programmet och i det nationella genomförandeprogrammet. Syftet med det projekt eller den verksamhet som stöds får inte vara att ge stödmottagaren direkt ekonomisk vinst.

Stödmottagaren ska ha tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar att genomföra verksamheten eller projektet. Stödmottagaren ska dessutom ha förutsättningar att ansvara för kontinuiteten i den verksamhet som åstadkommits genom verksamheten eller det projektet efter att stödet eller projektet upphört, om detta inte är onödigt med beaktande av verksamhetens eller projektets karaktär.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om förutsättningarna för beviljande av stöd.

12 §

Överföring av stöd för genomförande av projekt eller verksamheter

Den ansvariga myndigheten kan besluta att stödmottagaren får överföra en del av ett stöd som beviljats för genomförande av ett projekt eller en verksamhet till en sådan offentligrättslig eller privaträttslig juridisk person som uppfyller de villkor för stödmottagaren som avses i denna lag. En betydande del av stödet ska dock förbli i stödmottagarens användning. Den mottagande parten ska själv (*den mottagande partens självfinansiering*) delta i de projektrelaterade kostnaderna, om stödet inte har beviljats som sådant driftsstöd som avses i artikel 10 i förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering, eller av sådana anslag som avses i artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen.

Ett villkor är dessutom att det med tanke på genomförandet av ett projekt eller en verksamhet är ändamålsenligt att överföra en del av stödet.

Stödmottagaren ska före överföringen genom avtal med den mottagande parten säkerställa att denna uppfyller villkoren för beviljande, utbetalning och kontroll av stödet och att den mottagande parten iakttar villkoren för användning av stödet. Om stödet återkrävs ansvarar stödmottagaren för återbetalning av stödet till den ansvariga myndigheten. Stödmottagaren ansvarar gentemot den ansvariga myndigheten för att projektet eller verksamheten genomförs på ett sakenligt sätt och villkoren efterlevs.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om villkoren och förfarandena för överföring av stöd.

13 §

Godtagbara kostnader

Stöd kan beviljas för sådana stödberättigande, projekt- eller verksamhetsrelaterade, budgeterade och planenliga kostnader som uppfyller villkoren enligt artikel 17 i den horisontella förordningen. De budgeterade stödberättigande kostnaderna ska motsvara de inkomster som projektet eller verksamheten genererar.

Stöd kan beviljas för kostnader som uppkommit efter att ansökan lämnats in.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om stödberättigande och godtagbara kostnader.

14 §

Stödbelopp och stödformer

Stöd beviljas i enlighet med artiklarna 16 och 18 i den horisontella förordningen som en procentuell andel av de godtagbara stödberättigande kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet, på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader eller schablonsatser eller som engångsersättning.

Stödet får inte täcka det fulla beloppet av det projektrelaterade godtagbara kostnaderna. Sökanden ska själv delta i de projektrelaterade kostnaderna (*den stödsökandes självfinansiering*).

Med avvikelse från 2 mom. kan driftsstöd, stöd som beviljas av anslag som avses i artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsfondsförordningen samt tekniskt bistånd som avses i 28 § täcka de godtagbara kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet som stöds.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödbeloppen och stödformerna, om grunderna för stöd, om användningsändamålen, om finansieringen av kostnader samt om förfarandet.

15 §

Ansökan om stöd

En elektronisk stödansökan ska i det datasystem som avses i 26 § riktas till den ansvariga myndigheten. En tidsfrist kan bestämmas för ansökan. Av ansökan ska framgå korrekt och tillräcklig information om sökanden, om det projekt eller den verksamhet som ansökan avser, om sambandet mellan projektet eller verksamheten och det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet, det belopp som stödansökan avser, stödets användningsändamål samt om övriga omständigheter som den ansvariga myndigheten behöver för att avgöra ansökan.

Till ansökan ska fogas en budget och en plan för det projekt eller den verksamhet som ska stödjas samt andra handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för att bevilja stöd. Till ansökan ska vidare fogas en utredning om medfinansiering av projektet, om stödet inte beviljas som driftsstöd enligt artikel 10 i förordningen om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering eller av anslag som avses i artikel 17 eller 18 i asyl-, migrations- och integrationsförfordningen.

Om avsikten är att en del av stödet ska överföras måste detta nämnas i stödansökan. I ansökan ska anges till vilka aktörer överföringen ska ske samt den andel som föreslås bli överförd.

På undertecknandet av ansökan ska tillämpas vad som i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) föreskrivs om identifiering och autentisering.

Ansökan kan också fyllas i med hjälp av automatisk databehandling på en blankett som godkänts av den ansvariga myndigheten. Den undertecknade ansökan och dess bilagor ska sändas till den ansvariga myndigheten.

En ansökan som gjorts i det datasystem som avses i 26 § blir anhängig när den ansvariga myndigheten har tillgång till den eller, om ansökan har gjorts på en blankett med hjälp av automatisk databehandling, när den har inkommit till den ansvariga myndigheten.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödansökan, om de handlingar som ska fogas till ansökan och om vad som ska framgå av handlingarna.

16 §

Beviljande av stöd

Den ansvariga myndigheten beslutar om beviljande av stöd.

Av stödansökan ska framgå det beviljade stödbeloppet, stödformen, de i denna lag stadgade stödvillkoren samt förutsättningarna för utbetalning och återkrav av stöd. Av beslutet ska dessutom framgå de i Europeiska unionens lagstiftning angivna villkor och förutsättningar som väsentligt och direkt påverkar användningen och utbetalningen av stöd. Genom stödbeslutet godkänns budgeten och planerna för projektet eller verksamheten.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om beviljande av stöd

17 §

Användning och redovisning av stöd

I lagen om offentlig upphandling (348/2007) föreskrivs om användning av stöd för köp av varor och tjänster samt för utförande av entreprenader. Stödmottagaren ska lägga fram en utredning om att en anskaffning har gjorts så som förutsätts i den nämnda lagen.

Stödmottagaren ska föra bok över projekt eller verksamhet som stöds. Redovisningen ska ordnas som en del av stödmottagarens bokföring enligt bokföringslagen (1336/1997) eller, om 2 kap. i lagen om statsbudgeten (423/1988) tillämpas på stödmottagaren, med iakttagande av nämnda kapitel och god bokföringssed så att redovisningen av projektet eller verksamheten utan svårighet kan identifieras och hållas åtskild från den övriga bokföringen.

Om stödmottagaren inte är redovisningsskyldig för sin verksamhet, ska redovisningen av det projekt eller den verksamhet som stöds i tillämpliga delar ordnas i enlighet med bokföringslagen.

Stödmottagaren är skyldig att förvara allt bokföringsmaterial och övrigt material i anslutning till projektet eller verksamheten så att det är möjligt att kontrollera användningen av stödet. Materialet ska förvaras i minst fem år efter att Europeiska kommissionen betalat Europeiska unionens sista finansieringsandel av det nationella programmet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödansvändningen, om redovisningen och om förvaringen av handlingar.

18 §

Ansökan om utbetalning

En elektronisk ansökan om utbetalning av stöd ska riktas till den ansvariga myndigheten i det datasystem som avses i 26 §. Till ansökan ska fogas handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömning av förutsättningarna för utbetalning.

För ansökan om utbetalning kan fastställas en tidsfrist.

När det gäller undertecknande av utbetalningsansökan och ansökan om utbetalning på annat sätt än elektroniskt ska tillämpas vad som i 15 § 4 och 5 mom. föreskrivs om upprättande och undertecknande av ansökan.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om utbetalningsansökan och tidsfrister samt om handlingar som ska fogas till ansökan.

19 §

Utbetalning av stöd

Den ansvariga myndigheten beslutar om utbetalning av stöd. En förutsättning för utbetalning är att stödmottagaren har iakttagit stödvillkoren.

Stöd betalas ut i poster. Stöd kan betalas i förskott om detta är motiverat med beaktande av stödmottagarens ställning och genomförandet av det projekt eller den verksamhet som ska stödjas.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av stöd, om utbetalningsförfarandet och om förskotts-förfarandet.

20 §

Stödbelopp som ska betalas ut

Det minsta av följande stödbelopp ska betalas ut:

- 1) det maximibelopp i euro som antecknats i stödbeslutet,
- 2) det belopp som fås då de godtagbara kostnaderna multipliceras med den procentuella andel av stödet som antecknats i stödbeslutet, eller
- 3) det belopp som fås då annan offentlig eller privat finansiering och intäkter subtraheras från de godtagbara kostnaderna.

Med avvikelse från 1 mom. ska det maximibelopp i euro som antecknats i stödbeslutet betalas som stöd som beviljats i form av en engångsersättning.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den inverkan som annan offentlig eller privat finansiering och intäkter har på det stödbelopp som betalas ut.

5 kap.

Tillsynsförfarande

21 §

Den ansvariga myndighetens granskningsrätt

Den ansvariga myndigheten har i syfte att övervaka förutsättningarna och efterlevnaden av villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd utföra granskningar av stödmottagarna. Om stöd på det sätt som avses i 12 § har överförts till någon annan aktör, har den ansvariga myndigheten rätt att granska också dennas ekonomi och verksamhet i syfte att övervaka förutsättningarna och efterlevnaden av villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd.

Den ansvariga myndigheten kan bemyndiga en annan myndighet eller en oavhängig revisor att utföra sådan granskning som avses i 1 mom. Revisorn ska vara en sådan revisor eller revisionssammanslutning som avses i revisionslagen (459/2007) eller i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor.

På en revisor ska då denne sköter uppgifter som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. I skadeståndslagen föreskrivs om skadeståndsansvar.

För att en granskning ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är av betydelse för det projekt eller den verksamhet som ska stödjas och användningen av stödet och rätt att granska dessa och förhållandena hos stödmottagaren samt dennas informationssystem och handlingar.

Granskningen får dock inte utsträckas till utrymmen som används för boende av permanent natur. Den som utför granskningen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om genomförandet av granskningen på tillbörligt sätt förutsätter detta. Vid granskningen ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) följas.

De myndigheter som nämns i 1 och 2 mom. har rätt att för granskningen avgiftsfritt få handräckning av polis-, skatte- och utskökningsmyndigheterna.

22 §

Revisionsmyndighetens granskningsrätt

Revisionsmyndigheten har rätt att i anslutning till användningen av medel inom ramen för det nationella programmet granska den ansvariga myndigheten samt i samband därmed också enskilda stödmottagare så som föreskrivs i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning. Granskningsrätten när det gäller ett enskilt projekt eller en enskild verksamhet avser projektet eller verksamheten och dess finansiering i sin helhet. Om stöd har överförts till en annan aktör avser granskningsrätten också den mottagande partens verksamhet.

Revisionsmyndigheten kan bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra sådan granskning som avses i 1 mom.

I fråga om revisorer, utförande av granskning samt handräkning gäller vad som föreskrivs i 21 § 2 - 5 mom.

23 §

Granskning av gemensamma särskilda åtgärder i andra stater

När Finland fungerar som ledande stat i fråga om gemensamma särskilda åtgärder ska den ansvariga myndigheten se till att en deltagande stats ansvariga myndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor i enlighet med 21 § 1 mom. granskar delgenomförare i staten i fråga.

När Finland fungerar som ledande stat i fråga om gemensamma särskilda åtgärder kan revisionsmyndigheten bemyndiga en deltagande stats revisionsmyndighet, en annan aktör som sköter sådana uppgifter eller en oberoende revisor att i enlighet med 21 § 1 mom. granska delgenomförare i staten i fråga.

En oberoende revisor ska ha den yrkesskicklighet som behövs för uppgiften.

När det gäller granskningsrätten, rätten att få och ge information, granskarens rättigheter, den granskades skyldigheter, kostnadskontrollen och behörighetsvillkoren för en oberoende revisor ska, vid användning av stöd som beviljats för gemensamma särskilda åtgärder,

tillämpas lagstiftningen i den deltagande stat där granskningen sker samt Europeiska unionens lagstiftning.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid granskning av gemensamma särskilda åtgärder.

24 §

Granskning av delgenomförare för gemensamma särskilda åtgärder

När Finland är deltagande stat i gemensamma särskilda åtgärder kan den ansvariga myndigheten på skriftlig begäran av den stat som leder verksamheten genomföra en i Finlands nationella program inskriven granskning av en delgenomförare för gemensamma särskilda åtgärder. På granskningen ska tillämpas 21 §.

25 §

Rätten att få och ge information

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om utlämnande av sekretessbelagd information har den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten, trots sekretessbestämmelserna, rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändig information om sökanden och stödmottagaren, om dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet, om offentlig finansiering samt om andra med tanke på stödet relevanta omständigheter som är nödvändiga för skötseln av uppgifterna.

Sambandet mellan den information som begärs och det ärende som behandlas samt informationens nödvändighet ska motiveras.

De myndigheter som enligt 1 mom. har rätt att få information har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut sådan information om stödmottagare som erhållits i samband med skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för myndighetens, aktörens eller institutionens lagstadgade kontrolluppgifter eller för tillsynen över att Europeiska unionens lagstiftning efterlevs.

Information som erhållits med stöd av 1 - 3 mom. får inte användas för andra ändamål än de för vilka informationen har begärts.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

26 §

Datasystemet för fonderna för inrikes frågor

Inrikesministeriet upprätthåller för fonderna för inrikes frågor ett datasystem som utgör en del av ministeriets ärendehanteringssystem. Inrikesministeriet ansvarar för att datasystemet uppfyller de villkor som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag. Datasystemet används inom Europeiska unionens lagstiftning och för skötsel av sådana uppgifter i samband med det nationella programmet och det nationella genomförandeprogrammet som avses i denna lag.

Den ansvariga myndigheten ansvarar för att i datasystemet registreras sådan information om det nationella genomförandeprogrammet som behövs för dess användningsändamål, information om de stödsökande, om projekt eller verksamhet som ska stödjask, om stödbeslut, om utbetalning av stöd, om revisioner och om återkrav. Dessutom ska datasystemet innehålla den information om det nationella programmet samt om förvaltningen, uppföljningen och kontrollen av det som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

I fråga om registrerades rätt att kontrollera sådan information om sig själv som lagras i datasystemet och i fråga om rättelse av informationen tillämpas personuppgiftslagen (523/1999). Informationen i datasystemet ska lagras i fem år efter att Europeiska kommissionen har betalat Europeiska unionens sista finansieringsandel enligt det nationella programmet.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om annan information än personuppgifter som lagras i datasystemet.

27 §

Informationens offentlighet

I fråga om den i datasystemet lagrade informationens offentlighet ska tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Dessutom är sådan information offentlig som medlemsstaterna i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning är skyldiga att offentliggöra. Den ansvariga myndigheten ska se till att information om stödmottagare, om projekt och verksamhet som ska stödjask samt om stödbelopp offentliggörs i sådana fall och på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att till behöriga myndigheter i Europeiska unionen lämna ut sådan i datasystemet lagrad information som behövs för tillsynen över att Europeiska unionens lagstiftning och den tillämpliga nationella lagstiftningen har följts när stöd beviljades.

28 §

Tekniskt bistånd

Tekniskt bistånd kan i enlighet med artikel 20 i den horisontella förordningen användas för sådana åtgärder som avses i artikeln.

I enlighet med det nationella genomförandeprogrammet är det möjligt att av anslag som avses i artiklarna 17 och 18 i asyl-, migrations- och integrationsförfordningen avsätta högst den

procentuella andel som avses i artikel 23.2 i den nämnda förordningen för tekniskt bistånd, med iakttagande av vad som föreskrivs i 1 mom.

Den ansvariga myndigheten beslutar årligen om en plan för användning av tekniskt bistånd, följer den totala användningen av tekniskt bistånd samt gör utredningar om tekniskt bistånd.

På tekniskt bistånd ska inte tillämpas vad som i 5 kap. föreskrivs om stödförfarandet, med undantag för 16 §. Revisionsmyndigheten ska granska användningen av tekniskt bistånd enligt vad som föreskrivs i 22 §.

29 §

Vissa arrangemang för genomförande av gemensamma särskilda åtgärder

Inrikesministeriet kan i ärenden som inte hör till området för lagstiftningen eller som inte annars har någon avsevärd betydelse eller kräver riksdagens samtycke avtala med andra staters ansvariga myndigheter eller med andra aktörer som sköter statliga uppgifter, om arrangemang som kan anses vara sedvanliga och avser genomförande av förvaltningsuppgifter inom ramen för gemensamma särskilda åtgärder.

30 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .